

Kayseri Lisesi

Fiyatı 150.000 TL

Yıl: 5 Sayı:14

Kasım-Aralık 1997.

Dergisi

CUMA
11
İKİNCİ TEŞRİAT
1938

TAN EYİ
İstanbul, Ankara Caddesi 102
TELEGRAF : TAN, İSTANBUL
TELEFON: 24310, 24318, 24319
DÖRDÜNCÜ YIL — No. 1180
5 KURUŞ

TAN
GÜNLÜK SİYASİ HALK GAZETESİ

İç sayfalarda:

Bir dehasın tarihi: 5 incede
Büyük Kamalın hayattan hatıralar: 7'ncide
Korku bilimsel adam: 8'uncüde
Atatürke ait canlı hatıralar: 9'uncüde

Babamızı Kaybettik

Büyük Şefimiz Atatürk Dün Sabah Hayata Gözlerini yumdu

Büyük Matemimiz

Yazan: M. Zekariya SERTEL

Ölüm denilen zalim kuvvet nihayet içimizden en büyüğümü, en çok sevdiğimizi de aldı. Türkiye ve Türkleri nur saçan ışığı söndürdü. Ruhlarımız ve gönüllerimizi karanlığa boğdu.

Evvəlki akşam birdenbire ağırlaşan Ulu Şefimiz, 24 saat süren bir mücadeleden sonra, nihayet aramızdan ayrıldı.

Zaten aylardanberi kalplerimiz endişe ve ızdırap içinde idi. Atatürkün, yatağa değil cihana sığmayan büyük adamın yatağa esir düşüşü ruhumuzu eziliyor, gözümüze yaş doluyor, içimiz ağlıyordu.

Mekteplerde çocuklar, evlerde analar, hepimiz, herkes millete aylardanberi yas tutuyorduk. Bu ışığın sönmemesi için bütün ümidimiz bir mütceleye bağlanmıştık. Bir ay evvelki buhrana muvafakiyetle mukavemet etmiş olsaydı bu ümitsizlik kaç-

Fakat ölüm, her şeyden kuvvetli ölüm, bu yatağın sığmayan büyük iradenin muazzam bir enerjisini kıldı ve hepimizi babası ve yetim bıraktı.

Dün sokaklarda herkes ağlıyor, mekteplerde çocuklar, evlerde kadınlar ağlıyordu. İşler durmuş, memleketin üstüne ağır, karanlık bir matem havası çökmüştü.

Fakat unutmayalım ki Atatürk dünyanın en bahçıvar dehaslarından biridir. Ordularını ta Hindistana kadar götüren Büyük İskender 32 yaşında öldüğü zaman arkasında ne bırakmıştı? Bir hiç.

Avrupayı bir kasırga gibi altüst eden, ve Moskova kadar uzanan Napolyon ölümünden sonra arkada ne bıraktı? Yıkık dökük bir Avrupa, Fransa'ya karşı kınle dolu bir dünya.

Hattâ müstakil bir millet kuran Vaşington bile arkasında nihayet müstakil bir millet bırakmıştı.

Halbuki Atatürk idealini hayatında hakikat sahasına çıkaran nadir bahçıvarlardan ve ender dehalardan biridir. O, eşsiz eserini tamamlamış ve onun bizlere ebedi miras olarak bırakmıştır.

O bize müstakil bir vatan bırakıyor.

Genç ve zinde bir Cumhuriyet bırakıyor.

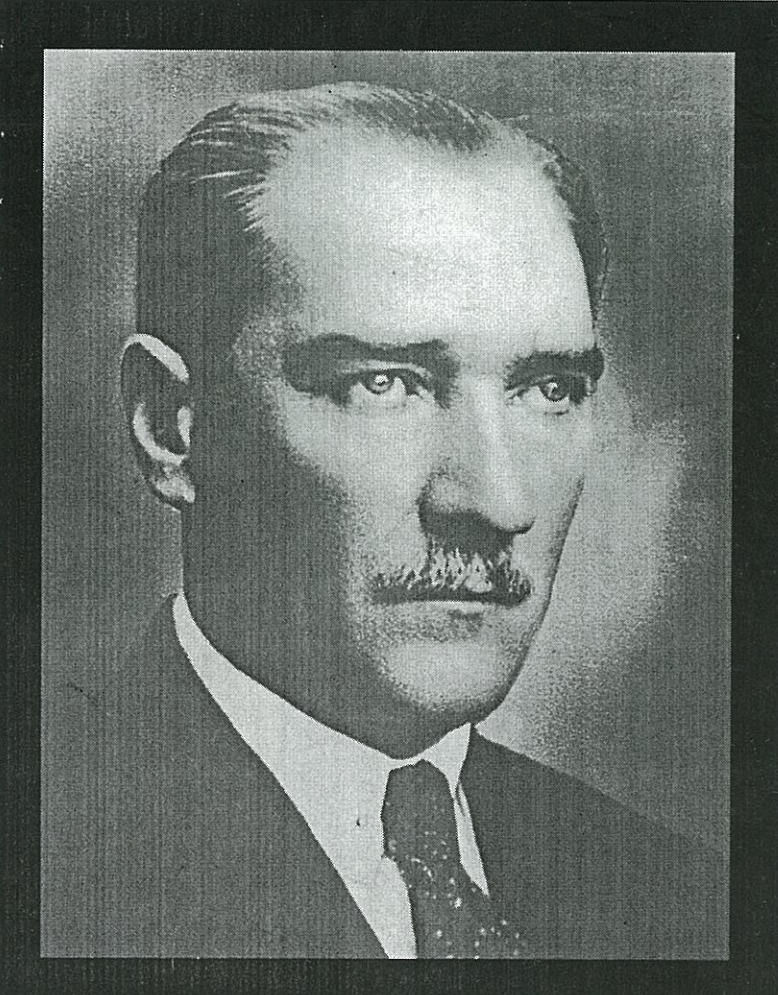
Himmetli ve atılgan bir inkılap bırakıyor.

Milletine bu kadar büyük bir miras bırakarak

hayata gözlerini rahata kapayan pek az adam yetmişmiş veya hiç yetmişmiştir.

Atatürkün ikinci bahçıvarlığı gözlerini ebediyen kaparken, hayatı bahasına kurduğu bu büyük eserin muhafaza edileceğinden emin olmalıdır. Yetiştirdiği yeni nesil bu eserin bekçisidir. 17 milyon Türk onun bekçisidir. Ve bütün Türk milleti, Türk gençliği Atatürkün cenazesi arkasında onun büyük eserini korumağa ve yaşatmağa yemin edecekler.

Zaten büyük matemimizi bize unutturacak yegâne kuvvet de budur.

Millet Meclisi, Bugün Saat 11 de Bir Toplantı Yaparak Yeni Reisisicumhuru Seçecek

Dünya büyük yası paylaşıyor

Cenaze töreni Ankara'da 21 ikincisinde yapılacak

Dolmabahçe etrafında halkın yaptığı tavaf

Cenaze töreni Ankara'ya gelen partiler için yapılacak

Vekiller heyeti dün Cumhurbaşkanı'nun nişan töreninde hazırlandı

Cenaze töreni için Bir çok memleketlerden hususi heyetler geliyor

BUGÜN

1. Atatürk'ün cenazesi İstanbul'da...

Atatürk için Üniversite gençliğinin toplantısı

Şişli'de toplanan toplantıda...

İnsanlık büyük bir adam kaybetti

Baron dünya gazeteleri büyük yazımızı paylaşıyor

Milli cenaze töreni başlıyor

Bütün İstanbul halkı bugün Dolmabahçe'de büyük ölünün kafaalkı önünden hoş ve tüzimle geçecek

Katafalk'ın önünde Altı yüksek rütbeli subay kılıçlarını çekerek nöbet bekleyecekler

Parti Grubu toplantısında Celal Bayar hükümetine tam inatımda bildirildi

Bayreklimizi Üniversitelerimiz taşıyacak

Hükümet bugün Kamataydan hımal isteyecek

Büyük Sefin cenaze töreninde Yabancı devletleri temsil edecek heyetler

Büyük kayıp dolayısıyla umumi acının tezahürleri

BUGÜN

1. Atatürk'ün cenazesi İstanbul'da...

EBEDİ ATANIN ÖNÜNDE

Bütün İstanbul halkı büyük bir ıstırap seli halinde akıyor!

Yüce Başbuğ ve Cumhuriyeti İnanının ardıya tekileri Kahraman orduya selâm ve muhabbet

Gece yarısından sonra Dolmabahçe'de sıra bekleyen daha 50 bin kişi vardı

"Türk milleti şimdi en büyük bir ıstırap seli halinde akıyor"

Taksim abidesini çiçeğe gömüyorlar ve taşlara başlarını dayıyarak oğlıyorlar

Büyük ölünün cenazesi bugün törenle İstanbul'dan kaldırılıyor

CENAZE YARIN ANKARA'DA Ebedi Şef için bugün İstanbul muhteşem bir teşvi töreni yapıyor

Bayreklimizi İstanbul'da Celal Bayar yüksek rütbeli subaylar eşliğinde taşıyacak

İstanbul'daki tüzim gecidime dün gece saat 24 de nihayet verildi

İzdiham yüzünden doğan lada Mevlana II vatanın hayvanları anıldı

En az 10.000 kişi evvelki geceyi sokakla geçirmişti

ATA BUGÜN ANKARADA

Bütün İstanbul büyük ölüyü çok içli bir törenle uğurladı

Büyük ve Ebedi Şefe... İstanbul halkının göz yaşları arasında yapılan tören

C. M. P. Kamutay Grubunda Dahiliye ve Hariciye Vekillerimizin izahatı

EBEDİ ŞEF ANKARADA

Bütün bu acı fakatlar ve resimlerimizin için ayırdığımızda bulduğumuz

Yeni'de ebedi Şefimiz Atatürk'ün cenazesi büyük mübet bekliyor

Kayseri Lisesi

Kayseri Lisesi Dergisi
Kayseri Lisesi Kültür Edebiyat
Kolu
Yayın Organıdır

Yıl: 5 Genel Sayı: 14
1997-1998 Öğretim Yılı
Sayı: 2
KASIM-Aralık 1997
FİYATI: 150.000 TL

SAHİBİ
GENÇOSMAN MART
Okul Müdürü

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yard.

YAYIN KURULU
Süleyman AYDIN
Edebiyat Öğretmeni
HARUN EMEKLİOĞLU 3-A
Yıldız AKDOĞAN 6-A
Ülkü KARAKOÇ 3-B
Kamile AYGÜN 3-A
Buket KİP 2-A

SEÇİCİ KURUL
Sedat KARAKOÇ
Edebiyat Öğretmeni
Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat Öğretmeni
Sevim ÇOBAN 4-B
Hale CİVELEK 1-C
HAVVA ÇOBAN 5-C
O.Yeli ÇETİNDİAĞ 3-B
Sibel ADUŞ 3-B

TASHİH BÖLÜMÜ
NURSUN ALKAN
Edebiyat Öğretmeni
MERAL GÜNEŞ
Edebiyat Öğretmeni
MESUDE DURSUN 3-B
DENİZ ALTINKILIÇ 3-B
Ayşe KARA 3-A

REKLAM BÖLÜMÜ
H. AHMET ÇALKAP 3-B
Şaban ZORLU 6-K
Beytullah ASLANKAYA 6-K

Haberleşme Adresi
Kayseri Lisesi Dergisi
PK. 246 Tel: 222 89 04
KAYSERİ

Dizgi-Baskı

NETFORM

Matbaacılık Ltd. Şti

Tel: 320 92 64 - 65 - 222 22 63
Orta Sanayi Anıtamir karşısı Tofaş Özarlar önü KAYSERİ

İçindekiler ...

TAKDİM		Hale CİVELEK	24
s. aydın	2	PANAYIR	
BAŞARI İÇİN EL ELE		Ülkü OĞUZ	25
Gençosman MART	3	ESENLIK BILDIRISI	
ATATÜRK'Ü ANLAMAK		İsmet ÖZEL	25
Yusuf ÖZMERDİVENLİ	4	YÜZÜN	
İLE		Neslihan GÖKÇE	25
Seyit TEKİN	9	YOKLAR VAR OLDUKÇA	
GÜZELLEME		s. aydın	26
Meral GÜNEŞ	9	AYYUKA SEVDAYA...	
KALEM		Erhan CANSIZ	28
Nergis TAYYAR	9	SEVGİLİ	
HASRET GÖZLERİNE		Ebru GÖKOĞUZ	28
Hatice ARSLAN	10	AYRILIK	
YA ÖĞRETMENLİĞE...		Derya KARAKAYA	28
H. Van DYKE	10	MASALLAR DÜNYASINDAN	
AŞKIMA		Süleyman BİNGÖL	29
Mehtap ŞAHİN	11	MERHABA	30
KAPTAN DELİ FİŞEK		YAĞMUR	
Ramazan SÖNMEZ	12	Muhammed AYÇETİN	30
ÇANAKKALE GEZİSİ		GÖK YÜZÜNE ANNEM...	
Ahmet KARATORAK	14	Aslıhan DURAN	30
CUMHURİYETİN GETİRDİKLERİ		BİR GARIP ŞAIR:ORHAN VELİ	
Sevim ÇOBAN	14	Grup Köşebent	31
MERHABA		YILLARIN İZİ	
Betül TOGAN	15	NUH KARA	33
MEÇHULE GİDEN YOL		GÜN GELECEK	
Mustafa ŞEN	15	Hale CİVELEK	33
YARINLARIMSIN		HÜRRİYET ŞARKISI	
Sedat KARAKAYA	15	Özlem ÇOBAN	33
BİR DOSTUN SÖZÜ		MEHMET AKİF ERSOY	
Semra BIKMAZ	15	Hayrettin CENGİZ	34
DİLİMİZE SAHİP ÇIKIYORUZ		YA GEL YA GİTME	
Kayseri Lisesi Dergisi	16	Hatice UZBAYLI	35
YABANCI KELİMELERE KARŞILIKLAR		TÜRKİYE ÇÖL OLMASIN	36
Türk Dil Kurumu	17	ATATÜRK'ÜN MİLLET SEVGİSİ	
YOKOLUŞ		Ayşe ÖZDEMİR	37
Çiğdem YILDIRIM	18	GÖZLERİM KAPANIYOR	
ÇAĞRI		Ülkü KARAKOÇ	37
Şule CİVELEK	19	ATATÜRK DİYOR KI!	37
EROZYON		OKULUMUZDA BİR ANKET	
Balkır ERDEM	19	GRUP YANKI	38
SİMYACI'DA TASAVVUF...		EN ÇOK SATAN KİTAPLAR	
Sedat KARAKOÇ	20	K.ÖZDOĞAN-O.AYHAN	41
ZAMAN		SÖZ OLA!	42
Şerife ÖZTÜRK	22	İNGİLİZCE	43
BUGÜN KENDİME...		MİZAH	46
Gülsüm ÇAĞŞAK	22	DUVAR YAZILARI	47
NE ZAMAN		FIKRALAR	48
Kamile AYGÜN	22	SPOR	50
TRAFİK		HABERLER	51
Semra BIKMAZ	22	100. YIL ŞEREF BELGESELİ	52
VARLIK VE ZAMAN			
Fatih ÖZMERDİVENLİ	23		
PEKİ AMA NEDEN?			
Yıldız AKDOĞAN	24		
KURTAR GÜNEŞİ			

takdim

Dergimizin yeni sayısıyla yine karşınızdayız.

Her yeni sayının bir macerası olduğu gibi, sonuç olarak okuyucu karşısına çıkmanın da ayrı bir heyecanı var. Öyle zannediyoruz ki, bu heyecan bitmek tükenmek bilmeyen bir koşuşturmacanın içinden bizi bırakmıyor,

Geçtiğimiz günler merasimlerle, kutlamalarla ve anmalarla geçti. Cumhuriyet Bayramı, 10 Kasım Atatürk'ün Ölüm Yıldönümü, 24 Kasım Öğretmenler Günü, yeni yıl telaş ve heyecanı, bir taraftan da Ramazan hazırlıkları...

Dergimizin bu sayısında, hem gündemle ilgili hem de önemli gördüğümüz, dikkati çekmek istediğimiz konularla ilgili çalışmalara yer verdik. Ve tabii değerli öğrencilerimizin kalemlerinin ürünlerine.

Bu sayıda önemle vurgulamak istediğimiz konumuz, dilimiz yani güzel Türkçemiz.

Türk Dil Kurumu'nun "Dilimize Sahip Çıkıyoruz" başlığı ile başlattığı çalışmalarından sonra biz de karınca karınca bu güzel çalışmada katkımız olsun istedik. Bu amaçla, Türk Dil Kurumu'nun, dilimize giren, girmekte olan yabancı kelimelere karşılık olarak teklif ettiği kelimeleri dergimizin bu sayısı ile yayınlamaya başladık. Bu gelecek sayılarımızda da devam edecek. Umarız ki, bu çalışma hem öğrencilerimiz hem de okuyucu kitlemizde amacına ulaşsın.

Bu çerçevede, kamuoyunun dikkatini konunun üzerine çekeceğini düşündüğümüz çalışmalarımız da var. Bunları da ikinci dönem, baharın gelmesi ile hayata geçirmeyi plânlıyoruz.

Dergimizde ilk defa gerçekleşen bir durum daha var; o da, ilk kez bu kadar öğretmenimizin aynı sayıda değişik alışmaları ile yer alıyor olması. Yakın zamanda kutladığımız Öğretmenler Günü'nün amacına uygun düşeceğini umduğumuz bu renkliliği de dikkatinize sunuyoruz. Ayrıca hocalarımızın, pek bilmediğimiz yönlerini de böylece biraz olsun yansıtmış oluyoruz. Bizden çalışmalarını esirgemeyen değerli öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

Dergimize öğrencilerimizin ilgisi ve katılımları ise bütün takdir hislerinin üstünde. Zira bir önceki sayımız kısa zamanda tükendiği gibi, alamayan okuyucularımız da oldu. Bundan sonra bu eksikliği de dikkate alacağız.

Dergimize, bu sayıda gelen çalışmalar ise, bizi seçmekte zor durumda bırakacak kadar çok ve bir birinden değerli idi. Bize bu şekilde sahip çıkan okuyucularımıza da teşekkürü bir borç biliyoruz. Yayınlamış olduğumuz "Kayseri'de Son Bir Ayda En Çok Okunan Kitaplar" bölümü beklediğimizden fazla ilgi gördü. Bu sayıda daha geniş yer ayırdık. Bu vesile ile değerli kitapçevlerimize de katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.

Sizleri derginizle baş başa bırakırken, her zaman eleştiri ve çalışmalarınızı beklediğimizi belirtir, hem yeni yılınızı hem de Ramazanınızı tebrik eder, sağlık, neşe ve başarılarla dolu günler dileriz.

Bir sonraki sayıda görüşebilmek ümidiyle...

yayın kurulu adına
s. aydm

BAŞARI İÇİN EL ELE

Gençosman MART
Kayseri Lisesi Müdürü

Bütün insanlar zaman içinde yok olmak gerçeğini görüp, yok oluduktan sonra da kalmanın yolunu aramışlardır. Bu durum insanın ölümsüzlüğü aramasının bir sonucu olsa gerek.

Ölümsüzlüğü arayanlar içinde bu emelini gerçekleştirebilen tek meslek grubu öğretmenliktir zannediyorum.

Öğretmenler yok olurken bir taraftan da yetiştirdikleri öğrencileri ve onların da yetiştirecek oldukları ile varlıklarını devam ettirirler. Bedenen yok olsalar da ortaya koydukları anlayış, fikir ve idealleri ile öğrencilerinde kuşaklar boyu yaşarlar.

Öğretmenlik, tarihin her döneminde önem verilen saygı duyulan bir meslek olmuştur. Hiç kimse yoktur ki hayatının bir döneminde öğretmen olmayı düşünmemiş olsun.

Bu önem ve saygı tarihin çeşitli dönemlerinde hak ettiği yeri bulamamış da olsa, öğretmen için değişen bir durum olmamıştır. O, her şeye rağmen mesleğinin getirdiği sorumluluk bilinci ile çalışmış, üretmeye, öğretmeye, örnek olmaya devam etmiştir.

Her dönemde, büyük önder Atatürk'ün de dediği gibi, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür insanlar yetiştirmiştir, yetiştirmeye de devam etmektedir. Eğer bugün milletçe bir yerlere gelebilmişsek her halde durup dururken olmamıştır.

Günümüzde, öğretmenliğin işlev ve önemi aslında daha çok artarken, ne kadar üzücüdür ki, bu önem yeteri kadar anlaşılammıştır. İnsanımız teknolojiyi, maddi güçleri takip etmek ve başarmak noktasında gösterdiği feraseti bu noktada gösterememiş ya da oldukça ihmal etmiştir.

Umuyoruz ki, gelecek günler, toplumca bu gerçeği dahah iyi görmemizi sağlayacaktır. Tek

Öğretmenlik,
tarihin her
döneminde önem
verilen saygı
duyulan bir
meslek olmuştur.
Hiç kimse yoktur
ki hayatının bir
döneminde
öğretmen olmayı
düşünmemiş
olsun.

endişemiz bu görmenin gecikmemesi ve çok geç olmadan tedbirlerin alınmasıdır.

Eğitim ve öğretim günümüzde okuldan eve, evden sokağa, sokaktan iletişim araçları vasıtasıyla dünyaya açılmıştır ve açılmaya da devam etmektedir. Bu ülkemizin geldiği noktaları göstermesi bakımından elbette ki sevindiricidir. Ancak bu durum, eve, sokağa ve dış dünyaya da yeni sorumluluklar yüklemektedir. Hiç kimse bu sorumluluklardan kaçamaz. Kaçmamalıdır da.

Toplum, geleceğinin teminatı olan gençlerine, okul dışında da sahip çıkmalı, onu umursamalıdır. Gördüğü her yanlış bu toplumsal bilinçle uyarmalı, düzeltmelidir. Aksi takdirde sadece okula havale edilen çocuk iyi bir öğretim almış olabilir ama iyi bir eğitim asla...

Değerli veliler,

Ülkemizin ve buna bağlı olarak okullarımızın imkanları ortadadır. Hiç kimsenin bu gerçekleri inkar edecek hali yoktur. Kimseden de devlet ve millet olarak kendi gücünün üstünde bir beklentimiz yoktur. Ama okullarımıza, çocuklarımıza her yerde her zaman sahip çıkalım. Onlara sadece okulda değil, sokakta da, evde de eğitim ve öğretim içinde oldukları bilinci ile yaklaşalım, bunu hissettirelim. Çocuklarımızı sık sık okullarında, yani kendi ortamlarında ziyaret edelim, öğretmenleri ve arkadaşları ile tanışalım. Okulumuzun kapıları her zaman bu maksatla sonuna kadar açıktır.

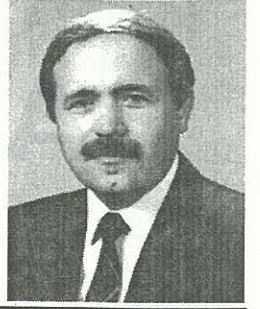
Sevgili gençler,

Hem yeni bir yılın eşiğindediz hem de bir dönemin sonundayız. Sizler de, sizlere gösterilen bu ihtimam ve fedakârlığın bilincinde olarak çalışmak, başarılı olmak durumundasınız. Zira gelecek zamanın vasıfsız insana, başarısız insana tahammülü yoktur. Eğer gelecekte yeriniz olmasını istiyorsanız başarılı hem de çok yönlü başarılı olmak zorundasınız.

Bu vesile ile bütün öğretmen, öğrenci ve velilerimizin yeni yılı, Ramazının tebrik ediyor, sağlıklı ve başarılı günler diliyorum.

ATATÜRK'Ü ANLAMAK

Her 10 Kasım'da daha da artan bir minnetle ve rahmetle andığımız Atatürk'ün en büyük ülküsü, Türkiye Cumhuriyetini muasır ülkeler arasında görmektir. Bu ülkünün gerçekleşmesinde her ferde, her aileye, her özel ve resmi kurum-kuruluşa görevler düşmektedir.

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Kayseri Lisesi M. Yrd.

Biz de Kayseri Lisesi olarak bu görevin bilinci içerisinde KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ okuyucularına bilgi verme çabasının tatlı heyecanını duyuyoruz. Dergimizin bu sayısı (Kasım-Aralık 1997) uluönder Atatürk'ün ölümünün 59. yıldönümü, ve Kurtuluş Savaşı esnasında Kayseri'ye gelişlerinin 77. yıl dönümü vesilesiyle gençlerimizin Atatürk'ü daha iyi anlamalarına yardımcı olmak istedik.

Ulusumuzun yetiştirdiği en büyük insanı, varlığını borçlu olduğu en büyük Türk'ü, Atatürk'ü unutmaması, yurtseverlik görevidir azından. Kaldı ki yarınlarımızın bir güvencesidir Atatürk. O'na inanmak ve bağlanmak, gösterdiği yolu izlemek, var olmak-olmamak sorundur bizim için.

Türk ulusunun bir bireyi olarak Atatürk üstüne bir yazı hazırlamakla bu görevimi yapmaya çalıştım. Öte yandan, Atatürk'ü tanımak ve anlamak, tek koşuludur O'nu bilinçle sevmenin. Bu da O'nu okumak, incelemek ve araştırmakla gerçekleşir. Bu gerçekleşmeyi sağlamak için de kendi eseri Nutuk'dan başlamak üzere güvenilir kaynaklardan, Atatürk hakkında yazılan binlerce eserden mutlaka okuyunuz, okuyunuz araştırınız.

Bu yazımızda sizleri zaman tüneline geçirip ulu önder Atatürk'ün fani hayata veda edip aramızdan ayrıldığı günün müteakibinde yazarlarımızın şairlerimizin eli kalem tutan yerli-yabancılarla halkımızın duygularını dile getiren yazılarını, bugün antika değeri olan gazete sayfalarından bu günkü nesle aktarmaya çalışacağız. Bu

vesile ile Ataya olan sevginin nasıl artarak devam ettiğini yorumlayacağız.

Bazı yazılar vardır, günlük konuları işler. Bunların ömürleri bir gün, nihayet bir haftayı geçmez. Bazı yazılar da vardır geçmişe ve günümüze işaret etse de zaman ve mekana bağlı olmadan her devrin mes'elelerine parmak basar. Dolayısıyla tazeliğini ve geçer akçe oluşunu hiç bir suretle kaybetmez. Böyle yazılar bir müddet devrini doldurmuş yazılar arasında bulunsa, kirli raflar arasında unutulup terk edilse bile, toz toprak içinde kalmış bir altın külçesi gibi meydana çıkarılınca hemen parıldar, değerini ve önemini ortaya koyar.

Zaman zaman okuyup işaretlediğim, bir kısmını hususî kolleksiyonlarımda koruduğum bu kabil faydalı yazıların kıyıda köşede kaybolmasına gönlüm râzı olmadı. Bir milletin kafası ve kalbini beslemesi lâzım gelen bu yazıların yeni nesillerce de okunması ve istifade edilmesini arzu ettim. bir taraftan da bu yazıları hazırlamış olan ilim ve sanat adamlarımızın yeniden rahmetle yâdolanmalarına vesile olmak istedim.

Bu makale için seçtiğimiz parçalar, kendi sahalarında faydalı görülen parçalardır. Yazarları tanınsın veya tanınmasın; okuyucunun istifade edeceği, kabul edilen yazılar alınmıştır. Bir de şu hususu belirtmek isteriz. Bu yazıları biz derledik.

Fakat bunların tamamı bize ait yazılar değildir. Bu makaleye aldığımız her yazının her ifadesini, her cümlesini benimsediğimiz mânası çı-

karılmamalıdır. Birçok ilim adamları, birçok yazarlar zamanla kendi yazılarından bile bazı ifadeleri, bazı cümleleri ve bazı bölümleri beğenmez olmuş ve değiştirmiştir. Kul kusursuz olmayacağı için herkesin hatâlı ve eksik bir ifadesinin bulunması mümkündür. Bize düşen, bir bal arısı gibi her yazıyı ayrı bir çiçek olarak görüp onun işe yarayan özü ve usaresini almaktır.

Umûmiyetle aldığımız her yazıda okuyucu için istifâde olunacak bir yön vardır. Her okuyucu, her yazının faydalanılacak bir cihetini bulacak, işine yarayanını almasını bilecektir. Hedef, her usta kaleminden faydalanmak ve ondan daha güzelini ortaya koyma yolunda olmaktır.

Atatürk, "Beni görmek demek, mutlaka yüzümü görmek değildir, benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız, bu kâfidir!" demişti. Bu sebeple Atatürk'ü tanımak, onun fikirlerini, onun duygularını gerçekten iyi bilmek ve bunları benimsemekle mümkündür. Gençlerimiz için Atatürk'ü ve Atatürkçülüğü tanımada yöntem bu olmalıdır.

Atatürk askerliği, devlet adamlığı, inkılâpçılığı yanında düşünce bakımından da bir fikir adamı hüviyeti taşımakta idi. Bu bakımdan Millî Mücadele'nin, Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk çağdaşlaşma hareketi'nin özünü oluşturan fikir ve düşünceleri, zamanın akışı içinde her kuşağa önderlik edecektir.

Gençler unutmamalıdır ki, Atatürk'e göre kendileri, "Türk İnkılâbı'nın ilkelerini benimseyip gelecek kuşaklara götürecektir olan kişiler"dir. Atatürkçülükte vatanın geleceği, genç kuşakların anlayış ve enerjisine bağlanmıştır. O gençlik ki, Atatürkçü düşünce ışığında memleketin geleceğini çizecek, yarınki türk toplumunun temellerini daha da sağlamlaştıracaktır. Bu sebeple, türk bağımsızlığını ve Türkiye Cumhuriyetini sonsuza dek koruma görevi onlara emanet edilmiştir.

Gençlerimiz, bu kutsal emanete lâyık olabilmek için Atatürk'ü ve eserini yakından tanımalı, onun ne güçlükler içinde Türk bağımsızlığını gerçekleştirdiğini, Türkiye Cumhuriyeti'ni kurduğunu ve çağdaş bir toplum yaratma çabalarını bir millî ödev olarak öğrenmelidir.

Şüphesiz ki, Atatürk'ün en büyük eseri, Türkiye Cumhuriyeti'dir.

Atatürk, bu büyük eserinin muhafaza ve müdafaasını Türk gençliğine emanet etmiştir.

Türk gençliğine sonsuz güveni olan Atatürk, büyük nutkunu bitirirken, "Bu neticeyi Türk gençliğine emanet ediyorum." dediği anda sevinç gözyaşlarını tutamamış ve Türkiye Cumhuriyeti'nin nöbetini asıl Türk gençliğine devretmenin huzurunu duymuştur.

Atatürk'ün "Gençliğe Hitabesi", Atatürkçülüğün felsefesi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin genel nöbet talimatıdır.

Atatürk'ün "10'ncu Yıl Nutku", Atatürkçülüğün programıdır.

Atatürk'ün "Türk Ordusuna Son mesajı" ise, ordumuzun tarihi görevini belirlemektedir.

Atatürk, bu üç ana metinle, Türk gençliğinin, Türk milletinin ve Türk ordusunun görev ve sorumluluklarını çok açık bir şekilde ifade etmiş ve Türkiye Cumhuriyeti'nin genel prensiplerini ortaya koymuştur.

Sembol Atatürk, kurtarıcı Atatürk, yapıcı ve kurucu Atatürk, millî lider ve şef olarak büyük bir eseri tam bir başarıya ulaştırmıştır. Tekrarlayalım ve açıkça belirtelim, Atatürk bir Millî Mücadele gerçeğidir. Hasan Ali Yücel'in deyişiyle, "bu memlekette bir millet var, Türk var, Türk'ün ruhunda hürriyet var. O'nu esaretten kurtaran Atatürk var."

Atatürk fizik yapısı ve maddi varlığı ile bir gerçektir. Ölümsüzlüğe göç etmesi, maddi hayatının bir belirtisidir. Doğmayan, yaşamayan insan ölümsüzlüğe göç edemez.

Atatürk fikir ve ideal olarak da gerçektir. Mustafa Kemal'ler ideal olarak, dünün, bugünün

ve geleceğin kuşaklarına ışık tutan insan olarak da gerçektir.

Atatürk milli bir gerçektir. Türk milletinin ortaklaşa şuur ve vicdanında yer etmiş, O'nu temsil etmiş, O'na yol göstermiş bir gerçektir.

Atatürk milletlerarası bir gerçektir. İnsanlık idealinin yararına insanlara barış ve güvenlik, özgürlük ve bağımsızlık ilkelerini aşıl原因an, davranışlarını ona doğru yönelten ibn insan olarak da gerçektir.

Yüce Türk milletinin maddi ve namevi gücünde bayraklaşan Atatürk, "insanlık idealinin aşık ve mümtaz simasıdır". İnsanlık ideallerinin gerçek değerlerini Türkiye'de olduğu kadar, insanlık dünyasında da Atatürk tanıtmıştır. Barış ve güvenlik ve insanlık yararına faydalı hizmetleri gerçekleştirmek Atatürk'ün amacı olmuştur.

İngiliz Observer gazetesi, Atatürk'ün bu yönünü belirterek şöyle demektedir:

"Muasır (çağdaş) hiçbir isim Atatürk adı kadar büyük saygı telkin etmemiştir. Atatürk yalnız Türkiye'nin bütün hayatını değiştiren bir deha değil, fakat beynelmilel (milletlerarası) münasebetlerde (ilişkilerde) iyilik ve yalnız iyilik yapan bir adamdır".

Atatürk milli bir kahramandır. Milli bir değerdir. millet gerçeğini işleyen, Türk milletinin sesini ve hakkını gerçeğe uygun, tam yakışığı ile dünyaya duyuran insandır.

Şimdi zaman tünelinden gerilere giderek büyük şefimiz Atatürk'ün hayata gözlerini yumduğu günün ertesi gün yani 11 Kasım 1938 cuma günü yayınlanan gazetelerden TAN gazetesini küçülterek kapak yaptık, aynı gazetenin M.Zekeriya Sertel imzasıyla yayınlanan "Büyük matemimiz" isimli baş yazısını okuyalım:

Ölüm denilen zalim kuvvet nihayet içimizden en büyüğümüzü, en çok sevdiğimizi de aldı. Türkiyeye ve Türklere nur saçan ışığı söndürdü. Ruhlarımızı ve gönüllerimizi karanlığa boğdu.

Evvelki akşam birdenbire ağırlaşan Ulu Şefimiz, 24 saat süren bir mücadeleden sonra, nihayet aramızdan ayrıldı.

Zaten aylardanberi kalplerimiz endişe ve uztırap içinde idi. Atatürk'ün, yatağa değil cihana sığmayan büyük adamın yatağa esir düşüşü rahumuzu eziyor,, gözümüze yaş doluyor, içimiz ağlıyordu.

Mekteplerde çocuklar, evlerde analar, hepimiz, herkes milletce aylardanberi yas tutuyorduk. Bu ışığın sönmemesi için bütün ümidimizi bir mucizeye bağlamıştık. Bir ay evvelki buhrana muvaffakiyetle mukavemet etmiş olması bu ümidimin

Fakat ölüm, her şeyden kuvvetli ölüm, bu yatağına sığmayan büyük iradenin muazzam bir enerjisini kırdı ve hepimizi babasız ve yetim bıraktı.

Dün sokaklarda herkes ağlıyor, mekteplerde çocuklar, evlerde kadınlar ağlıyordu. İşler durmuş, memleketin üstüne ağır, karanlık bir matem havası çökmüştü.

Fakat unutmayalım ki Atatürk dünyanın en bahtiyar dehalarından biridir. Ordularını ta Hindistana kadar götüren Büyük Iskender 32 yaşında öldüğü zaman arkasında ne bırakmıştı? Bir hiç.

Avrupayı bir kasırga gibi altüst eden, ve Moskovaya kadar uzanan Napolyon ölümünden sonra arkada ne bıraktı: Yıkık dökük bir Avrupa, Fransa'ya karşı kinle dolu bir dünya.

Hattâ müstakil bir millet kuran Waşington bile arkasında nihayet müstakil bir millet bırakmıştı.

Halbuki Atatürk idealini hayatında hakikat

Sembol Atatürk, kurtarıcı

Atatürk, yapıcı ve kurucu

Atatürk, milli lider ve şef

olarak büyük bir eseri tam

bir başarıya ulaştırmıştır.

Tekrarlayalım ve açtıkça

belirtelim, Atatürk bir

Milli Mücadele

gerçegidir.

sahasına çıkararak nadir bahtiyarlardan ve ender dehalardan biridir. O, eşsiz eserini tamamlamış ve onu bizlere ebedî miras olarak bırakmıştır.

O bize müstakil bir vatan bırakıyor.

Genç ve zinde bir Cumhuriyet bırakıyor.

Hamleli ve atılgan bir inkılâp bırakıyor.

Milletine bu kadar büyük bir miras bırakarak hayata gözlerini rahatca kapayan pek az adam yetişmiş veya hiç yetişmemiştir.

Atatürk'ün ikinci bahtiyarlığı gözlerini ebediyen kaparken, hayatı bahasına kurduğu bu büyük eserin muhafaza edileceğinden emin olmasıdır. Yetiştirdiği yeni nesil bu eserin bekçisidir. 17 milyon Türk onun bekçisidir. Ve bütün Türk milleti, Türk gençliği Atatürk'ün cenazesi arkasında onun büyük eserini korumağa ve yaşatmağa yemin edecektir.

Zaten büyük matemimizi bize unutturacak yegâne kuvvet de budur.

Yine zaman tüneline geçerek ulu önder Atatürk'ün fani dünyadan ayrıldığı müteakip günlerde yayınlanan günlük gazetelerden ve aylık dergilerden iktibaslara devam edelim: 13. Son teşrin 1938 (13 Kasım 1938) pazar günü yayınlanan Ulus Gazetesi'nin "Dünya büyük yası paylaşıyor..." büyük manşetinden sonra şu 'satırları okuyoruz.'

Insanlık büyük bir adam kaybetti. Büyük dünya gazeteleri büyük yasımızı paylaşıyor.

Atatürk için dünya gazeteleri sütunlarla, sayfa- larla yazı ve resim neşrediyorlar.

Bütün dünya gazeteleri, Büyük Şef'imiz için sütunlar ve sayfalar dolusu yazılar yazmaktadır. Atatürk'ün ölümü, sade Türkiye'de değil bütün insanlık âleminde onulmaz bir acı uyandırmıştır. Bütün dünya gazeteleri bu büyük insanın ölümü karşısında bizim yasımızı paylaşmaktadır. Bu kayıpla insanlık daha fakirleşmiş dünya, en büyük bir adamını kaybetmiştir. Umumî his budur.

İngiliz Gazeteleri : O'nun idaresi altında

Türkiye Avrupa heyetinin kıymetli bir azası haline geldi ...

Yunan Gazeteleri:

Atatürk'ün hayat ve eserini sayfalarla te- barrüz ettiriyorlar. Türkiye kurucusunu kaybedi- yorsa biz de emin ve büyük bir dostumuzu kay- bediyoruz.

Yunan Gazeteleri:

Tarih silinmez harflerle bu devlet adamının adını hakedecektir.

Romen Gazeteleri:

Atatürk'ün askeri, siyasi dehasını anlatı- yorlar, "dahi harikalar yaratan teşkilatçı, idareci ve kurtarıcı"

Danimarka Gazeteleri:

Onun büyük eseri, tarihte kahramanlığın çift destanı olarak yaşayacaktır.

Letonya Gazeteleri:

Asırları aşan adam, Atatürk'ün eseri bir te- kamül değil, bir sıçrayıştır... diye yazmışlardı.

22 İkincitesrin 1938 (22 Kasım 1938) Salı Günkü Cumhuriyet Gazetesinde İsmet İnönü'nün beyannamesinden şu satırları okuyalım:

Büyük Türk Milletine

İsmet İnönü'nün Beyannamesi

Büyük Türk Milletine:

Bütün ömrünü hizmetine vakfettiği sevgili milletinin ihtiram kolları üstünde Ulu Ata- türk'ün fânî vücudu istirahat yerine tevdi edilmiştir. Hakikatte yattığı yer Türk Milletinin onun için aşk ve ıftiharla dolu olan kahraman ve vefalı göğsüdür.

Atatürk, tarihte uğradığımız en zalim ve haksız itham gününde meydana atılmış, Türk Milletinin mâsum ve haklı olduğunu iddia ve ilan etmiştir. İlk önce ehemmiyeti kavranmamış olan gür sesi, asla yıpranmayan bir kuvvetle ni- hayet bütün cihanın şuuruna nüfuz etmiştir.

En büyük zaferleri kazandıktan sonra da Atatürk, ömrünü, yalnız Türk Milletinin hakları- nı, inaniyete ezeli hizmetlerini ve tarihe hâk et- tiği meziyetlerini ispat etmekle geçirmiştir. Mil- letimizin büyüklüğüne, kudretine, faziletine,

medeniyet istidadına ve mükellef olduğu insaniyet vazifesine sarsılmaz itikadı vardı. "Ne mutlu Türküm diyene" dediği zaman, kendi engin ruhunun, hiç sönmiyen aşkını en manalı bir surette hulâsa etmişti.

Devletimizin bânisi ve milletimizin fedakâr, sadık hâdimi

İnsanlık idealinin âşık ve mümtaz siması.

Eşsiz kahraman Atatürk!

Vatan sana minnettardır.

Bütün ömrünü hizmetine verdiği Türk Milleti ile beraber senin huzurunda tâzim ile eğiliyoruz. Bütün hayatınla bize ruhindaki ateşten canlılık verdin. Emin ol. Aziz hâtıran sözmez meşale olarak ruhlarımızı daima ateşli ve uyanık tutacaktır.

Reisicumhur
İsmet İnönü

Aylık yayınlanmakta olan ERCİYES Kayseri Halkevi Dergisi'nin Kasım 1938 tarihli 9. sayısında yayınlanan "Derin Yasımız Var" başlıklı ve öğretmen Nuri Cankıllı imzalı makaleden şu satırları okuyarak yazımıza son verelim:

Öksüz ve atasız kalan 18 milyon Türkün: Bu gün kalbi acılı, yaralı. Yalnız acılı ve sızılı değil can evinden vurulan bir kuş gibi derin yara olmuştur. Bütün bir cihanın dilediği, onun hayatı, onun sağlığı, yüreklere ölüm, kalplere durgunluk, ruhlara uyusukluk, ciğerlere onulmaz yaralar açmıştır.

Onun ölümüne 18 milyon Türklük ağlıyor. Bütün cihan ağlıyor. Kâinat ağlıyor. Yetim kalan Türk ulusu; kadınıle erkeğile, çoluğile, çocuğile, yaşlısile ağlıyor, hep ağlıyor...

Gayip ettiğimiz ebedî atamızın acısı asırlarca dinmez, dinemez. Yasımız teselli bulamaz. Yaralarımız kapanamaz.

O! Ebedî Ata ölmedi. Onun aziz ruhu, semadan 18 milyon Türkün çırpındığını, göz yaş döktüğünü, kalbinden kan akıttığını seyrediyor.

O! ebedileşen insan; gözümüzün önünde değil, toprak üzerinde değil, Türklüğün kalbinde, benliğinde, canevinde yaşıyor!...

Ona! hiç bir zaman öldü denemez. Ona ölüm yanaşamaz. Ölen fânilerdir. Esersizleri söndüren son bir nefesdir. Onun eseri ölmeyecektir. Onun ideali sönmiyecektir. Onun arkasında koca birvatan toprakları üstünde, şan ve şeref, akıl ve zekanın, ideal ve iradenin en yüksek eserlerini yapan bir yapıcıya ölüm elini süremez. Onu içine alan aziz vatan toprağı bir kerre daha kıymetlenecek!... Eski cihangirlerin, geçtiği yerlerde ot bitmezdi. Onun geçtiği topraklar cennete dönerdi... "Köylünün" yarasını o sarardı. Düşkünün elinden o tutardı. Gençliğe ideali o verirdi. Ordu hızını ondan alırdı!...

Onun ölümü yıldırım hızile bütün vatani sarınca: Türklük can evinden vurulan bir kuşa döndü. Bütün gençlik çırpınmaya başladı!...

Fakat; olgun kafaların, durulmuş ruhların kendilerine göre de teselli kaynakları vardır. Bu da yine Ebedî Atanın ağzından çıkan şu sözdür:

(İki Atatürk vardır: Biri etten, kemikten mürekkep, mezarla beşik arası köprüsünden geçecek Atatürk. Öteki ise; ölümle, beşikle, mezarla hiç alakası olmayan 18 milyon Türkün ideâlinde yaşayan ebedî Atatürktür.) İşte bu ebedî ata ile bizim aramıza ölüm giremez. Fanilik giremeyecektir. Onun ebedî ülküsü Türk gençliğinin benliğinde ebedî yaşayacaktır.

KAYNAKLAR:

- 1) Kasım 1938 ve diğer zamanlarda yayınlanan Ulus, Cumhuriyet ve Hürriyet gazeteleri
- 2) Erciyes Kayseri Halkevi dergisi'nin kasım 1938 tarihli 9. sayısı
- 3) Nutuk M.E.B. yayını
- 4) Atatürk-Hamza Eroğlu Kültür Bakanlığı yayını
- 5) İktibaslar-Ahmet Coşkun
- 6) Atatürk-Prof. Dr. Utkan Kocatürk
- 7) Atatürkcülüğün Esasları-Dursun Yaşar
- 8) Atatürk-Niyazi Ahmet Manoğlu
- 9) Atatürk'ü Anmak-Muammer Yüzbaşıoğlu
- 10) Gazi'nin Hayatı-Naci Kasım
- 11) 11 Kasım 1938 tarihli TAN gazetesi
- 12) Y. ÖZMERDİVENLİ'nin özel arşivinden notlar ve resimler ön ve iç kapaklarda

İLE

Ey Cenab-ı Hakkın, nakışı güzel
Hâlin bende sürer, şafak tan ile.
İki gözüm derya olur boşalır
Akan göz yaşlarım, katık nan ile.

Aşkı çile yaptım, sevinci keder
Gönlüm esir olmuş, arzumu güder
Niçin seni seven bir bedel öder
Azrail'in almadığı can ile.

Kimi mumda bulur, kimi gergefte
Kimi gamda bulur, kimi keyifte
Ben seni bulurum, binbir latifte
Şamata yapamam zille çan ile.

Aşık vardır yanar, yandıkça su der
Aşık vardır kanar, çaresi bu der
Aşık vardır dalar, bandıkça hu der
Kökü toprak ister, dalı han ile.

Beni aramayın, neşede zarda
Ben bende değilim, cümle nazarda
Belki bu gün burda, yarın mezarda
Adım duyulmasın, şöret şan ile.

SEYİT TEKİN
Müd. Yard. Fizik Öğretmeni

GÜZELLEME

Şu yalan dünyaya geldim geledi
Derdimi söylerim dinleyenim yok
Elâ gözlü bir yâr sevdim seveli
Şairim ruhumdan anlayanım yok.

Mecnûn olup diyar diyar gezmişim
Ferhat olup yüce dağlar delmişim
Bülbül olup âh u figan etmişim
Ağlarım göz yaşımı silenim yok.

Sevdiğim, seni sılada görmüşler
Aşk söyletir, dert ağlatır demişler
Ayrılık şarabından içirmişler
Sarhoş oldum, elimden tutanım yok.

Aşık der ki, bu ellerde kalamam
Uçan kuştan haberini alamam
Yarım senden artık ayrı duramam
Gönül söz dinlemiyor, fermânım yok.

MERAL GÜNEŞ Edebiyat Öğretmeni

MÜREKKEBİNİ GÖZ GİTİMİŞTİ O DA SONUNDA. YAŞLARIMDAN DOLDURDUĞUM KALEMİMİN ÇİZDİĞİ HER HARFTEN ACI, HÜZÜN VE HASRET OKUNUYORDU. KIRLI ELLERİMİ UZATABİLDİĞİM TEK VEFAKÂR DOSTUM, KALEMİM YİNE AVUCUMDAYDI. YALNIZ GEÇEN GÜNLERİM GECEYE DÖNDÜĞÜNDE KARANLIK ACIMASIZCA KİMSESİZLİĞİMİ HAYKIRIYORDU VE ÇARESİZLİĞİMİ... SEVDİKLERİMİ KAYBETTİM, UMUTLARIMI VE HAYALLERİMİ. ELİMDE KALAN TEK ŞEYDİ KALEMİM. ANSIZIN GÖZÜMDEN DÜŞEN SİYAH BİR DAMLANIN ŞAŞKİNLİĞİYLE TITREMeye BAŞLAYAN ELLERİMDEN SÜZÜLÜP

CÜNAHLARIN KARARTTIĞI GÖZLERİM SONUNDA BÜTÜN ZEHRİNİ BOŞALTIŞTI. ARTIK BU BEDEN GÜZEL OLAN HIÇ BİR ŞEYE LAYIK DEĞİLDİ. BU ÇIRKIN YÜZÜ ÇÖRÜNCE O DA ELLERİMDEN KAYIP ÇİTİMİŞTİ. YÜREĞİMDEKİ TEK IŞIK KAYNAĞIM, GÜNEŞİM BATMIŞTI, BİR DAHA DOĞMAMACASINA... KÜÇÜK DÜNYAMDA SADECE GECEYİ YAŞIYORDUM, MEVSİMLERDENSE SONBAHARI... ARTIK GÖZ YAŞLARIM HEY SİYAH AKIYORDU. HAYATIMDA İLK DEFA BİR KARAR VERDİM KENDİM İÇİN VE HAYAL KURDUM. YENİDEN GÜLEBİLECEĞİMİ ÜMIT ETTİM. TEKRAR KENDİMLE VE KALEMİMLE DOST

KALEM

OLACAĞIMI...

BENİM İÇİN
KİRALANMIŞ ŞU KISA
HAYATIMDA SONSUZ
BİR AŞKA
TUTUNACAKTİM

YAŞAMAK İÇİN. GÖZ YAŞLARIM ONUN İÇİN AKACAKTI. ÖLÜM BENİM İÇİN YENİ BİR BEKLEYİŞ OLACAKTI. AMA BU SEFER KURTULUŞ İÇİN DEĞİL, KAVUŞMAK İÇİN. EVET, ARTIK KALEMİMDEN KAĞIDIMA HEY BU AŞKIN İZLERİ AKSEDECEKTI...

NERGİZ TAYYAR
YAB.D. 2-F 226

HASRET GÖZLERİNE

Hasretin bittiği noktalarda, gündüzün kendisini geceye teslim ettiği anlarda, yazın kışa esir olduğu günlerde düşündüm seni, ağladım, her şeyin bitip yerini diğerlerine devrettiği zamanlarda aradım seni, senin hasret gözlerini...

Hasret diyorum bebeğim, özledim mi seni ne? Kokunu, tenini, seni özledim, aradım, gidermeye çalıştım yokluğunu, doldurmaya uğraştım boşluğunda bir kez daha sana hasret duydum bebeğim...

Biliyor musun bebeğim çok özledim, çok bekledim! Gecelerin bu kadar uzun ve sessizliğe mahkum olduğunu bilmezdim! Bilmezdim ayrılığın kışın ayazına, batan günün ardında bıraktığı kimsesizliğe benzediğini bilmezdim, bilmiyordum, çünkü sen hep yanımdaydın. Bana gülümsüyordun, varlığının omuzlarıma verdiği yük, ruhuma verdiği sevgin vardı benimle, sen vardın bebeğim, sen vardın benimle!...

Hani kış biter yaz gelir derler ya, gün batar gece olur derler ya, inan bebeğim hepsi yalan, yalan!...

Önce sen vardın, senin sesin, kokun, tenin vardı. Zaman geçti, benim sana duyduğum sevgi büyüdü, büyüdü, öyle ki her şey sana duyduğum sevgime göre gelişti. Dağlar kadar büyük, ırmaklar kadar uzun, göl kadar geniş ve küçük bir bebeğin kanatları kadar özgür sevgim yerini, hasrete, acıya, yalnızlığa ve göz yaşına bıraktı.

Yağmurun ardından ağlayan ağaçlar gibi ağladım, senin hasret gözlerine. Seni düşündüm her anımda, yaptığım işte, yazdığım şiirde seni aradım.

Karanlık, kaldırımları ıslak sokaklarda, göğe ulaşmış gökkuşağı arasında aradım seni!...

Buldu seni! Evet oradaydın! Görebiliyordum, göz alabildiğine güzeldin, sevimliydin. Ne de yakışmıştı o renkler sana. Tanrım ne de güzel görünüyorsun orada.

Sakin gelme hep orada kal, ben de uzaklardan sana bakayım. Uzağı, uzağı yakın eden uzaklardan sana, senin hasret gözlerine!...

Hani sana hep orada kal demiştim ya, yok yok olmaz, istemem, seni bulmuşken bırakmak olur mu, istemiyorum bebeğim kalmanı. Hadi uzat elini, gel bana, hadi bebeğim, bak sana geldim, sana uzatıyorum ellerimi, hadi bebeğim kırma beni, gel benimle!...

Ne oluyor, neden tutamıyorum elini, neden yaklaştıkça uzaklaşıyorsun, niçin geri çekiliyorsun?

Yoksa, yoksa istemiyor musun beni? Orada mı kalmak istiyorsun? Yapma bebeğim, oysa ben, her şeyi seni için, uğruna, senin hasret gözlerine doyararak bakabilme uğruna yapmadım mı?

Evet! Evet, ama bu sen olamazsın, tabi ya sen değilsin, değilsin, tabii! Ben rüyadayım, değil mi bebeğim?

Hadi artık uyandır beni, uyandır da beraber yürüelim önümüzdeki güllü, sümbüllü yollara. Gidelim, gidelim ardımıza bakmadan gidelim. Aklımıza gelen şairin söylediği birkaç satır olsun: "Yarın elbet bizim, elbet bizimdir. Gün doğmuş, gün batmış ebed bizimdir."

HATİCE ARSLAN – YAB.D. 1-C 400

YA ÖĞRETMENLİĞE NE DERSİNİZ ?

A, işte o, mesleklerin en az kazanç getireni. fakat insanı en çok mükafatlandırandır. Eğer onu sevmiyorsan asla girmeye cüret etme. Büyük ekseriyetle ne servet ne de şöhret vaat eder, fakat sırf kendi hatırı için onu sevenlere insanlığın aşâlet ünvanını bahşeder. Meşhul öğretmenim, önünde saygıyla eğiliyorum.

Meşhur pedegoglar yeni eğitim sistemleri kurarlar. fakat bunları çocuklara nakleden, yol gösteren meşhul öğretmendir. Karanlıkta yaşar ve güçlülere gönül rızasıyla katlanır. Onun kapısı önünde arabalar beklemez,

mızıklar çalmaz, madalyalar verilmaz. O, karanlıkların hududunda nöbet bekleyerek cehalet ve cinnetlerin siperlerine

hücum eder. Vazifesinde sabırlıdır, uyuşuklara hareket, uysallara cesaret, muvazenesizlere istikamet verir. Öğrenme aşkını ve ruhundaki hazinelerini öğrencileriyle paylaşır. Gelecek yıllarda, bizzat kendi yollarını da aydınlatarak ona haz verecek olan pek çok meşaleler ateşler. Onun mükafatı budur.

Hanry Van Dyke

MEZUNLARIN KALEMİNDEN

(Bu şiir, bugün artık aramızda olmayan, şiiri ile varlığını devam ettiren, eski bir öğrencimize olan Mehtap ŞAHİN'e aittir.

18.12.1944 tarihinde, Bünyan'ın Girveli Köyü'nde dünyaya gelen Mehtap Şahin, ailesinin ilk çocuğudur. 1959 yılında Kayseri Lisesi'ne 2557 numara ile kayıt yaptırır ve 1962 öğretim yılı sonunda Fen Bölümü'nden mezun olur. Hayatta en büyük ideali doktor olmak olan genç öğrencimiz, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazanır. Ancak bir dönem okuyabilir. Çünkü; 08.02.1963 tarihinde kan kanserine yenik düşerek hayata gözlerini yumar. Mezarı İstanbul'da olan genç kızımız yaşadığı gibi yazan, yazdığı gibi yaşayan bir insanımız olarak şimdi aramızda yok. Ona Allah'tan rahmet dilerken, şiiriyle kendisini aramızda hissetmenin buruk mutluluğunu yaşıyoruz.)

AŞKIYLA

Hayata doyamadım, emeller terk etmedi,
Tahsil zordu fakat aşk son sözünü söyledi.

Kanayan yaralar var, doktor olsam sarardım,
Beklediğim olsaydı hayatıma kanardım.

Derim en güzel meslek bence halka hizmettir,
Hayatımın elemi duyduğum hezimettir.

Hayır, artık kıramaz hiç bir engel arzumu,
Rüyamda da görmüştüm baştabip olduğumu.

Zor olsa da ne çıkar sarsılmazsa imanım,
Doktor olamaz diyen ebediyen düşmanım.

Gönül azim ederse sarsamaz bir imanı,
İnsana neş'e verir hayatın zorlukları.

Belki bu bir ihtiras, çıldıracağım bir gün,
İfrat derecesinde anladım artık sevgimi.

Hayatta herkes âşık, gönüller sevgi dolu,
Bu aşk ile açılır bize terakki yolu.

Yalvarırım Allahım, budur en son dileğim
Hastalarım uğruna hayatımı vereyim.

Hayatımı yazayım bir macera romanı,
Tam doktor olacakken ölüyor kahramanı.

Sevdaya inanmazdım, demek tıbbâ
âşığım,
Alevlenir, tutuşur seni andıkça kanım.

Tanrım doktor olmadan ölmek ise
kaderim,
Daha şimdiden öldür, öyle ömrü neylerim.

Muradımı alamazsam yazın seng-i kabrime:
Tıbbâ âşıkı yazık, ateş düştü kalbine.

Mezarımın başında sakın bülbül ötmesin,
Murat almadı diye çayır-çimen bitmesin.

Mehtap, nurlar doldursun geceleri ruhuma,
Desin; "çılgın âşıklar murat alır sanma!"

Ölmek herkese elzem, hayat zaten ıstırap
Böylece kapanacak yazdığım elim kitap.

Tesadüf her şey yapar üzölmeye değer mi?
Düşünürüm bedbin kalp başka şeyi sever mi?

Hayatını tanzim et, oturma öyle bî-tap
Bak "metin ol" der sana, daim mürşidin Mehtap.

19.05.1960 Kayseri
MEHTAP ŞAHİN – (1944-1963)

(Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli'nden alınmıştır.)

KAPTAN DELİ FİŞEK

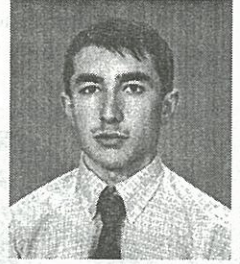
Arabanın içi tıklım tıklım dolu idi. Arka dörtlünün son saflarında kendime bir yer edinmiştim, daha doğrusu edindirilmiştim. Kaptanımız Deli Fişek Fevzi'nin çok para sevdası arabaya çok yolcu almasına neden oluyordu. Kişiliğinden taviz vermeyen Deli Fişek Fevzi, iri yarı, iri gözlü, çam yarması gibi, başının yarısı kel, hafif şişman, orta boylu bir kaptandı. Cüssesine göre oturduğu koltuk, onun altında işkenceye tabi tutulmuş bir esir muamelesi görüyordu.

Daha yolculuğa başlamadan, sonunun nasıl geleceğini merak ettiğim bu seyahati sağ-salim atlatabilsem mahalledeki bütün çocuklara horoz şekeri dağıtacağıma söz vermiştim kendi kendime. İçerdeki yolcuların mırıltılı şikayetlerine aldırış etmeyen Deli Fişek, içinde bulunduğumuz ve az sonra kanatlanmaya hazır, dört tekerlek üzerinde duran bu aracı götürmekle meşgul oluyordu. Sol sinyali yakarak, kafasını yarı açık pencereden dışarı uzatıp bir aracın gelip gelmediğini kontrol eden Deli Fişek, dikiz aynasına bakma kabalığını göstermemişti. Aynı zamanda da bütün gücü ile gaz pedalını zorluyordu. Gaz pedalını daha fazla zorlayamadığı için vites değiştirmeye karar verdi. Aynı zamanda kafasını da içeri almayı ihmal etmemişti.

Artık asfalt yola düşmüştük, Deli Fişek arabanın bütün manevralarını bu yollar üzerinde deniyordu. Yanında oturan iki adamın da şevkleriyle coşan Deli Fişek, hız limitini de iyice aşmıştı. Yanımda oturan üç adam benimle konuşma teşebbüsünde bulunmaya çalışsalar da ben

fırsat vermiyordum. Adamların her yüzüme bakışlarında, dişlerimi hafif göstererek sırıtiyordum. Pencere kenarında olmam münasebetiyle de dışarıya iki de bir bakmam ayrı bir bahaneydi. Önümdeki koltukta oturan üç kadından çok şikayetçi idim. Ellerine geçirdikleri bir gündemi, tabi yüksek sesle, en ince yerine kadar söküp tekrar diyorlar ve bir yerinden açık verip tekrar konunun başına dönüyorlardı. Onların önünde oturan yaşlı ninelerden pek fazla şikayetim yok idi. Eski askerlik anılarından bahsediyorlardı, tabi kendilerinin değil, babalarının Çanakkale'deki mücadelelerinden bahsediyorlardı. Ayakta duran yolcuların çoğundan da şikayetim yok idi. Çünkü onlar, zaten ayakta kalmanın da etkisi ile yorulmuşlar ve konuşmaya tenezzül bile etmiyorlardı.

Dakikalar yavaş yavaş ilerlerken, içimdeki korku ve endişenin dozu da iyice artmıştı. Arabanın içindeki sigara dumanı genzimi de iyice sızlatmıştı. Bu arada Deli Fişek yanındaki kendisi gibi iri cüsseli adamlarla havadan sudan konuşuyorlardı. Bu arada arabanın da hafif yavaşladığını hissetmiştim. "Her halde Deli Fişek yavaş gidecek" düşüncesi ile kendime teselli verirken yanıldığının farkında değilmişim. Ama işin aslı biraz sonra ortaya çıktı: Aslında araba bir yokuş tırmanıyormuş. Bu da yeterdi. Yokuşta da hızlı gidecek değildi ya. Ama az sonra uçurumlar dizisinin bizi beklediğini nereden bilebilirdim. Oturduğum daha doğrusu sıkıştığım koltuğa iyice kenetlenmişim. Uçurumların dibi ile bizim aramızda çok yükseklik farkı vardı. Bu durumu görmemek için gözlerimi ellerimle kapatarak dışarıyı görmemeye çalışırken parmaklarımın arasından da ufak kaçamaklar yapmayı ihmal etmiyordum. Bu durum maalesef Deli Fişek'in umurunda değildi, nasıl olsa alışıkta böyle durumlara. Çünkü o da bütün şoförlerin

Ramazan SÖNMEZ

Daha yolculuğa başlamadan, sonunun nasıl geleceğini merak ettiğim bu seyahati sağsalim atlatabilsem mahalledeki bütün çocuklara horoz şekeri dağıtacağıma söz vermiştim kendi kendime.

kullandığı unvanı yani "kırk yıllık" şoför ünvanını kullanıyordu. Deli Fişek ağzında sigarası, bir elinde direksiyona hakim olma yeteneği, bir eliyle de torpido gözünden bir şeyler arama çabası içindeydi. Aradığı şey az sonra ortaya çıktı, meğer bir kaset arıyormuş. Eline geçirdiği ilk kaseti teybe yerleştirirken direksiyona hakim olduğu eli ile de sigarasının külünü çırpıyordu. Artık direksiyona hiçbir yeri temas etmiyordu, tabi göbeğinden başka. Az sonra aradığı kasetin sırrı ortaya çıktı. Meğer bizim Deli Fişek doğuştan Ferdiciymiş. Zaten torpido gözünde de onun kasetlerinden başka kaset de yok imiş. Ama niye bu kadar çok karıştırdı içini onu çok merak ediyordum doğrusu. Artık yolculuğumuzun geri kalan kısmına Ferdi Tayfur'un acılı şarkılarıyla devam edecektik. "Ne mutlu bize..."

Bir nebze olsun rahatlayamamıştım. Bir yandan sigaranın dumanı, bir yandan sıcaklığın etkisi, bir yandan Deli Fişek'in bizi uçurumdan atma korkusu beni iyice yıpratmıştı. Ayrıca külüstür arabanın verdiği eziyet de cabası. Uçurumlar dizisinin yavaş yavaş sonlarına yaklaşırken, yokuş da kaybolmaya başlamıştı. Yine eski halimizi aldık, yani az önceki gibi aşırı hızlı gitmeye başlamıştık. Bu arada Deli Fişek, bir elinde sigarası bir elinde direksiyon hakimiyeti ile kafasını o yana bu yana sallayarak, Ferdi Tayfur'un acılı şarkılarına eşlik ediyordu. Hava oldukça sıcaktı. Aracın içerisini hararet basmıştı. Bu durumun da etkisi ile bir an kendimden geçmişim. Pek fazla uyuduğumu hatırlamıyorum ki, bu sırada acı bir fren sesiyle kendimi ön koltuktaki üç kadının kucağında buldum, öylece kalmıştım. Ayaktaki yolcuların sineklerin camlara yapıştığı gibi ön camın dibine kadar fırlamışlardı. Hatta kimisi iri cüsseli adamların üzerine bile çıkmışlardı. Fakat ne acılı fren, ne de olası bir kaza Deli Fişek dahil üç iri cüsseli adamı yerlerinden bile kıvıltırmaya yetmemişti. Ayrıca yanımdaki, benimle konuşma teşebbüsünde bulunan üç adamın çıkış kapısının hemen dibinde konakladıklarını gördüm. Bir anda Deli Fişek olanca sesi ile:

- Hop ulan ayı. Ehliyeti hangi seyyar satıcıdan aldın? gibi sözlerle karşısındaki aracın sahibine aynı zamanda şoförü olan bu şahsa sözlü sataşmalarda bulunuyordu. Tabi bu arada karşıdaki aracın sahibinin de olası bir kavgaya karşı hazır bulunduğu halinden belli idi.

- Konuşma lan inek! Sen git de sahibine

süt ver, bu külüstürü de al kendine baraka yaparsın, oldu mu? Hah ha ha...

Bu sözlere daha fazla sabır gösteremeyen Deli Fişek lâkabı gibi yerinden olanca siniri ile dışarı fırladı. Tabi bizim yolcular durur mu? Hemen atladık arabadan dışarıya. Yani olay mahalline.

Dışarı fırlayan Deli Fişek, adamın yakasına yapışmıştı. Kavgayı ayırmak için araya giren bizler, yani Deli Fişek'in tarafları, kızgın şoförleri ayırmakta güçlük çekiyorduk. Ben ve birkaç arkadaş Deli Fişek'e sıkıca sarılırken diğer arkadaşlar da karşı aracın şoförünü tutmaya çalışıyorlardı. Ama böyle iki azılı şoförü ayırmak mümkün değildi. Kavgaya şimdi olanca hızı ile şiddetlenmişti. Tam bu sırada kendimi yerlerde sürünürken buldum. Ayağa kalktığım sırada bir anda gözümün üstünde bir yumruk darbesi hissettim. Bir anda diğer araçlardan inenlerin de yardımı ile kavgayı biraz olsun yatıştırmıştık. İki şoförü de şoför kabinlerine yerleştirdik. Ne var ki bütün ısrarlara rağmen şoförler kafalarını pencerelerden çıkararak sözlü sataşmalardan vazgeçmiyorlardı. Değişik tip ve ebatlarda, inen arkadaşların yardımı sonucu karşı aracı yollamıştık. Tabi bu arada şoför kafası camdan dışarı çıkmış bir arkasına bir önüne bakarak ve bizim Deli Fişek'e karşı kötü sözler de sarf ederek, olay mahallinden uzaklaşmıştı. Neyse canım, kavgayı eden Deli Fişek, dayağı yiyen biz olduk. Herkes arabadaki yerlerini alarak düştük deminki yollara. Ama Deli Fişek'in öfkesi hâlâ dinmemişti. Bağıra çağıra el hareketleri ile şoföre kızgınlığını ifade ediyordu. Az sonra Deli Fişek yüzünde bir şaşkınlık ile önüne doğru bakarken artık sonumuzun geldiğinin farkında idim. Eyvahlar olsun fren patlamış. Bir anda kendimizi hasat edilmemiş mısır tarlalarının içinde bulduk. Ama bu sefer Deli Fişek ve yanındaki iki iri cüsseli adam, dışarıya fırlamaktan kaçmamışlardı. Çok şükür kimse ölmemiş. Ama yaralı çoktu. Arabada çok zayıat vardı. Birkaç saat sonra ambulanslar ve polisler geldiler. Hafif yaralı olan Deli Fişek ve yanındaki arkadaşları hastaneye, Deli Fişek'in arabası hurdacıya, biz gurbet yolcuları ise kendimize başka bir araç bularak yolumuza koyulduk. Ama işe bakın ki bu aracın sahibi ve aynı zamanda şoförü olan bu zat, Deli Fişek'in amcasının oğlu değil mi imiş?...

RAMAZAN SÖNMEZ - 5-C 7524

ÇANAKKALE GEZİSİ ve MENKİBELER I

1989 yılı yazı Çanakkale-Biga'da hizmetçi eğitim kursuna katılmıştım. Hafta sonunu kursiyerler ve öğretim üyeleri Gelibolu yarımadasına gezi düzenledi. Çanakkale iskelesinde sabahın erken saatinde vapura binmek için beklerken boğazın diğer tarafındaki, sonradan adının KİLİT BAHİR olduğunu öğrendiğim müthiş ve heybetli bir kale gözüme ilişti. Fakat diğer kalelere hiç benzemiyordu. Çok hoş, çekici, sizi cezbeden bir görüntüsü vardı. Kafedeki bize refakat eden rehber sordum. Televizyonların jeneriğinde de izlediğimiz kale FATİH SULTAN MEHMET tarafından Çanakkale boğazına sevgisine binaen yaptırılmış. Karşıdan bakıldığında kalp şeklinde, yukarıdan izlendiğinde ALLAH yazılı şekilde mimarî projesinin olduğunu öğrendim. Rehberi dinlerken gözlerim kalenin birinci özelliğinin zevkini tattı, ne yazık ki diğer özelliğini görmeye şansızım yoktu. Vapurdan indikten sonra otobüslerle hareket ettik. Müze ve anıtın bulunduğu, muhteşem savaşların yapıldığı Çanakkale boğazının girişindeki Arı buruna doğru yola çıktık. Dünyanın belki de en büyük açık hava müzesinde ilerlerken yol boyunca siperler, sığınaklar, anıtlar, anıt mezarlar, o yıllardan kalma toplara adım başı rastlarız. Kurtbaşı gibi Ege denizine uzanan Gelibolu yarımadasını gezerken Çanakkale destanını yazan aziz milletimin kahraman evlatlarını düşündüm. Kimi üniversite öğrencisi, kimi hukukcu bazıları henüz bıyıkları terlememiş lise çağında toprağa ılık ılık kanlarını akıtmışlar. Toprak bu yüzden kıpkırmızı olmalı diye düşündüm. Milli parka otobüslerden indik. Artık en çetin savaşların yapıldığı noktada, 450 gemiden oluşan düşman donanmasının toplandığı boğazın girişindeyiz. Deniz ayaklarımızın altında. Yakınımdaki anıt mezara yaklaşır FATİHA okuyoruz. Rehberin anlattığına göre bu anıt mezar 68 arkadaşıyla Fransız ve İngilizleri karaya çıkarmayan hepsini denizin sularına gömen bir Türk çavuşuna ait. Toprağın metrekaresine 4000 mermi düşmüş, oluk oluk kan akmış. Gerçekleşmesini milyonda bir olan iki mermi havada, bu yerdeki çatışmalar sırasında çarpışıp kaynaşmışlar. MEHMET AKİF ERSOY "Bedrin arslanları ancak bu kadar şanlı idi" derken duygularını ne kadar güzel ifade etmiş. Sonra müzeyi geziyoruz. Mutlaka gezilmesi, görülmesi gereken tarih kitaplarında rastlayamadığımız bir çok şeyi görebiliriz. Neler yok ki; havada çarpışan mermiler, mermi ve gülle saplanmış kafatasları, işgalciler üzerinden çıkan küçük KURAN-I KERİM'ler, makinalı tüfekleri parçalamış roketler, elbiseler, ayakkabılar, otağının evliyalar, enbiyalar gölgesinde ayakta durduğunu, iki menkıbe anlatarak tamamlayalım.

Savaşın en sıcak anında İngiliz, Avustralyalı ve Yeni Zelandalı askerler sabahın erken saatlerinde Conk bayırı olarak bilinen tepeyi ele geçirmek için saldırıya geçer. Avustralya ve Anzak askerleri tepenin hemen yanındaki sazlıkta ellerini, yüzlerini yıkarken İngiliz askerleri tepeyi ele geçirir. Bu sırada gökyüzünden bir bulut tepeye doğru süzülerek iner, bir müddet sonra yeniden yükselerek gözden kaybolur. Bulut tepeyi terk ettikten sonra orada 250 İngiliz askerine bir daha rastlanmaz. Savaş sonrası İngiliz hükümeti, Türk hükümetine müracaat ederek ölmüşse cesetlerini, esirse iadesini ister. Türk hükümeti bu bölgede ölü yada sağ İngiliz birliğine rastlanmadığını bildirir. Ancak İngilizler tatmin olmazlar. Olayın peşini bırakmazlar. Yıllar sonra BBC televizyonu bu savaşla ilgili program yaparken savaşa katılmış Avustralyalı askerlerin tamamı ağız birliği etmişçesine "O bulut ayrıldıktan sonra tepede hiç bir İngiliz askeri görülmedi, çatışma olmadığına göre muhtemelen bulutla gitmiş olabilir." derler. İngiliz askeri otoriteleri tarafından da kabul edilen bu olayı bir televizyon kanalımız program konusu yaptı.

Anafatarlar tepesi büyük bir uçurum, aşığısı deniz. Deniz kıyıya sıfır olduğu için asker çıkarmak ya da mevzilenmek mümkün değil. İngiliz donanmasına ait savaş gemisi mayın taraması yaptıktan sonra akşamüstü çıkarma yapılabilecek en müsait yere şamandıra bırakır. Niyetleri sabahın erken saatlerinde aynı yerden çıkarma yapmak. Fakat sabah şamandıranın bulunduğu yerden çıkartma yaptıklarında büyük sürprizle karşılaşılır. Nedendir, nasıldır bilinmez ama şamandıra koyun iç kısımlarına Türk siperlerinin yakınına gelmiştir. Karaya çıkan her işgalci asker, kahraman Türk askerlerinin açtığı ateş sonucu ölür. Donanmanın tüm askerleri telef olmuştur.

Ahmet KARATOPRAK
Kimya Öğretmeni Müdür Yard.

CUMHURİYET'İN GETİRDİKLERİ

Cumhuriyet nedir? Bu kelimenin anlamını bilmek gerekir ilk önce.

Cumhuriyet; eşitlik, özgürlük ve hayat şartlarının daha iyi olması için uygulanan yönetim şeklidir.

Cumhuriyet; "Demokrasi Gerçeği"nin en faydalı ve olumlu meyvesi olarak ortaya çıkmış ve kendini ispat etmiştir.

Türk milletinin tarihinin en eski sayfalarından da anlaşılacağı gibi; adı başka türlü de olsa sonuçta içerik olarak, cumhuriyet ve demokrasi ilkelerine olan bağlılığını daima tavırlarında, davranışlarında ve şeref dolu sayfalarında göstermiştir. Atatürk, Türk milletinin kaderini değiştirirken cumhuriyet ışığından güç alarak yolunu çizmiştir.

Verimli bir ilerleme sağlayabilmek, millet ve medeniyet olarak uygarlığa ulaşmak için en temel yol demokrasidir.

İnsan haklarının eşit olduğu, kimsenin köle diye nitelendirilmediği, insana değer veren, ekonomik sosyal ve kültürel gelişmede en güzel yaşayış düzenine, 'cumhuriyet dönemine' kavuşmuş olmaktan büyük bir mutluluk ve gurur duyuyoruz.

Cumhuriyet yönetimi zannedildiği kadar kolay kazanılmamış, uğruna kanlar, canlar feda edilmiştir. Ülkemizde cumhuriyeti kuran büyük önderin ardından biz bu yönetimi daha güzele götürerek yaşatacağız. Bunun için de müsbet bilimle başarıya ulaşacak çalışkan neslin büyük desteği gerekecektir. İşte bu yüzden gerçek kılavuz olarak Atamız ve onun ilkelerini dikkate alacağız.

Eğer biz bu ayrılmaz yolda bütünleşerek; çalışkanlığı, ilmi, cumhuriyeti ve onu bütünleyen demokrasiyi kılavuz edinirsek şunu bilelim ki en yüksek dağları, dikenli çıkmaz yolları aşacağız. Bu gerçeğe şimdiden inanıyor, geleceğe ümitle bakıyoruz.

SEVİM ÇOBAN - 4-B 7923

Merhaba

Ve, seni gördüm
 O sonsuza götürülen
 Derinliğinde kaybolduğum gözlerinde
 Merhaba dedim dünyaya
 Hayata, yazamaya merhaba dedim
 Gözlerindeki mavilikte kaybolmayı
 Bir kayık misali
 Dalgalar nereye götürürse
 Oraya fitmeyi istedim
 Sonra korktum
 Vücuduma çarpan bu nâmeli
 dalgalar
 Bir gün fırtına olacaktı
 Ama,
 Merhaba demişken bahara
 Merhaba demişken yıldızlara
 Brakamadım seni
 Brakmadım da...

BETÜL TOĞAN - YAB.D. 3-B

Meçhule Giden Yol

Gidiyorum arkama hiç bakmadan
 Karanlığı yararak, ışıkların ötesine
 Bitmedi yolculuğum, hiç bitmeyecek
 Kaybolan umutlarımı bulmaya gidiyorum...

Sevgiden, şefkatten çok uzaklara
 Başlamadan biten aşkların içine
 Meçhul yollara karanlık sokaklara
 Bitmedi yolculuğum hâlâ yürüyorum...

Gidiyorum kimsesiz ve sessiz bu yollarda
 Mevsimlerin bile olmadığı diyarlara yürüyorum
 Hâlâ anlatamadığım bir duygu var içimde
 Seni seviyorum, fakat söyleyemiyorum...

MUSTAFA ŞEN

6-D 6003

Yarınlarımın

Yarınlar hep güzel olacak diyorum
 Bu günler de dünlerin yarınların biliyorum
 Ben yarınlarımda seni istiyorum
 Seninle, seni arıyorum
 Ve bil ki senin için yaşıyorum...

Belki de yarınlarım sonsuz bir karanlık
 Belki de yarınlarım dipsiz bir kör kuyu
 Belki de yarınlarım çaresizliğimin boşluğu
 Ama benim yarınlarım umutla dolu...

Söyle sensiz yarınlar ben nasıl bağlanayım
 Sen yanımda ol karanlık yarınlar razıyım
 Her taraf boşluk yüreğim bomboş acıdayım
 Yaşıyor sayılmaz bedenim ölüden farksızım...

Sensiz anlamsızım yarınlarım anlamsız
 Hiçbir şeyin değeri yok sensiz her şey manasız
 Ümidim kırılmış çareler tükenmiş faydasız
 Yarınlarım gayesiz, yarınlarım amaçsız

Bilinmeze doğru yok olan yalnız sen değilsin
 Beni bana terk edip giden bir tek sen değilsin
 Sen benim yarınlarımın bu günüm dünüm değilsin
 Yarınlarım da gitti senle beraber sonsuzluğa
 Umudun dolu yarınlarım gitti uçsuz bir boşluğa...

Mısralarım seni anlatıyor farkında mısın
 Umudum, yarınlarım sensin farkında mısın
 Sen görünmeyen ufuklarsın
 Sen doruksun
 Ben sana ulaşamam
 Sen kendinde kaybolmuşsun...

10.11.1997

SEDAT KARAKAYA 5-G

BİR DOSTUN SÖZÜ

Sağlık, gençlik, dinçlik geçici,
 Ne kıymeti var ki sizin için,
 Çek babam çek sigarayı,
 Zehirle o güzelim canı...

Ciğerleriniz konuşabilseydi,
 Söyledi size dardını
 Ama ne yazık ki
 Anlatamıyor hissini.

Arkadaş;
 Bil bu canın kıymetini,
 Uzak tut ondan zehri, içkiyi,
 Kanseri olduğunda, ahlar vahlar
 Boşuna
 Gel söz dinle sen de kurtul
 Düşmanın olan illetten.

SEMRA BIKMAZ 4-B 8026

“Dilimize Sahip Çıkıyoruz”

Bir topluluğu millet yapan ya da millet olmanın temel niteliklerinden birisi “dil”inin olmasıdır.

Türkçemiz yüzlerce yıldır insanımızın ince zevk süzgecinden geçerek günümüze kadar gelmiş, dünyanın en eski ve en çok konuşulan dillerinden birisidir.

Her dilde olduğu gibi dilimizde de, yabancı diller ve kültürlerle ilişki içinde olmanın getirdiği olumsuz etkiler zaman içinde görülmüştür. Bu durum ilk yazılı metinlerimizden günümüze kadar süregelmiştir.

Biz bu etkileşimden rahatsızlık duyulmasını gereksiz buluyoruz. Zira bu etkileşim “büyük” olmanın getirdiği bir sonuçtur. Ancak rahatsız olduğumuz nokta, geçmiş zaman içinde olduğu gibi, dilimizin ifade şeklini bozacak kadar, kendi kurallarını geriye itecek kadar etkilerin olmasıdır. Bu durum kabullenilecek gibi değildir.

Bir taraftan İslamiyetin kabulünden sonraki Türkçemizin düştüğü durum, geldiği nokta eleştirilirken; günümüzde insanımızın eleştirdiği noktada olması, bilerek ya da bilmeyerek yabancı dil ve kelime kullanma hayranlığı içinde olması bir tutarsızlık ve hatta gaflet olarak değerlendiriyoruz. (Yabancı dil öğretimi, yabancı dilin öğrenilmesi gibi konularda elbette ki, bilimsel düşüncenin ve gerçekçi bakış açısının sonucu olan yaklaşımı kabul ediyoruz.) Bizim kabullenemediğimiz; yaşadığımız çevrede yabancı dil ve kelime hazinesini gereğinden çok fazla ve yoğun olarak, kimi zaman bir gösteriş, kimi zaman “imaj”, kimi zaman da budalalık ölçüsünde kullanılmasıdır.

İş yerlerinin isimlerinden tutun da, artık çocuklarımıza verilen isimlere ve kullandığımız onlarca araç-gerecin isimlerine kadar pek çok yerde yabancı kelime kullanılmaktadır.

Kullanılan yabancı kelimelerle birlikte son zamanlarda bir de yabancı söyleyişin Türkçe söyleyiş (söz dizimi) kurallarını da bozmaya doğru gitmesidir.

Bir diğer olumsuzluk da; bizlerin Türkçemize ait ilk öğrenim zamanlarımızda öğrendiğimiz; “yazıldığı gibi okunan” bir dil olma özelliğinin de kaybolmaya başlamasıdır.

Türkçemizin sorunları yeni olmadığı gibi onu korumak, kollamak ve teklifler üretmek çalışmaları da yeni değildir. Karamanlı Mehmet Bey’den tutun

da, Tanzimat yıllarındaki çalışmalara, Genç Kalemler dergisindeki tartışma ve tekliflere kadar birçok olumlu yaklaşımlar ve gayretler gösterilmiştir.

Her ne kadar zaman zaman bu çalışmaların amacını aştığı, halkın dil zevkini ve ihtiyacını zorladığı olmuşsa da, amaç doğrultusunda övülecek çalışmalardır.

Bugün, dil ile ilgili çalışmalarda ve özellikle yabancı kelime kullanmama ve yerlerine yeni kelime türetme noktasında ortak ve kabul gören çalışma içinde olmak gerekir. Bizce bu yol da, Şinasi’nin, Şemseddin Sami’nin, Ömer Seyfettin’in genel sınırlarını çizdiği ortak yol olmalıdır.

Devletimizde dilimizle ilgili olarak oluşturulan bir kurum vardır: Türk Dil Kurumu.

Son yıllarda, samimi ve üretken çalışmaları ile beğendiğimiz Türk Dil Kurumu, yayınlamış olduğu Türkçe Sözlük, İmlâ Kılavuzu ve diğer yayınları ile hizmet ettiği gibi, bünyesinde kurmuş olduğu “Yabancı Kelimelere Karşılık Bulma Komisyonu” ile de verimli çalışmalarını sergilemektedir. Yapılan teklifler de kurumun yayın organı olan; Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi’nde yayınlanmaktadır.

Biz de Kayseri Lisesi Dergisi olarak karınca karınca bu hizmette yer almak için her sayımızda Türk Dil Kurumu’nun Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi’nin 506. sayısından beri yayınlamakta olduğu Yabancı Kelimelere Karşılıklar’dan bölümler yayınlıyacağız.

Yabancı kelimeleri ve karşılıklarını yayınlarken bir diğer amacımız da, insanımızın sırf yabancı kelime kullanmak ve önemli görünmek merakından yaptıkları yanlışlara da engel olmaktır. Bu yayınlara, kelimelerin gerçek anlamını vererek ister yabancı olsun ister Türkçe karşılığı ile olsun yanlış anlamda kullanılmasını da engellemek istiyoruz.

Bir de zaman içinde, Kayseri Lisesi olarak, “Dilimize Sahip Çıkıyoruz” teması ile planladığımız bir dizi teklif ve tepkiyi, hem yerel, hem de mümkün olursa ulusal anlamda gerçekleştirmek istiyoruz.

Çalışmalarımızın Türk Dili’nin yabancı diller baskısından korunması noktasında yapılan diğer çalışmalara bir katkı olmasını diliyoruz ve sizleri bu etkinlikler içinde yer almaya çağırıyoruz.

KAYSERİ LİSESİ DERGİSİ YAYIN KURULU

türk dil kurumu

Yabancı Kelimelere Karşılıklar

viyadük: Latince. Dilimizde vadi veya ırmak üstünden geçen, ayaklar üstüne oturtulmuş, yüksek köprü şeklindeki yol. Teklif edilen karşılık: Köprü yol.

medya: Latince. Dilimizde hem iletişim araçları hem de iletişim ortamı için kullanılmaktadır. Teklif edilen karşılık: iletişim araçları, iletişim ortamı.

vizyon: Fransızca. Önceleri sinema terimi olarak kullanılan vizyona gösterim şeklinde güzel bir karşılık bulunmuştu. Ancak kelime son zamanlarda "uzak görüşlülük", "geniş görüşlülük" anlamlarında da kullanılmaya başlandı. Teklif edilen karşılıklar: gösterim, uzak görüşlülük, geniş görüşlülük. (vizyon sahibi için de: geniş görüşlü, ufku geniş, ileri görüşlü)

mega: Grekçe. Bu kelimenin karşılığı dilimizde zaten vardır: büyük. Mega proje > büyük proje. Ayrıca dev, devasa ve muazzam gibi kelimeler de yüz yıllardır kullanılan aynı anlamdaki kelimelerdir.

çekap: İngilizce. Genel sağlık kontrolü için kullanılan kelimeye karşılık: tam bakım.

sorti: Fransızca. Uçakların bir yeri bombalamak için yaptıkları her bir havalanış. Teklif edilen karşılık: çıkış.

transformasyon: Fransızca. Daha çok değişimi anlatmak için kullanılan kelime. Teklif edilen karşılık: dönüşüm, şekil değiştirme, kabuk değiştirme.

start: İngilizce. Daha çok spor terimi olarak kullanılan bu kelime için teklif edilen karşılık: çıkış, başlama.

şov: İngilizce (show). Daha çok sahne ve ekrandaki eğlendirici programlar için kullanılan kelimeye teklif edilen karşılık: gösteri. şov yapmak: gösteri yapmak. Şovrum (showroom) için ise: sergi evi, sergi salonu.

Sentir: İngilizce (center). Dilimizde "merkez" anlamı ile tam karşılığı bulunmasına rağmen sadece özentiyile kullanılmaktadır. Teklif edilen karşılık: pazar. Bazı kullanımlarda da pazar kelimesini karşılıyor. Orada da teklif edilen karşılık: pazar. flower center > çiçek pazarı.

konsensüs: İngilizce (consensus). Fikir birliği, çoğunluğun fikri. Toplumun çeşitli kesimlerinin bir konuda aynı düşünceye ulaşması anlamında kullanılmaktadır. Teklif edilen karşılık: uzlaşma, mutabakat.

endeks: Fransızca (index). Dilimize önceleri "indeks" şeklinde giren ve sadece "dizin" anlamıyla girmiş bulunan bu söz son zamanlarda "endeks"

söyleniş ve yazılışıyla ve çeşitli türevleriyle başka anlamlarda da yaygınlaşmaya başlamıştır. "Alfabetik liste" anlamındaki "dizin" kelimesi, dilimize artık iyice yerleşmiş türkçe bir kelimedir. Bir konudaki çeşitli merhale ve durumları gösteren liste ve tablolar anlamındaki kullanım için ise teklif edilen karşılık: gösterge. Geçim endeksi > geçim göstergesi.

global: Fransızca (global). Bütün dünya ölçüsünde, geniş bir bakış açısıyla, anlamlarında kullanılmaktadır. Teklif edilen karşılık: küresel, dünya çapında. Örn. Hoş görüye dünya çapına bakmak gerek.

nostalji: Fransızca (nostalgie). Osmanlı söyleyişindeki "daüssıla" kelimesini karşılığı olan nostalji, son zamanlarda "geçmişe duyulan özlem" anlamıyla moda kelimelerden biri olmuştur. Daüssıla için teklif edilen karşılık: sıla özlemi. Nostalji için ise: özlem, hasret, geçmişe özlem.

entegrasyon: Fransızca (Integration). Son zamanlarda insanların bir toplumla bütünleşmesini, uyumu anlatmak için sık kullanılan bir söz. Teklif edilen karşılıklar: bütünleşme, uyum.

know-how: İngilizce. Dilimizde, bir işin nasıl yapılması gerektiği hakkındaki bilgi, anlamında kullanılmaktadır. Teklif edilen karşılık: bilgi satma, bilgi kiralama.

sabotaj, sabote etmek: Fransızca (sabotage, saboter). Dilimizde bu kelimenin karşılığı zaten vardır: baltalamak, kundaklamak.

sponsor: İngilizce. Bir işi, bir faaliyeti, bir programı destekleyen şirket veya kişi anlamında. Teklif edilen karşılık: destekleyici, destek.

bilbord: İngilizce (billboard). Teklif edilen karşılık: duyuru tahtası, ilân tahtası.

non stop: (İngilizce). Aralıksız, duraksamadan, anlamında kullanılmaktadır. Ayrıca şehirlerarası otobüslerin bir yerde mola vermeden yaptıkları seferler için de kullanılmaktadır. Teklif edilen karşılık: duraksız, molasız, aralıksız.

damping: (İngilizce dumping). Ekonomi terimi olarak indirim (tenzilât) ve ucuzluk kavramlarından daha kapsamlı olarak bir fiyat düşürmeyi kapsamaktadır. Bu anlamıyla teklif edilen karşılık: düşürüm.

branş: (Fransızca branche) Bu kelime için de dilimizde karşılıklar vardır: dal, şube, kol.

departman: (Fransızca départman). Dilimizde mağaza, banka ve fakültelerin bölümleri için kullanılmaktadır. Oysa bu kelimenin de karşılığı vardır: bölüm. Örn. satış bölümü.

YOK OLUŞ hikaye

Çok çok eski zamanlarda, daha henüz Amerika, Amerika olmadan evvel, beyaz adamlar yeni yeni ayak basarlarken bu topraklara Unete (Kırmızı Tü) isimli bir kabile vardır. Bu kabile de her Kızılderili kabilesi gibi savaşçı ve dövüşçüdür.

Günlerden birgün kabilenin reisi Neşapula kabilenin ileri gelenlerini toplantıya çağırır. Akşamdır, ortada bir ateş yanar. Kabilenin üyeleri bir çember oluşturmuş, hepsinin de gözü Neşapula'nın üzerindedir. Gökyüzündeki ay, sanki her zamankinden biraz daha parlak ve biraz daha büyük durmaktadır. Aslında ay, o gün dolunaydır. Neşapula bilerek o günü seçmiştir. Çünkü onlar için dolunay, güzel günlerin ve iyiliğin habercisidir.

Neşapula bağdaş kurmuş oturuyorken birdenbire ayağa kalkar, asasını da yukarıya doğru kaldırarak kesin ve net bir ses tonuyla bilgece konuşmaya başlar.

- Arkadaşlar! hepinizin de bildiği gibi, kabile reisi demek savaşçılık, halka güven ve adalet demektir. Bunlardan biri olmaksızın kabile reisliği görevi yerine getirilmiş olmaz. Ben, bu onurlu görevi yerine getirebilecek olan iki kişiyi önermek istiyorum sizlere. Bunlardan birisi benim oğlum Neasnika ve kabilemizin en iyi savaşçılarından biri olan Toriga'dır. Evet, arkadaşlar! Bu konuda daha iyi karar verebilmeniz için buraya olmayacağım, şimdi çok çok uzaklara gidiyorum." der ve göz açıp kapayıncaya kadar ortadan kaybolur.

Aradan birkaç gün geçtikten sonra kabilenin ileri gelenleri yeni bir toplantı daha düzenlerler. Toplantıyı kabilenin en yaşlılarından biri yönetir. Arkalarda oturan uzun çeneli, başında bir tüy olan (bu tüyü dağların en çetin kartalı ile döğüşerek elde etmiştir) zayıf bir adam, söz hakkı alarak konuşmaya başlar;

- "Neşapula bizim şanıımızdır, şerefimizdir ve yerine oğlu Neasnika geçmelidir." der. ve uzun çeneli adamın bu sözleri biter bitmez, hemen birkaç kişi buna itiraz etmeye başlar. Birisi öne çıkarak;

- "Neşapula iyi bir başkan olabilir fakat Neşapula'nın iyi bir başkan olması, oğlunun da iyi bir başkan olacağı anlamına gelmez." der.

Bir diğeri;

- Neşapula'nın oğlu Neasnika şimdiye kadar kendini hiçbir şekilde kanıtlamamıştır. Fakat, Toriga'nın yiğitliğini ve savaşçılık özelliğini hepimiz biliyoruz. Bunun için de ben, kabilenin reisi olarak Toriga'yı seçmeliyiz diyorum.

Tam bu sırada, herkes birşeyler söylemeye başlar. Fakat bu konuşmalar, uğultudan başka hiçbir şey ifade etmemektedir. Toplantıya başkanlık eden yaşlı adam;

- "Arkadaşlar! bu sorunu şöyle çözebiliriz." dedikten sonra bütün gözler yaşlı adama çevrilir ve etrafı büyük bir sessizlik kaplar. Yaşlı adam;

- "İlk altı ayda Toriga, daha sonraki altı ayda ise Neasnika başa gelmeli ki, biz de her ikisinin de marifetlerini görelim" der.

Birden herkesin gözlerinin içi gülmeye başlar, bu fikri hepsi de kabul eder.

Artık kabilenin reisi Toriga'dır. Toriga'nın reisliği bir törenle onaylanır. Toriga, kısa sürede savaşçılık özelliğini göstererek, kendilerini yok etmeye çalışan beyazlara karşı mücadeleler verir. Silah yönünden beyazlardan daha zayıf olmalarına rağmen, Toriga'nın kurnazca hareket etmesi, birçok şeyde onlara avantaj sağlamıştır. İlk iki ay böyle geçtikten sonra, Toriga dünyayı ben yarattım dercesine, törelere aykırı davranmaya başlar. Beyazlardan öğrenmiş olduğu birçok şeyi kabilenin

içinde uygulamaya çalışır. Sürekli olarak kendisine hizmet edecek köleler ister ve kabiledaki diğer insanlara eziyet eder. Bu davranışlar kabilenin halka güven ve adalet esasına ters düştüğü için, daha altı ayı dolmadan Toriga kabile reisliğinden ayrılır.

Toriga'nın yerine önceden belirlenmiş olan, Neşapula'nın oğlu Neasnika geçer. Neasnika başa geçtikten sonra eski töreler yeniden uygulanmaya başlar. Neasnika çok iyi bir insandır. Bırakın bir insana eziyet etmeyi, daha ömründe bir tek hayvanı bile öldürmemiştir. Aslında onun bu iyiliği bile Uneta Kabilesi için kötülük olmuştur. Çünkü karşıındaki "modern insan" hiç de böyle değildir. Bu insanın modern silahları, modern bir para kazanma arzusu vardır. Ve bu arzu için dünyayı bile yokedebilir.

Bu "modern insan" dünyayı yoketmedi, ama Uneta Kabilesi'ni yerlebir etti. Çadırlar yanmış, çoluk çocuk, yaşlı, genç, birçok insan ölmüştü.

Uzaktan bir ağlamaklı kadın sesi geliyordu;

Sularımız akmaz oldu,

Ay yüzümüze doğmaz oldu,

Neredesin Neşapula

Dağların kartalı gelmez oldu.

Daha sonra, bu ses de yitti, gitti. Geriye sadece yokoluş kaldı.

Çiğdem YILDIRIM Yab.Dil 2/D 182

- Arkadaşlar!
hepinizin de
bildiği gibi,
kabile reisi
demek
savaşçılık,
halka güven
ve adalet
demektir.

ÇAĞRI

*Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
Bir kırlangıç kanadına takılıp
Gündüzlerle,
Gecelerle,
Seferlerle,
Ve gülüşlerinle
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
gel...*

*Gel...
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
Bir dalga ol denizlerde
Dalgalarla
Yakamozla
Köpüklerle
Ve gülüşlerinle
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
gel...*

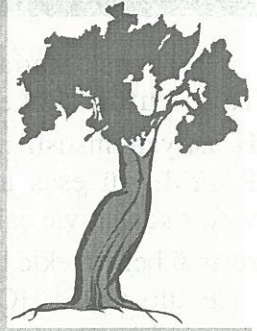
*Gel...
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
Bir tohum ol rüzgârların önünde
Rüzgârlarla
Meltemlerle
Ve gülüşlerinle
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
gel...*

*Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
Bir renk ol gök yüzünde
Mavilerle
Yeşillerle
Pembelerle
Ve gülüşlerinle
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
gel...*

*Gel...
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
Bir dilek ol dilek böceğinin kalbinde
Dualarla
Sevinçlerle
Ümitlerle
Ve gülüşlerinle
Yabamersinleri beyazlığında gülüşlerinle
Yanımdayken
İçimdeyken
gel...
bana gel...*

ŞULE CİVELEK
YAB.D. 3-B 406

Erozyon ve Başlıca Sebepleri

Erozyon toprak aşınması adıyla da bilinir. Başta toprak ve kolyanç döküntüleri olmak üzere, çeşitli yüzey maddelerinin yer kabuğundan ayrılması ve doğal etkenlerle başka bölgelere taşınmasıdır.

Erozyon terimi geniş anlamıyla yer yüzünün yıpranmasına ve biçimlenmesine yol açan kayaların ve toprak örtüsünün, buldukları yerde ufalanması ve ufalanma ürünü olan taşınmasını içerir. Bu geniş tanım daha uygun bir isimlendirme ile süprülme ya da dağılma olarak adlandırılır. Aşınmanın sonunda çökme ya da tortulaşma olayı ortaya çıkar. Bu iki kavram sürekli olarak birbirini tamamlamaktadır. Aşınma rüzgârın ve hareket halindeki suyun neden olduğu ve var olan yer yüzü biçimlerinin değişerek, yeni yer yüzü şekillerinin ortaya çıkması ile sonuçlanan jeomorfolojik süreçler içinde gelişir.

Erozyonun en önemli sebebi hareket halindeki sudur. Kıyı aşınması olarak da adlandırılan deniz kıyılarının aşındırılmasında temel olarak deniz dalgalarıyla da gerçekleştiği gibi bir bölümü de rüzgâr ve gelgit süprülmeleriyle ortaya çıkar.

Erozyon yani aşınma, toprakların verimli kısımlarının yani toprak yüzeyinin rüzgar, hareket halindeki su vb. olaylar ile süprülüp başka yerlere taşınması olarak da bilinir.

Erozyon olayı önlenabilir olup, hâlâ önlenilmeye çalışılmaktadır. Erozyonun önlenbilmesi için siz de yardımcı olun.

Bu sorunun çözümü için Türk gençlerini göreve çağırıyoruz:

Çocuklarınıza, torunlarınıza ve aile bağınız olan olmaya insanımıza yeşil bir ortam bırakmak için siz de bir fidan dikin. Erozyonla mücadele için bir adım da siz atın!

TÜRKİYE, TÜRK GENÇLERİ SAYESİNDE ÇÖL OLMAYACAKTIR

BALKIR ERDEM
4-A 7585

SİMYACI'DA TASAVVUF DÜŞÜNÇESİ VAR MI?

Her ne kadar, bazı araştırmacılar Tasavvufun kökeninde Hint, Yunan ve Hıristiyan mistisizmi yoktur⁽¹⁾ dese de biz, Fuat Köprülü'yu esas alarak, bir etki, esinlenme vardır kanaatiyle çalışmamızın temellendiği görüşünü belirtmekle başlamak istiyoruz.⁽²⁾

Paulo COELHO'nun bir hippyken, "Batı Avrupa'dan başlayıp İspanya'da Santiago de Compostela kentinde sona eren geleneksel hac yolculuğunu" yapmış olması, Hıristiyan mistizmini yakinen bildiğinin de işareti gözüyle değerlendiriyoruz.³

Tasavvufa göre Allah, "Hüsn-i Mutlak" (salt güzellik) tir. Bütün güzellikler görünmek ister. İşte evrenin ve insanın yaratılışı, yüce Yaradan'ın tecellisinden başka bir şey değildir. Simyacı'nın ilk sayfalarında Narkissos'tan bahsedilir ve şu olay nakledilir: "Narkissos, her gün göl kıyısına giderek kendi güzelliğini, sudaki akseden görüntüsünün güzelliğini seyredermiş. Bir gün göle düşüp boğulduğunda, göl ağlamaya başlamış. Sebebi sorulunca da şu cevabı verir:

-Narkissos için ağlıyorum, ama onun yakışıklı olduğunu hiç fark etmemiştim ben. Narkissos için ağlıyorum, çünkü sularına eğildiği zaman, gözlerinin derinliklerinde kendi güzelliğimin yansımamı görüyordum".⁴

İnsanoğlu için en acı olaylardan birisi de yaşadığı çevreye, insanlara alışması, evreni, dünyaya geldiği ilk yıllarda olduğu gibi keşfetmek, merak etmek endişesinden gün geçtikçe uzaklaşmasıdır. Oysa gönül gözüyle, Allah'ın yarattıklarına bakmak, aralarındaki ortak dili keşfetmek, yüce Yaradan'ın işaretlerini takip etmekle olur. Roman kahramanı Santiago, bu durumu genç yaşlarında hissetmiş olmalı ki, sürekli gezebileceği bir meslek aramış, bu nedenle

papazlık yerine çobanlığı tercih etmiştir. Adeta bir derviş gibi Allah'ın tecelli ettiği her şeyi görmek arzusundadır. Çevresine alışan kişi ise sanki Santiago'nun koyunları gibi yemlenmek ve su içmekten başka endişeleri olmayan "gafil" insanları hatırlatmıyor mu?

Tasavvufun özünde "Vahdet-i Vücûd" (Varlığın Tek Oluşu) fikri yatar. Her şey, bir ve tek olan Allah'tan kaynaklanmıştır. Romanın birçok sayfasında "Her şey bir ve tek şeydir" ibaresinin kullanılması, bu fikrin bir yansımamıdır?⁵

Simyacı'da tekrarlanan motiflerden birisi de, evrenin bir dili ve ruhu oluşudur.⁶ İnsanlar, kendi "Kişisel Menkıbe'sini" gerçekleştirmek istediklerinde Evrenin Ruhu, bu arzunun gerçekleşmesi için iş birliği yapar. Yeter ki insan evrendeki nesnelere, varlıkların ortaklaşa kullandıkları sessiz dili, Evrenin büyümlü dilini anlayabilsin, simgelerin anlamını yüreğiyle yorumlayabilsin.

Romanın sonunda ise Evrenin Dili'nin aşk, Evrenin Ruhu'nun da aslında Tanrı'nın kendisi olduğu şöyle verilmektedir: "Ve Aşk'tı bunun adı, insanlardan da çölden de daha eskiydi.... Evrenin saf diliydi bu, herhangi bir açıklamaya gereksinimi yoktu, çünkü Evren'in sonsuz zamanda yoluna devam etmek için hiçbir açıklamaya gereksinimi yoktu... ve bu iki insan karşılaşınca ve gözleri buluşunca, bütün geçmiş ve bütün gelecek artık bütün önemini yitirir, yalnızca o an, ve gök kubbe altında her şeyin aynı El tarafından yazıldığı gerçekliği vardır, bu inanılmaz gerçek vardır."⁷

1) Halil Erdoğan CENGİZ, *Divan Şiiri Antolojisi*, Bilgi Yayınevi, Ank. 1983. s.31

2) Fuat KÖPRÜLÜ, *Divan Şiirinde İlk Mutasavvıflar*, Diy.İşl. Başk. Yay. Ank. 1991. s.304-308

3) Paulo COELHO, *Simyacı*, Can Yay. İstanbul 1997. s.1

4) a.g.e. s. 11-12

5) Bu ibare romanın birçok sayfasında tekrarlanmaktadır. a.g.e.bkz. s.34,42,55,90,140,151.

6) a.g.e. bkz. s. 34,90,98,103,116,132,153.

7) a.g.e.s. 153

Kitapta Evrenin Ruhü, sonunda şöyle tanımlanmaktadır: “Ve delikanlı Evrenin Ruhü’na daldı ve Evrenin Ruhü’nun, Tanrı’nın Ruhü’nun bir parçası olduğunu gördü ve Tanrı’nın Ruhü’nun, kendi ruhu olduğunu gördü.”⁸

Bu yaklaşımın, Kur’an’da da belirtilen “Allah kendi ruhundan üflemiştir.”⁹ ve Hallacı Mansur’un “En’el-Hakk” demesine sebep olan bir ruhta yok olma, bir olma anlayışıyla bağlantısı var mıdır?

Tasavvufun gayesi, insanı olgunlaştırmak, nereden gelip nereye gittiğini göstermek, insanın insanla, doğayla, eşyayla denge sağlayabilmesi için eline bir sihirli anahtar vermektir. Bu anahtarla, ruhunu derinliklerine açılan kapı açılabilir, Evren’in, kendisini ve her şeyi yaratan gizli El’in sırrına ulaşılabilir. Kısaca, mutasavvufun amacı, İnsan-ı Kâmil (olgun insan) olabilmektir. Bunun için ise, bedenî arzularını dizginleyebilmeli, dünyanın nimetlerini elinin tersiyle itebilecek düzeye gelebilmelidir. Bu ruh terbiyesi için “Kesret” (çokluk) denilen fazlalıktan kurtulmayı, beden denilen kalıbı yok ederek, tek olmayı, “Vahdet-i Vücût”ta eriyerek ruhunu ön plâna çıkarmasını öğrenmesi gerekir. Bundan dolayıdır ki Yunus: “Hamdık, piştik Elhamdülillah” diyebilmiştir.

Romana ad olan Simyacı ve Simya Bilimi de, aslında bütün maddelerin laboratuvarlarda ayrıştırılarak saf olan maddenin peşindedir “... Simyacılar, madenleri arıtan ateşi gözlemlemek için yıllarca laboratuvarlarına kapanıyorlardı. Ateşe bakmaya kendilerin öylesine veriyorlardı ki, vicdanlarında, dünyanın bütün fani değerlerinden kurtulup arınıyorlardı. Ve sonunda bir gün, madenleri arıtmanın aslında kendilerini arındırmak olduğunu anlıyorlardı.”¹⁰

Bu görüş ileriki sayfalarda tekrar veriliyor, Dünya’nın, Tanrı’nın bir sûreti olduğunun altı çizilmektedir: “Dünya, Tanrı’nın yalnızca görünen parçasıdır. Simya da tinsel yetkinliği maddî alana yönlendirir yalnızca.”¹¹

Ayrıca, Evren’in Dili’nin aşkı anlattığı ve

her şeyin “Arzın Cazibe Kanunu” etrafında temellendiği “Güneş” motifiyle verilmektedir. Şaşırtıcı olan şu ki, Mevlanâ’nın Fihi Mâ-Fih adlı eserinde de aynı örnek verilmiştir.

“... Bulduğum yerden (ve dünyadan çok uzaktayım) sevmeyi öğrendim. Dünyaya biraz daha yaklaşacak olsam, üzerinde bulunan her şeyin yok olacağını ve Evren’in Ruhü’nun yok olacağını biliyorum. Bu nedenle karşılıklı bakışmakla yetiniyoruz ve bir birimizi seviyoruz. Ben ona hayat ve ısı veriyorum, o da bana yaşama nedeni veriyor.”¹²

Fihi Mâ-Fih’te ise aynı örnek şu cümlelerle ifade edilmektedir: “... şu güneşi görüyorsun ya, hani onun ışığıyla yol yürüyoruz, görüyoruz, iyiyi kötüden ayırt ediyoruz, onunla ısınıyoruz, ağaçları, bağlar-bahçeler meyva veriyor, ham meyvalar, ekşi acı meyvalar, onun hararetiyle oluyor, olgunlaşıyor, tatlılaşıyor... Türlü sebeplerle bunca faydalar veren şu güneş, daha yakın gelse hiçbir fayda vermez, hatta bütün dünya, bütün halk yanar gider; hiçbir şey kalmaz. Ulu Tanrı dağa, örtüyle, perdeyle, görününce dağı, ağaçlarla, güllerle, yeşilliklerle dolduruyor, süslenmiş, bezenmiş bir hale getiriyor; fakat örtüsüz, perdesiz tecellî edince onu alt üst ediyor, zerre-zerre parçalıyor.”¹³

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: Simyacı’da Tasavvuf düşüncesinden etkilenme vardır kanaati ağır basmaktadır. “Dünyada yeni hiçbir şey yoktur” anlayışından hareketle, pek şaşırmadan bu tezi kabul edebilir, ya da Montaigne’nin dediği gibi “Bana doğru gelen hiçbir şey yoktur ki yanlış gibi gelmesin” diyerek şüpheli bir yaklaşım sergileyebilirsiniz. Bu çalışmamız da zaten kesin hükümler taşımak iddiasından uzak; acaba? sorusunu, somutlaştırma hedef alınarak hazırlanmıştır.

SEDAT KARAKOÇ – Edebiyat Öğretmeni

8) a.g.e.s. 153

9) Kur’an-ı Kerim, Bakara Suresi

10) a.g.e.s. 91

11) a.g.e.s. 145

12) a.g.e.s. 157

13) Mevlanâ Celâleddin-Rûmî, Fihi Mâ-Fih, MEB Yay. İst. 1972. s.6

Zaman

*Dün geçti mi? Bitti mi her şey?
Bir göz süzüş, tatlı bir gülümseyiş,
Birkaç güzel söz mü kaldı dünden?*

*Yarın gelmeyecek mi?
Bugünü yaşamayacak mıyız seninle?
Yüreğimizin, gözlerimizin coşkusunu
Güneşe ve yıldızlara duyuramayacak mıyız?*

*Bugün yarına ulaşmayacaksa,
Dün geçmişte kalacaksa,
Yaşanmış anlarımı istiyorum dünden;
Bugünsüz ve yarinsız günümde
Sonsuz bir zaman yaratacağım kendime
Dünü yaşayacağım sen olmadan...*

ŞERİFE ÖZTÜRK
Edebiyat Öğretmeni

Bu Gün KENDİME Arkadaş Ettim GECEYİ

*Bugün kendime arkadaş ettim geceyi
Simsiyah rengi sarmıştı
uykusundayken sevdiğilerim
Gönül pencerelerimi açtım tatlı rüyalarına
Bugün kendime arkadaş ettim geceyi
Kırılan kalpleri topladım ellerimle
Sokaklara bulaşan sahte sevgilerin
kirlerini temizledim ellerimle
Geceye sezdirmeden gözlerim yaşlı
Bir an sen olayım istedim.
Bugün geceyle gözgöze gönül gönüleydik.
Gözlerimde sabahın ışıltıları
Ve yırtıldı gecenin siyah elbisesi.*

GÜLSÜM ÇAĞŞAK
5-H 6887

Ne Zaman

Ne zaman gider bilmem,
Gözlerin gözlerimden
Göz bebeklerime sinmiş rengi gözlerinin
Ne zaman bilmem...

Ne zaman gider bilmem
Saçların ellerimden
Her tel ki ayrı kanatır avuçlarımı
Ne zaman bilmem...

Ne zaman gider bilmem
Sesin kulağımdan
Hani her duyuşumda fırtınalar koparan
Ne zaman bilmem...

Ne zaman gider bilmem
Ellerin yüreğimden
Her dokunuşta kanatan,
Minik bir kuş misali çırpındıran.
Ne zaman bilmem...

Hadi git! Git benden!...
Önce gözlerini, sonra sesini
Ve ellerini götür.
Sonra, yine gözlerini...
Hadi git benden!...

KAMİLE AYĞÜN
YAB.D. 3-A

TRAFİK

Trafik deyince ilk önce aklımıza nelerin geldiğini biliyor musunuz? Hepimiz aynı şeyleri söyleriz. Tehlike, kaza, korku, ölüm vb. Bunun sebebi nedir? Hiç düşündünüz mü? Evet, bu düşüncelerin hepsi bizim yüzümüzden. Eğer bizler trafik canavarı olmasaydık, o canavarları ortaya çıkarmasaydık trafik konusunu daha farklı bir şekilde yorumlayabilirdik. Ama maalesef aklımıza tehlikeden başka bir şey gelmiyor ve bunlardan ders de alınmıyor. Kaza üstüne kaza, ölüm üzerine ölüm ve böyle devam ediyor.

Bizler ölümsüz ve tehlikesiz bir trafik uyumu sağlamak için biraz olsun yorulalım. Bu görevi yalnızca trafik görevlilerine bırakmamamız gerekir. Onlara yardım etmek bizim etrafımızdan sorumluluğumuzun bir gereğidir. Bu görevin büyük bir kısmı trafikte yer alanlar ve araç kullanan kişilere düşüyor elbette. Tehlikesiz korkusuz bir trafik için el ele verip elimizden geldiğince bu düşünceleri etrafımıza aktaralım.

Duyun seslerimizi! İçinizdeki canavarları yok edin! Bile bile kendinizi ve sevdiğinizizi ölüme götürmeyin. Şunu unutmayın:

"Kimsenin kendi canına kastı yoktur."

SEMRA BIKMAZ - 4-B 8026

varlık ve zaman

İnsanın varlık kaygısı, onu devamlı mevcut olanı irdelemeye ve bu mevcutlar içinde en genel-geçeri olan kendini hayatla yüzleştirmeye yöneltti. Bu devinsel süreç içinde bir gün "ben kimim, nereden geldim, nereye gidiyorum?" diye sordu. Bu soru insanoğlunun 3000 yıllık düşünce tarihi içinde hep soruldu, ama kimse mutlak cevap veremedi.

Çağımız insanı, en belirgin özelliğiyle egzistansiyalistler, bu sorunu varlığın özünü inkar ederek araştırdılar. Onlara göre nereden geldiğimiz, nasıl oluştuğumuz önemsizdi, çünkü reel olan var oluşumuzdu. Kozmos durağan değildi ve insan "an"da vardı. Bunun ötesi metafizik kaygılar anlamsızdı.

Hayatı kavramaktaki yetkinliğimiz ne kadar fazla olursa, zaman içinde oluşan bu paradoksu çözmemiz o kadar kolay olur. Eğer yaşanması gereken "an" ise hayat bir "an"lar bütünü olduğundan yaşamın tümü değerlidir. Eğer yine "an" önemliyse bizim için "an"dan sonrası sorunlar da olmayacaktır. Çünkü zaman yani yaşam, akışını sürdürürken her basamak kendinden sonrakine hazırlar insanı.

Co Avamca bir ifade aslında konuyu daha iyi açıklıyor; "dün geçti yarın daha gelmedi, öyleyse bu güne bak". Bu ifade yanlış anlaşılabilir, hatta çoğu öyle anlamıştır. Bunu yukarıda ifade ettiğimiz gibi bir bütünlük içinde ele almazsak, sonu nihilizme giden bir yola girmiş oluruz. Tarihte bu olayın en tipik örneği Nietzsche'dir. Bu paradoksta boğulan

Nietzsche gelmiş ve geçmiş tüm değerleri, ve insanı insan yapan tüm değerleri yıkarak hiçliğe varmış, en sonunda da intihar etmiştir. Ayrıca bu sorunu yüzünden Epikürüs'ün kemiklerini sızlatacak kadar şehvet düşkününü bir yaşam sürmüştür.

Bulduğumuz zaman kadar gelecek de önemlidir. Geçmiş insan için malumluğundan dolayı değer kaybederken, gelecek meçhullüğü ile insanı zorlamaktadır. Eğer insan gelecekte neler olacağını bilseydi, yaşam çekilmez olurdu. Oysa bilmemek, hem de kendi serüvenini

Hayatı kavramaktaki yetkinliğimiz ne kadar fazla olursa, zaman içinde oluşan bu paradoksu çözmemiz o kadar kolay olur.

bilmemek düşünen büyük adam için tehlikeli olanıdır. Bu yüzden l. Özel;

"Yokum arkadaş düşünmekle varılan tada

Hayata yalnızca kafamı banmak gövdende namusluca güdebilmek sevinci" demiştir.

Ezelden ebede giden bir çizginin tüm noktaları, fizik olarak bir noktadan daha önemsiz olan insanın kendi varlığını teşkil eder. Ama insan hep ileriye yaşar. Bilir ki, yaşanan tekrar yaşanmaz ve onu realize etmenin pek faydası

yoktur.

Ama ortalama bir insanı, hayatı mutlu bir şekilde yaşaması için bunlara ihtiyacı yoktur. Onun için önemli olan bunları sentezleyebilmektir. Ama bir dengeye göre: O da şöyledir; geçmiş ne kadar yaşanmışsa da kişinin varlığına yön vermiştir, an ise mutlaktır, gelecek ise bu ikisinin ışığında görünür.

FATİH ÖZMERDİVENLİ

6-G 9682

Peki Ama Neden?

Bilmiyorum, yaşamam mı gerekiyor, yoksa ölmem mi? Aslında bilmiyorsun korkuyorum, neden mi? Karanlıktan. Belki diyeceksin; "işte karanlık, sana ne yapabilir ki!" Korktuğum şey bir gün o karanlığın beni koynuna alması ve bu ıssız, bu sinsî gecenin benim duygularımı öğütüp yok etmesinden. Ama nedendir bilinmez... Bence gündüzler, gecelerden daha çok acımasızlığı belli ediyor. Peki ne yapmalı, ikisini de ortadan kaldırmalı mı? Yoksa ikisinin tam ortasını mı bulmalı? Ama nasıl, neden, biz insanlar hep imkansız başarmak isteriz de bunun için hiçbir çaba göstermeyiz? Neden her şeyi sözlerimizle güzelce ifade edip de sonra onları oracıkta bırakıp gideriz? Neden? Ve hayatımızı neden hep hatalarla doldururuz da sonra kahretsin deriz ve sitem ederiz hayata? Duygularımızı, karşımızdaki insanlara neden açıkça ifade etmeyiz, hep başkalarının bizi yönlendirmesine izin veririz. Niçin hep beklemediğimiz şeyler olur ve biz yıkılırız? Veya asıl mesele olan bu nedenlerin, sonu hiç gelmez. Gerçi bu meseleleri kendimiz yaratıyoruz ve sonra "neden" diyoruz. Aslında dünya o kadar garip ki...

Neden bu hayat bizi bir anı kadar çürütüp, yok ediyor? Her zaman sevgimiz nefretimize yenik ve her zaman göz yaşları gülüşlere nazaran daha fazla oluyor. Hep kötü şeyler kulaklarımızda bir sembol gibi çınlıyor ve gün geçtikçe yükseliyor. Bazen aldırıyoruz ama şiddetlenince işte o an bütün benliğimizle çöküyoruz. Her zaman deriz: "Neden yaşıyoruz?" ve her zaman herkes kendince bir yorum getirir. Kimisi kötü, kimisi iyi, kimisi parayı pulu der, kimisi parasız olmaz diyerek çalışıp didirir. Peki sonuç: Sıfır sıfır ve elde var yine koskocaman bir sıfır. Bunun sonu nereye kadar gidecek? Ne zamana kadar böyle devam edecek? Kim dur diyecek acılara veya kim bütün dünyadaki insanları aynı anda güldürecek, bilinmez ki...

Peki ama neden?...

YILDIZ AKDOĞAN 6-A 6944

KURTAR GÜNEŞİ

Boğuyor yağmur güneşi... Gün ışımıyor, güneş doğmuyor bu gece... Sabaha ümitlenmişken gözler... Yine yağmur ve yine gece...

Bundan önceki sabahları düşlerken, gözler yaşamıyorluğun içine ağılıyor. Al, tut dercesine uzatılmış eller dua ediyor. Yaşamak zor her şeyin yoksa ve hep geceyse gündüzlerin...

Ruhumda o, bedenimde o, kalbimde, her şeyimde o. O benim her şeyim... Her şeyim o ve ben, her şeyim olmadan yaşayamam.

Bakıyorum pencerenin önünde... Yağmurun içinde, bedenimde yağmuru var. Katılıyor göz yaşım gök yüzündekine... Tek umut görme umudu... İçime çekmek değil, koklamak... Doymak değil amacım sana, yalnızca dokunmak...

Perdeyi çekmiyorum; küsmeyesin, gelip de görebilesin diye... Dolaşmak, ıslanmak geliyor aklıma. Demişti ya her şeyim, her şeyin olmadan çıkma dışarıya... Çıkmiyorum...

Kalamayacağını bildiğimden gitme demedim. Ve gelemeyeceğini bildiğimden midir ne haydi gel diyemiyorum. Çaresizlikten ellerimi sıkışım, kendimi yalnızlığa itişim. Dudaklarımı rengi değişene kadar ısırışım.

Yalnızlığı yalnız bırakmıştık seninle, o da gitmişti ya... Şimdi sanki öcünü alıyorcasına üzerime geliyor. İzin vermiyor sen dememe bile... Alay ediyor gülüyor yalnızlığıma. "Oh olsun" diyorcasına bakıyor. Ne farkımız varsa, onunla aynıyız. Yalnız ve hiçbir şeysiz.

Başım ağrıyor artık yağmuru sesinden... Artık senin olmasını istiyorum sesin. Neredesin gözüm, kulağım, sesim, soluğum?... Neredesin sevgilim, her şeyim?...

İçimde gidenlerin hep gelecek umudu... Hayallerim senin için olmaktan, bense sensiz olmaktan bıktım. Geleceğini bildiğimden, beni sevdiğini, unutmayaacağını bildiğimden yollarda gözüm...

Haydi sevgili! Gelebiliyorsan gel artık... Her şeyimi getir seninle, sevincimi, mutluluğumu, gülüşümü, umudumu.

Gel ve kurtar güneşi!... Çıkarma gözlerin umudunu boşa... Bekleyeni daha da bekletip üzme. Bekleyeni sinirlendirip beklemekten vaz geçirme!...

HALE ÇİVELEK

YAB.D. 1-C 388

SİGARA, ALKOL VE UYUŞTURUCUYA HAYIR!

Genç Arkadaşım;

Bugün kötü alışkanlıklarından şikayetçi olduğun büyüklerin gibi olmak istemiyorsan kendine dikkat et!

Gençlikte kazandığın ve temelinde "merak", "arkaşaları kıramamak", "büyüdüğünü hissetmek", "bir kereden bir şey olmaz" gibi düşüncelerin, ya da hislerin yattığı ve ileride hayatını karartacak birer kötü alışkanlık olacak davranışlarına ve eylemlerine dikkat et!

"Alkol" ve "uyuşturucu" ülkemizin ve senin geleceğini karartma amacını güden iki büyük canavardır.

"Denemek" ya da "merakını gidermek" amacıyla da olsa kesinlikle alkol ve uyuşturucu ile tanışma.

Unutma ki her şeyin bir ilki vardır, ve devamı da...

Eğer böyle bir problemin varsa yine sana ilk yardım edecek olan ailen, okulun ve emniyetimizdir. Yardım istemekten çekinme!

Unutma ki, erken teşhis çağın yenilmez öldürücü hastalıklarından olan kanseri yenmektedir. Sen de çok gecikmeden tedbirini al ve kanserini yen!!!

Unutma ki seni seviyoruz...

PANAYIR

Pırl pırl dünyamda dolaşırken, kendimi rengarenk bir panayırdan buldum. Herkes kucak kucak bir takım renklerden alıyordu; kimi çingene pembesi, kimi turuncu, kimi fosforlu yeşil.

Benim içimdeki renkler hep pastel; pembe, su yeşili, buz mavisi ve bembeyaz...

Oysa onların tezgahına bakan bile yok!

Panayırdan ben de birer demet aldım içime katmak için, ateş kırmızısını da unutmadan.

Benim renklerim birden isyan ettiler; "Biz bunları istemiyoruz, bizimle uyuşmuyor" diyerek.

-Kaynaşmak zorundasınız, çünkü bunlar "moda" dedim.

Yokuş aşağı yürümeye devam ettim.

Bir aktarın önünden geçerken, alışılmışın dışında kokular duydum, içeriye bir göz attım.

İnsanlar okka okka bir şeyler alıyordu. Ben de almaya karar verdim.

Birer dirhem sevgisizlik, saygısızlık, ilgisizlik, umursamazlık ve riyadan...

Yüreğimdeki güzel duygularıma; sonsuz sevgime, saygıma, ilgime, dürüstlüğüme kattım.

Güzel duygularım birden şaşırdılar... Sonra toparlandılar ve savaşmaya karar verdiler.

Evet!

İçimde renkler savaşıyor, duygular savaşıyor...

....

Bir an gözüme düşen mavi bir ışık seli gündüz rüyamdan çekip aldı beni, düşünüyü seyretmek bile yormuştu...

Acaba bu savaş gerçek dünyamda olsaydı dayanabilir miydim?

ÜLKÜ OĞUZ Felsefe Öğretmeni

"ÖĞRETMENLER"

CUMHURİYET SİZDEN;

FİKRİ HÜR

VİCDANI HÜR

İRFANI HÜR

NESİLLER İSTER."

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

ESENLIK bildirisi

Bir şehrin urgan satılan çarşıları kenevir kandil geceleri bir şehrin buhur kokmuyorsa yağmurdan sonra sokaklar ortadan kalkmuyorsa o şehirden öcalmanın vakti gelmiş demektir

Duygular paketlenmiş, tecime elverişli gövdede gökyüzünü kıskırtan şiir sahtedir gazeteler tutuklanmış dünya kelimesini o dünyadan, o şiirden öcalmalı demektir

Ölüm gelir, ölüm duygusuna karşı saygısız ve zekâ babacan tavruyla tiksinti verir söz yavan, kardeşlik şarkıları gayetle tıktız öcalınmazsa çocuklar bile birden büyüyebilir

Yargı kesin: Acı duymak ruhun fiyatıdır kin, susturur insanı; adına çıdam denir susulunca tutulan çetele simsiyahtır o siyah öcalınmakçasına gün ve bereketlidir

Vandalyürek! Görün ki alkışlanasın ez bütün çiçekleri kendine canavar dedir haksızlık et, haksız olduğun anlaşılın yaşamak bir sanrı değilse öcalınmak gerektir.

İSMET ÖZEL

Mezunların Kaleminden

sabahın ilk yansıması

üzün

gecenin derinliği

üzüm

(yalnızca; tam olarak göremediklerimize derin deriz)

artık fark ediyor mu

sabah... ya da gece?

dönüyor dünya.; güneş için

biz de dönüyoruz...

dönmemiz gerektiği için.

fakat gerekçeler değişiyor bazen;

dünya bizim etrafımızda dönüyor,

güneş de,

Ve bilmediğimiz herşey de.

sadece görmek istediklerimizin

sanrısı bu.

ama, doğanın gözleri yok...

NESLİHAN GÖKÇE

YOKlar VAR oldukça...

Hani ya bizim yıldızlarımız vardı. Her birimizin ayrı bir yıldızı, her yıldızın ayrı bir anlamı vardı. Her biri ayrı bir dosttu. En çok parlayan; şimdi burada olmayan, yanındaki bizdik.

Yıldızlar ateş böceği olur yere iner, biz avuçlarımızda ona inanırdık. Yıldızlar kayar hayallerimiz yıkılır, sevdiğimiz ölür, ertesi gece yine bir yıldız doğardı.

Bizim yıldızlarımız vardı şimdi olmayan...

Biz ay dedeyi de tanırdık. Önce bir yabancı, sonra bize dost olurdu. Nur yüzü ve ak sakalı ile o bizi görür, en can alıcı masalları anlatırdı çocukluğumuza. Yanlışlarımızı, hatalarımızı da görürdü. Bu yüzden ondan utanırdık da. O hep yanibaşımızda idi. Masalların bittiği yerde Şehrazat olur öbür geceyi bekletirdi bize.

Biz ay dedeyi de tanırdık, eski komşumuz...

Bizim evlerimiz vardı önce. Toprak kokan, ardıc kokan, kokusuyla can veren, içine girildiğinde huzur duyulan evlerimiz vardı. Çok katlı değildi hiç biri. Hatta katlı da değildi. Eşiği geçtin mi içinde/dışında olduğumuz evlerimiz vardı. Bu yüzdendir ki, pencereden dışarı baktığımızda, kuyuya düşmüş hissine kapılmaz, dağları, ovaları, yeşillikleri ve hepsinden önemlisi toprağı görürdük. Sabahın ilk ışıklarının camlardan sızarak hemen yüzümüze vurduğu ve bu sebepten kendisine göbeğimizi göstermediğimiz güneşler doğardı üstümüze. Gece yattığımızda, loş ay ışığı altında, tavanı oluşturan ardıc aralarında, kıvrımlarında binbir gizemi saklayan evlerimiz de vardı.

Biz mevsimleri de bilirdik. Yazın yaz, kışın kış olduğu mevsimleri... Kışın karların dam boyuna uluştığı yerlerden kaymak ayrı bir zevkti. Bahar gelirken, tepelere çıkıp düşmüş cemreleri arar, toprağın müjdesini yakalar, kır çiçeklerine talip olurduk. Elimizdeki değneklerle çeşit çeşit çiçekleri ilk gören biz olurduk. Onları, dillerinden anlayarak toplayan da. Her birinin ayrı adı, ayrı tadı vardı. Hem biz kardelenleri de görürdük bu mevsimlerde.

Sade çiçekler mi, biz otları ve bitkileri de bilirdik. Hangi ot nerede, ne zaman bulunur, şekli şemali nasıldır bilirdik. Mantarı marketten değil, mevsiminde, yağmur sonrası dağlardan toplardık. Kekik, ebemgümesi, kuzukulağı, yemlik ve daha bildiğimiz onlarca ıtır kokulu, taze renkli güzelliklerimiz de vardı bizim.

Yaz mevsimlerimiz ayrı bir güzeldi bizim. Yaz gelince tarlalarda sararan ekinleri seyrederek, makina görmemiş tarlaların tırpanla, taşlı tarlaların orakla biçildiğini seyrederdik. Bize iş düşecek korkusuyla etrafa kaçıklarımız da olurdu. Sonra hasat zamanı, saplasamanın dövenle bir birinden ayrıldığını, ve hele döven üstünde bitmeyen yolculuğu da yaşardık biz, otobüs yolculuklarının yerine. Fasit dairede dünyayı dolaşır ama hiç bıkmazdık. Hem her defasında hep yeni yerlerle karşılaşırdık.

Yaz gecelerimiz ayrı bir güzeldi bizim. Oynadığımız saklambaçlar, körebeler ve yaşlı ağaçlara kurulan salıncaklar biletsiz, çığırtkansızdı.

Bizim mevsimlerimiz de vardı ve hepsi bir başkaydı...

Biz türküler de bilirdik "top on" listelerine girmemiş. Komşu kadınların, genç kızların, toy delikanlıların yarıştırdığı, yanık sesli, hüzünlü türküler. Ancak onlar doldururdu gönlümüzü, ancak onlar okşardı kulağımızı. Her bir elemin, nasıl öyle notasız, aranjersiz olup da güzel olabildiğini hesap etmezdik.

Hem klipler de yoktu. Onların yerine bizim senaryolarımız ve ihtiyarların anlattığı hikayeler, efsaneler vardı. Kahramanlarımız, Kerem ile Aslı, Leyla ile Mecnun ve dağları delen bahtsız Ferhat olurdu. Yeni yayınlar yerine, kimi zaman komşu köylerden ya da bilemediğimiz başka yerlerden, hazin aşk hikayeleri, kız kaçırılmaları, adam öldürmeler duyardık.

Biz "best seller"i de okumazdık. Ancak Türkçe kitaplarımızdaki Nasreddin Hocayı tanır, çizgi resimlerinden filin, maymunun ne menem bir şey olduğunu anlamaya çalışırdık.

Biz daha sokaklar keşfedilmeden mahalleler ve mahaller bilir, onları yaşardık. Herkesin olduğu gibi, onların da ruhu olduğuna inanarak. Zira onlar bizi korur, korkuturdu. Hem mahalleye girmek de kolaydı. Ne kat kat merdivenlerle inilir, ne asansörler beklenirdi.

Evin kapısından çıktın mı, toprağa basan ayağın mutlaka iç avludadır. Oradan cümle kapısına yönelip "cümle"ye katılırdık. Cümleye katılmak ne kolaydı bizde. Cümlelerin de ruhu vardı. Mahalleler sokak olmadan önce.

Mahallelerimizde her çeşit ayakkabımızla, -kimi zaman iskarpin, kimi zaman lastik kimi zaman taklit spor ayakkabılarımızla, ama hiç bir zaman onların ne markası oldu ne de TSE'si- çoğu kez patlak, ve

*Yıldızlar ateş böceği
olur yere iner, biz
avuçlarımızda ona
inanırdık. Yıldızlar
kayar hayallerimiz
yıkılır, sevdiğimizimiz
ölür, ertesi gece yine
bir yıldız doğardı.
Bizim yıldızlarımız
vardı şimdi olmayan...*

markası olmayan toplarımızla en çok adına futbol denilen top oynardık. Ancak bu futbol muydu, bir topun peşinde koşma mıydı yoksa yakalamaya çalıştığımız, kaleye attığımız hayallerimiz miydi? Bilemezdik. Bir yaşlı kavak ağacına asılmış, daha doğrusu tutturulmuş çembere attığımız toplarla, adını uzaktan uzağa duyduğumuz basketbol da oynardık. Kurallarını bizim koydumuz. Dünyanın başka yerinde benzeri olmayan.

Biz okullara da giderdik. O bizim dünyamızın çok çok dışından, çok çok şeyler bahseden okullarımıza. Nedense bizi çok çekerdi orası, korktuğumuz halde. Bizim ana babalarımıza benzemeyen öğretmenler miydi bizi çeken, vadettiği, naklettiği dünya mıydı bilemezdik. Ama adam olmak için buraya gelmek gerektiğini de bilirdik. Okullarda, kışın soba başına toplanır, bir masal perisi gibi dünya güzeli öğretmenlerimizi dinlerdik. Şüphesiz onlar her şeyi bilirlerdi. Hem onlar başkaydı canım. Onların elleri de, sesleri de bizimkilere benzemezdi. Ne kadar da yumuşak ve ince, küçük elleri vardı öğretmenlerimizin, ne kadar da güzel sesleri vardı. Aynı dili konuşurduk ama nasılsa onlar biz gibi konuşmazlardı. Bu yüzden onlar birer ilahtı. Millî bayramlarda okul bahçesinde, protokolsüz toplanır, yumurtayı ağızımızdaki kaşıktan düşürmeden yürüme yarışması, tabaktan kaşıksız yoğurt yeme mücadelesi, halat değilse de organ çekme çekişmesi yapar, bazan da hocalarımızın isteği ve ana-babalarımızın güç gösterisine dönüşen güreşler yapardık. Bunların hiç biri televizyondan verilmez, fotoğrafları çekilmezdi. Hem zaten onlar da yoktu. Ancak her biri bir hatıra olup küçük beyinlerimize kazınırdı.

Biz yaz tatillerinde Kur'an'a da giderdik. Okuldaki sıralardan, oradaki minderlere taşınır, hoca olmadıkça, onlarla kılıç kalkan ekibi gibi oynardık. Kur'an, Elham'dan başlar, Elemtere ile devam eder ve aşağısı ile bitirdi. Bir de dualar vardı. Manasını bilmez, söyleneni önce kabul eder sonra anlardık, yorumlamak da iş değildi zaten. Hep aklımıza o uzun değnekli, oturduğu yerden en uçtaki öğrencisine bile vurabilen hoca hikâyeleri gelir ama bir türlü böyle olmazdı. Duaları ve sureleri yazıdan önce, ağızdan öğrenirdik. Kur'an'da hoca, evde anamız bunları okur, biz onun arkasından, dudaklarına baka baka tekrar ederek ezberlerdik. Ne mübarekti o ezberler, ne talı idi o okuyuşlar. Kıraat kimin umurunda, hareke kimin... Hem zaten niyetimiz doğru olduktan sonra, elbet Allah kabul ederdi.

Ah o ne samimiyet, ne inançtı ve ne bağlılık...

Bir zamanlar, bir zamanlarda kaldı. Yıldızları ve masalcı ay dedeyi kaybettik önce. Sonra güzelim masalları ve hayallerimizi. Hem artık ateş böcekleri de damlarımıza düşmez oldular. Evlerimizi kutulara sokup yukarılara çıkardık. Teyzelerden uzak kaldık, amcalardan, dayılardan da, sonra da topraktan. Dünyada bir kuyunun dibine düşmüş gibi hep yukarı

bakıp ışığı aradık. Güneşin doğuşunu, ayın çıkışını kaybettik sonra. Arada bir yüzlerini gösterir oldular. Mahallelerimiz birer sokak olunca, kimseleri de tanıyamaz olduk. Hem sokakta da kimseye güvenilmezdi zaten. Yan daire komşumuz kimdi bilinmez ama geçenlerde evinden cenaze çıkmış, öyle söylüyor çocuklar. Cümleyi kaybedip yekûn olmuştuk. Yekûn içindeki kesirlerin paydası da yoktu zaten. Olsa da ne önemi vardı.

Sonra sağlıklı yaşam için spor da gerekiyordu. Evimizde koşu bantlarımız, bisikletlerimiz oldu. Pedal çevirdikçe ve yürüdükçe hep aynı yerde kaldığımız. Şimdilerde "macarena" eşliğinde "step" yapıyoruz. Bir de elimizi ayağımızı oynatmadan spor karşılaşmanın kare kare tahlilini. Hem böyle daha zahmetsiz oluyor. İsteddiğimiz zaman semt sahasına inip basket, halı sahaya gidip futbol oynuyoruz. Her maç için ayrı ayakkabılarla. Böyle olmazsa fiyakamız bozuluyor. Eh kıyafetler de unutulmadan.

Okullarımız şimdi çok katlı, çok öğretmenli, çok malzemeli. Sobaları kaldırdık içimiz üşüdü. Hâlâ bir türlü ısınmayan. Birer ilah olan öğretmenlerimiz sıradanlaştı, hem bizler de en az onlar kadar iyi biliyoruz artık, zaten medya da öyle söylemiyor muydu? Şimdi eski yarışmalar da yok. Belki yumurta kalmadığı için, belki de yoğurt yapacak kimse olmadığından. Yine de en küçük birlikteliklerimiz hemen ölümsüzleştiriliyor. Belki de artık çok az birlikte olduğumuz için... Tatillerde Kur'an'a gitmek de bitti, ağızdan dua, sure ezberlemek de. Artık önce okuyor, sonra ezberliyoruz. Hocanın uzun değneği olmamıştı

ama elimizdeki kumandayla dilediğimiz yeri defalarca dinlemek, görmek imkanımız da var artık. Artık kıraatımız iyi, hareketlerimiz de tam. Ama nedense dualarımız eskisi kadar çok kabul olmuyor mu ne? Ama niyetlerimizle, samimiyetimizden şüpheye düşenler de var. Yoksa gerçek mi?...

Bilmem neler oluyor? Neler oluyor a dostlar?

Ne kadar "var" ımız var, ne kadar... Ama her "var" bir şeyleri "yok" mu etti ne?...

Bilmem.

...

s. aydın

Mezunların Kaleminden AYYUKA SEVDAYA
BİR NÜSHA

Varlığın özlenmeyen ötelerde solan gül şimdi
Bir virân bahçeye sahip, mürteci bir bülbül şimdi.

Bir âşık dilrübâya el edende nartanan sevdam
Zindan alacası, talihsiz gönlümde kül şimdi.

Şimşekleri dağlarda çaksa da bende yağın yağmur
Plâtonik güller yetiştiremeyecek, ölümcül şimdi

Her nazında paramparça, ızdırap yüklenen bu kalp
Azatlığın tasavvursuz boşluğunda tül şimdi.

Hayaline göz yaşlarımdan kurdela bağladığım
Bir sirnaşık rüzgârda en serseri kâkül şimdi.

Binlerce kez sitem olsun, çektirdiğin onca cefâ
Kayıtsızlığının namına hakikatte zül şimdi.

Dert değil, bencil yargılarının yaldızlı libâsı
Ki onların dahi cümlesi, nazarımda çul şimdi.

Bülbül de olsam söylediğim beste ayrı, söz ayrı
Bu lisân sana değil yalnız Allah'a kul şimdi.

07.12.1997
ERHAN CANSIZ

sevgili

Kopkoyu bir sis içinde
Bir akşam hatırlayacaksın beni
Yağmur damlaları ıslatacak yüzünü
Birden o günleri hatırlayacaksın
Sonra sıcak yatağında
Uzun uzun ağlayacaksın
Boğazına bir şeyler düğümlenecek o an
Nerdesin diyeceksin
Yıldızlar gülecek haline
İliklerine işleyecek bensizlik
Saatlerce bakacaksın yollara
Bir rüzgar kamçılacak yüzünü
Bir şiirimi mırıldanacaksın hıçkırarak
Beni gönlünden atamadığın gibi
Kalbinden de silemeyeceksin
Düşlerine gireceğim senin her gece
İnce ince süzülecek gözyaşların
Ve o zaman anlayacaksın
Beni ne çok sevdiğini
O zaman
İşte o zaman...

EBRU GÖKOĞUZ – YAB.D. 2-C 152

ayrılık

Tarifi olmayan bir kelime, bir his, bir duygudur ayrılık. Karanlık, yağmur ve sonbahar bana ayrılığı hatırlatan üç şeydir. Karanlık da ayrılık gibidir. Korku vardır, endişe vardır, ama her karanlık sonunda bir ışık vardır. Her gecenin sonunda bir sabah olduğu gibi.

Güneşten ayrılmanın ızdırabıyla göz yaşı dökken bulutlar da bilirler, ayrılığın ne demek olduğunu. Bulutlar da bilirler, her yağmur sonrası gök kuşağının çıkacağını ve güneşin geri geleceğini. Ama yine de göz yaşlarına hakim olamazlar.

Ayrılıklar mevsimidir sonbahar. Yapraklar tarafından terkedilmenin hüznünü yaşar ağaçlar.

Bir de sonsuz bir ayrılık vardır ki, bu ayrılığın sonunda ne sabah olur, ne güneş doğar, ne de gökkuşağı çıkar. Bu ayrılık ebedi bir ayrılıktır.

Ayrılık, ıssız bir adada yalnız kalmaktır.

Ayrılık, çölde susuz kalmak ve suya hasretle yaşamaktır.

Ayrılık, gecenin karanlığında kaybolmaktır ve aydınlığa ulaşmaya çalışmaktır.

Ayrılık, ağızda kelimelerin düğümlenmesi ve harflerin yok olmasıdır.

Ayrılık, sonbaharda sararan yaprakların, ilkbaharda yeşermeyi beklemesidir.

Ayrılık, kalbin tam ortasından hançerlenmesidir.

Budur, budur işte ayrılık!

DERYA KARAKAYA – Yab.D. 2-D 97

MASALLAR DÜNYASINDAN

Masallar, edebiyatımızın ve kültürümüzün, hem de diğer ülke edebiyatlarının en eski ve vaz geçilmez türlerindedir.

Türk Edebiyatında masallar, bugüne kadar birçok yönden incelenmiş, çeşitli kıstaslara göre tasnif edilmiştir.

Biz dergimizin bu sayısında, sizlerin dikkatini her masalın başlangıcında, söylenmesi masal geleneğinin bir gereği olan, "masal başı tekerlemeler"e çekmek istiyoruz. Bu maksatla Eflatun Cem Güney'in Kültür Bakanlığı Yayınları arasında çıkan Masallar adlı kitabından üç masalın başlangıç tekerlemelerini sunuyoruz.

Masalın ve masalcıların unutulduğu günümüzde yitirmek üzere olduğumuz bir rengi, bir güzelliği ve derinliği yakalamak ümidiyle.

1- SIRMALI PABUÇ

Masalından:

"Bir gün başımdan kavak yelleri esti... Nasip, kismet deyip düştüm yola. Az gittim, uz gittim; inişlerde ter dökerek, yokuşlarda tırnak sökerek dere, tepe düz gittim, üç köy çıktı uğruma. İkisi viran meran, birinin de aslı var, astarı yok... Aslı astarı yok köyde üç kuyu kazdım, üç kuruş kazandım. İkisi silik milik, birinin de yazısı var, turası yok... Turasız aldım, çarşıya daldım. Bir de baktım, tüfekçinin birinde üç tüfek. İkisi kırık kırık, birinin de kundağı var, çakmağı yok... Ne ona baktım, ne buna baktım, çakmaksız dala taktım. Yürüdüm babam yürüdüm; gölgemi peşimde sürüdüm. Bir de baktım, bitmemiş bir ağacın dibinde üç tavşan. İkisi daha doğmamış, birinin de adı var sanı yok... Adı var sanı yok tavşanı aldım tüfeğimi pekmezinen yağladım, yeniden düştüm yola, haydi avcılar başı uğurlar ola... Az

gittim, uz gittim, çayır çimen geçerek, lâle sümbül biçerek altı ay bir güz gittim. Bir de baktım üç ev. İkisi yıkık kırık, birinin de üstü açık, dört duvarı yok... Üstü açık evden üç hatun çıktı; ikisi yalan dolan, biri de Kaf Dağı'nda doğan. Kaf Dağı'nda doğandan bir kazan istedim, üç kazan verdi cebinden; ya Hint'ten gelmiş yahut da Çin'den. İkisi yamuk yumuk, birinin de kenarı var dibi yok... Dipsiz kazanı vurdum ocağa, ne baltaya baktım ne bıçağa; yok oğlu yok tavşanı doğradım kazana; göz değmesin, şu mavalı

Masalın ve masalcıların unutulduğu günümüzde yitirmek üzere olduğumuz bir rengi, bir güzelliği ve derinliği yakalamak ümidiyle.

dizip, bozana..."

2- ÜÇ TURUNÇLAR

Masalından:

"Zaman zaman içinde, kalbur saman içinde; cinler cirit oynarken eski hamam içinde... Enteseden, menteşeden derken bir karpuzcu çıktı şu köşeden; ay efendim, vay efendim; karpuzlar da karpuz mu ya, ne tartıya gelir, ne teraziye; ne arşına gelir, ne endazeye; doğrusu görülmüş gibi, görülecek gibi değil; üstü nakış nakış örülmüş ama, örülecek gibi değil! Baktım bakakaldım; on pare verdim on tane aldım. Hani karpuz kesme ile yürek ferahlamaz derler, derler ama bakalım adı mı güzel tadı mı güzel, şu karpuzun deyip çıkardım bıçağımı, baltamı, nacağımı; ha kestim ha kesiyorum; ha eştim ha eşiyorum, derken bıçaktır, bir kapak açmasın mı? Kapağı açarken elim de içine kaçmasın mı! Bak hele bir, elimi çıkarayım derken kendim de varıp içine düşüvermedim mi? Bir de

baktım ki ne göreyim; bir yanı sazlık samanlık, bir yanı tozluk dumanlık. Bir yanda demirciler demir döver denginen; bir yanında boyacılar boya boyar renginen, erenleri, derenleri, gördün mü başıma gelenleri; ne duvarı var yıkılır; ne kapısı var çıkılır! Boşa koydum dolmadı, doluya koydum almadı; derken bir çoban ilişti gözüme velakin ne dönüp baktı yüzüme, ne kulak verdi sözüme! Sürüsünü kaybetmiş boru mu, bu! On yıldır arıyormuş kuru mu bu! Bu karpuzun içinde, iki dertli bir araya gelende; o başladı kavala, ben başladım mavalı; inanmayın bu masala!"

3-ALTIN PERÇEMLİ ÇOCUKLA SIRMA SAÇLI KIZ

Masalından:

"Zaman zaman içinde, kalbur saman içinde, cinler cirit oynarken eski hamam içinde... Nerde var nerde yok bir sinek geldi, vızıldadı havaya, yağın süzdük üç yüz altmış tavaya, derisini sattık yüz binlerce liraya; kemiklerinden de bir köprü kurduk Çukurova'ya; vay ne köprü bu köprü; kıldan ince, kılıçtan keskin! Ne dün, ne demin; bugüne bugün, iki adam geçti; biri zayıf, biri şişman; biri dost, biri düşman; geçen de pişman, geçmeyen de pişman! Sırat köprüsü mü desem, ecel köprüsü mü desem, doğru mu desem, yalan mı desem, ne desem?"

O yalan, bu yalan; minareyi çalıp da kılıfını hazırlayan... bu da mı yalan?

O yalan, bu yalan, fili yuttu bir yılan! Bu da mı yalan? O da yalan, bu da yalan, yalan oğlu yalan! Bu yalanla gitti baban... bu yalanla gitti anan... sen de bu yalanla oyalan da oyalan, seni gidi yalancı yağlı keçi, duvara bağlı keçi, yalan yuvası olmuş ağzının içi!..."

Süleyman BİNGÖL 4-F

MERHABA

Merhaba güneş, merhaba aydınlık,
Ebrûli bir sabahıta,
Lavanta çiçekleri.
En sonunda buldum sizi
Kaç zaman bekledim oysa...

Ruhum kavuştu huzura
Umutsuzluk kanatlandı
Kim bilir kimin yüreğini yakmak için
İnci taneleri akarken gözlerinden
Yaşam bütün güzelliğini serdi önüme
En sonunda buldum sizi...

Merhaba sevgi, merhaba umut,
En sonunda buldum sizi...
Rahat bir nefes, merhaba.
Ancak şimdi,
Leylin üstüne doğdu güneş...

Hani elem, hani korku, hani hüznü?
Artık yoksunuz.
Ta başından yüreğime çöken umutsuzluk
Çaresizlik
Evham, yok artık, yok...

Sen ey Tanrım, duy sesimi,
En sonunda buldum onları
Rûşen bir gün başladı.
Alıp bohçasını giden umutsuzluğun ardından
Pür telaş kaçıştı korkular dört bir yana...

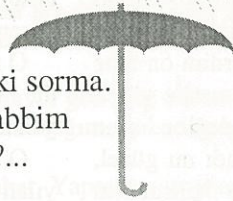
Sesizce gün doğdu içime,
İlk defa güldü yüzüm
Baha biçilmez bir sevinç bu
Eski hüznün ardından gelen
Lütfusunuz bana siz Tanrı'nın,
En sonunda buldum sizi...

YAĞMUR

Yine aynı vakit,
Çekiyor beni kendime.
Elimde bir kalem
Salıyor artık,
Bu beyazlığın içine...

İçim doluyor birden,
Bir titreyiş, bir heyecan ki sorma.
Neler oluyor bana, ey Rabbim
Yoksa, yoksa ben de mi?...
Dışarıda yağmur,
İşte bütün güzelliği
Gizemi, sırrı ile...
Yine kulaklarımda,
Durdurak bilmeden
İslanıyorum güzelliğinde....

MUHAMMED AYÇETİN YAB.D. 3-A

Gökyüzüne
Annem Yazmak
İstiyorum

Güneşin doğuşu, batışı, gök yüzü ne kadar
güzelmiş. Evet, gök yüzü masmavi bir sözcük, güneş
de içten ve sıcakkanlı bir nokta imiş.

Benim için dünya, acılar, güzellikler ve daha birçok
şeylerdir. Annem arkadaşlarımda dediği gibi benim
her şeyimdir. Ama ben başka bir şey daha
söyleyeceğim, annem; ben'dir. Ben onun aynada
yansıyan şekliyimdir.

Bana hayat veren, parıldayan gözleriyle, kızım
diyen ışığımdır, o benim. O içtendir, sıcakkanlıdır.
Her zaman ve her durumda beni düşünür. Benim için
birçok şeyden fedakârlık eder ve merhametlidir. İşte
gerçek sevgi de budur. Yüce Allah bu sevgiyi, ben
insanım ve sevgiye muhtacım diyen kalbine özenle
yerleştirmiştir.

Bir annemi bir de annesiz kalan insanları
düşündüğümde çok üzülüyorum. Hayata küskün
kalpleri, kırık sevgileri... Onlar belki anne sevgisini
tatmasalar da bu duyguyu bizden daha iyi biliyorlar.
Çünkü içlerinde çok ama çok büyük bir acı var.

Annemi üzdüğümde sonradan bir pişmanlık
duyuyorum. Nedendir, ama her seferinde böyle
oluyor. Ben de onu üzmemeye, saygısızlığa
varamamaya çalışıyorum. Zaten bizim güzel dinimiz de
bunu emrediyor.

"Cennet annelerin ayakları altındadır." Onlar bu
dünyanın en mukaddes varlıklarıdır. sizi, beni, benim
gibi düşünen o tath insanlara bu dünyaya "hoş
geldiniz" sözleriyle kapılarını açan muhteşem
varlıklardır.

Anneme sevgimi anlatırken kalbimde büyük bir
coşku ve sevinç oluşur, belki de ona sevgimi
anlatmanın en güzel yolu, gök yüzüne bakarak ve bin
bir güzel kelimeleri alarak ona aktarmamdır.

Annem benim dünyamdır. Elim, kolum ve ıslıl ıslıl
bakmayı öğreten gözlerimdir Adını bütün dünya
insanları görsün diye gök yüzüne mavi bir fırçayla
"ANNEM" yazmak istiyorum. Yanına da güneşi
koymak istiyorum. Evet güneşi koymak istiyorum;
çünkü, güneş her gün doğup batacak işte, annemin
sevgisi de benim kalbimde her an, her gün doğacak
fakat asla batmayacak.

Dünyanın en güzel varlığı olan güneşimi kalbimin en
derin köşesinde hiç unutmamacasına muhafaza
edeceğime yemin ediyorum...

ASLIHAN DURAN - 4C 8361

Bir Garip Şair : ORHAN VELİ SANATI VE KULLANDIĞI TEMALAR

Şiirimize onunla beraber Japon ulusal şiir biçimi olan Haikalar girer. Bugünkü o küçük resim-şiircikler buradan gelmektedir. Onda nükteli bir realizm, bir lirizm vardır.

Günlük yaşamda o güne kadar kimsenin dikkatini çekmeyen olayları, insanları ve eşyayı işledi. Şiirlerinin çoğunda bir hikayeyi, bir olayı yaşatır gibidir. Bunlarda kahraman kendisidir veya benzemek istediği silik bir avare aydındır. Bazen de aydının yerine türkülere geçecek içlilikte halk adamları, işçiler veya aküçük memur tipleri almaktadır. Bu kişiler iddiasız, gösterişsiz bir ömür sürerler, onlar biraz hayal biraz gerçekçi hayal kahramanlarıdır. "Mevzularını yaşamak isterler" Bu adamların manevi ıstırapları, felsefi tasaları önemli bir tutku veya ülküleri yoktur. Bu tip şiire karşı büyük tepkiler doğmuşsa da Orhan Veli'ye yarı alaylı yarı ciddi bir şöhret kazandırmıştır. Örneğin Süleyman Efendi'nin biricik derdi ve Allah'ı anmasına, anmasına sebep olan tasası ayakkabıları vurdukça azıtan nasırlarıdır. Şair bu kişileri zamanla kendi içinde

geliştirir, daha bir derinliğe, içliliğe kavuşturarak ilgiye layık bir türkü kahramanı haline sokar.

Istanbul'un orta yeri sinema,

Garipliğim, mahzunluğum duyurmanın anama.

-diyerek kendi üzüntülerini ona söyletir. Onun gibi efkarlanır hatta uzakların harikulade güzelliğini onunla aramaya başlar.

Orhan Veli'nin şiirinde hayatla ve dünya güzellikleriyle, insan oğlu arasında sıcak ilişkiler kurulmuştur.

Bu kişiler belli bir sınıfa bağlanamaz. Halka karşı duygusuz olan aydınlardan kopmak ister, fakat büsbütün de halk adamı olamazlar. Bir çeşit dert ve can sıkıntısı onları sebepsiz yere sarmıştır. O kadar ki felsefe ve fizik ötesi düşüncelere "palavra" gözü ile bakan şair onlarla birlikte gerçek dışı bir aleme açılır.

"Yoksa biz, bu alemden değil miydik?" diye sorar. İçine sığmayan, küçük şeylerde tatminlik arayan ve dünyacığına, denizine, insanına hayran olan Orhan Veli'nin en köklü duygularından biri de "Başını alıp gitme, burayı bırakıp başka bir yere gitme" arzusudur. Her şiirinde bir dolaşma, gezme, seyahat havası var gibidir. Sevdiği dünyanın her tarafını birden görmek, kucaklamak tutkusuna sahiptir.

Ne hoş ev güzel Allah'ım ne hoş,

Maviliklerde sefer etmek,

Bir sahilden çözülüp gitmek,

Düşünceler gibi başıboş.

Şiirlerinde günü gününe yaşayışların tesbiti ve yansımaları bulunur.

İkinci Dünya Savaşı'nın getirdiği kıtlıklar, yolsuzluklar, kara borsa, haksızlığa karşı duyulan isyanlar hicivci ve alaycı bir tarzda ortaya konur. Kainata mizahlı bir açıdan bakışı şiirine kuvvetli bir yön vermektedir. Ancak bu isyanlarını anlatırken bir gazete makalesi veya politikacı kuruluşuna düşmektedir.

Peynir ekmek değil ama

Acı su bedava;

Kelle fiyatına hürriyet

Esirlik bedava

Bedava yaşıyoruz, bedava.

Orhan Veli'nin şiirinde hayatla ve dünya güzellikleriyle, insan oğlu arasında sıcak ilişkiler kurulmuştur. Zaten dünyanın dışında herşeyi inkar eder gibidir. İçinizdeki "boşluk" bir çeşit tapınma gibidir. Bu boşluğu manzaraya, harekete, denize hayranlık duygusuyla gidermek ister. Günlük hayatın sıkıntılarını bile istediği gibi dolaşmasına engel olduğu için anlatmaktadır. Şair dünyanın güzelliklerini sırf bakışı ile değil duyu organlarının hepsi ile "yaşamın şehveti ile" tatmak dileğindedir. Gözleri kapalı iken bile; kokuları, renkleri, sesleri duyup sezmektedir.

Dinle bakalım işitebilir misin?

Türküsünü damların, bacaların

Yahut da karıncaların buğday taşıdıklarını

Yuvalarına...

İstanbul sevgisi; bilhassa denizi, balıkları, rüzgârları, manzaraları ile seyretme veya özleme halinde onun şiirlerini doldurmaktadır.

Yalnız Orhan Veli'nin İstanbul'u (Yahya Kemal'in

tersine) "tarih, sanat ve kültür" İstanbul'u değil, cıvılcıvıl insanlar dolusu, çiğnenmemiş kaldırımlar, içilmemiş meyhanelerden, yaşanmamış aşklar dolusu İstanbul'dur.

*Yalnız Orhan Veli'nin
İstanbul'u
(Yahya Kemal'in tersine)
"tarih, sanat ve kültür"
İstanbul'u değil, cıvılcıvıl
insanlar dolusu,
çiğnenmemiş
kaldırımlar, içilmemiş
meyhanelerden,
yaşanmamış aşklar
dolusu İstanbul'dur.*

bul'dur.

Üsküdar, Galata, Kapalı Çarşı, muhallebici dükkanı, köprüden geçen kadınlar, güvercin dolu avlular, dal-yanda çekilen ağlar... Bu şiire rengarenk hikayelerle girerler. Orhan Veli biraz tuhaflik olsun diye, birazda türlü sahtelikleri taşlamak için nükte şiir modası açmıştır.

Mesela cımbızlı şiiri gibi;

Ne atom bombası,

Ne Londra Konferansı

Bir elinde cımbız,

Bir elinde ayna;

Umurunda mı dünya?

Bazıları Orhan Veli'nin şairliğini bu şiirlerde arayıp

onu hafife almışlardır. Bazıları da bu modayı sonuna kadar götürüp çıkmaza sokmuşlardır. "Bunlar aslandı şiir değil nükte, zeka oyunlarıdır" kimi zaman halk şiiri edasından ve türkülerdeki deyişlerden de faydalanmıştır. İstanbul Türküsü'nde bu eda açıktır. "Destan gibi" ise adeta taklit derecesine ulaşır;

Kırata nal mı dayanır?

Dağlar uykudan uyanır

Yer gök kızıla boyanır

Bu dağlardan geçmedinse

Bu sulardan içmedinse

Yaşamadım deme ah-bap.

Orhan Veli'nin bilhassa son şiirinde toplum hicvi ve sosyal çekişme meyli de görülmektedir. Bu son parçalarında doktrinci bir açıdan fakir kimselerin gözcüsü ve savcısı durumuna geçmek ister. Ancak toplum ve sınıf tasası, onda hiçbir ön saf tutmamıştır.

Bu düzen böyle mi gidecek

Pireler filleri yutacak

Yedi nüfuslu haneye

Üç buçuk tayın yetecek.

GRUP KÖŞEBENT

Deniz ALTINKILIÇ - 26

D. Veli ÇETİNDAG - 76

Süleyman FİDAN - 44

Polat KILIÇ - 74

Y. Emre UÇAN - 23

YAB. DİL 3-B

Yılların İzi

Ruhumda ve bedenimde kaldı izi
Yıllar çağlayan bir ırmak sanki
Kimsesiz ve çaresizim şimdi
Geçmedi, geçmeyecek yılların izi.

Yıllar ayaklarımı tutmaz etti
Gözlerimi kararttı, zindan etti
Kalbimde duygumu zehir etti
Geçmedi, geçmeyecek yılların izi.

Kalbime bir hançer gibi girdi
Bedenimde durmakta hâlâ izi
Bir katil gibi öldürdü beni
Geçmedi, geçmeyecek yılların izi.

Yıllar sonsuza giden bir gemi
Aldı götürdü sevdiklerimi
Geri getirmede gidenleri
Geçmedi, geçmeyecek yılların izi.

NUH KARA6-H 9302

GÜN GELECEK

**Birgün gelecek alışacaksın ağlamaya
Gülmekten daha da kolay gelecek ağlamak
Gülebildiğin tek şey gözlerin olacak.**

**Birgün gelecek acıyla yatacağın gece
Her uyandığında bir ona sarılacaksın
Konuşabileceğin tek şey acın olacak.**

**Birgün gelecek kimin kimsen kalmayacak
Bütün insanlar kaçacak senin gözlerinden
Bakabildiğin tek şey aynaların olacak.**

**Birgün gelecek yaşama gücün kalmayacak
Birşey isteyeceksin ellerini açarak
Söyleyebileceğin tek kelime "ölmek"
olacak!**

HALE CİVELEK - YAB.D.1-C

HÜRRİYET ŞARKISI!

"Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak,
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak,
O benimdir, o benim milletimindir ancak."

İştel... İşte bu benim şerefim, bu benim tarihim, işte bu anamın göz yaşı, yavrumun ninnisi, erimin şarkısı...

Ben Türk'ümlü Yüz yıllarca dökülen kanlarla bu güne geldim. Toprağım, askerimin kanyla yoğruldu. Gözümde uçan kuşum özgürlük şarkıları fısıldarmış kulağıma. İşte, bu benim marşım. Yüz yıllardan beri vatanımın dört bir yanına bu şarkı söylendi. Benim şarkım bu, milletimin şarkısı... Yanağından süzülen yaşlarla yazmış Akif'im bu marşı, sırtındaki hırkasını satarak yazmış... İstiklâl Marşım bu benim, bağımsızlık marşım, özgürlük şarkım...

Duygulanırım bu marşı dinlerken ve söylerken... Türklük damarım kabarıyor, sevinirim Türk olduğuma, özgürlüğüme...

Anam beşiğinde yatan yavrusuna, öksüz yavrusuna söylemiş bu şarkıyı, kadını askerden dönmeyen erine...

Şimdi ben söylüyorum bu şarkıyı, söylüyorum ve ağlıyorum. Gözümde; bir elinde silah tutan, diğer elinde acısını duymaksızın yaralı omzunun kanını o temiz, her damlasında bir anaya, bir yavruya hayat verdiği kanını silmeye çalışan erim canlanıyor. Sonra, kadını geçiyor gözümün önünden, yavrusunun sırtından aldığı örtüyü, vatanını kurtaracak askerinin üzerine örten Elif bacım geçiyor. Akif'ler geçiyor zihnimden; "Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl" diye haykıran her an ben Türk'üm diyen ve her an Türklük gururu nabzında atan Akif'ler geçiyor zihnimden...

Evet, şimdi Türkiye haykırıyor, özgürlüğe susamış, ezelden beri hür yaşamış, hür yaşamak isteyen bir Türkiye haykırıyor. Akif'im kulak ver! Bak ben haykırıyorum. Şimdi kulaklarımda "İstiklâl Marşı" çalıyor. Bak gözlerimden yaşlar süzülüyor, ağlıyorum. Neredesin Akif'im?...

ÖZLEM ÇOBAN — YAB.D.1-C 371

MEHMET AKİF ERSOY

Millî şairimiz Akif 1873 yılında İstanbul'da doğdu. Babası, Fatih Medresesi müderrislerinden İpeki Hoca adı ile tanınmış olan Mehmet Tahir Efendi'dir. Annesi Emine Şerife Hanım da aslen Buhara'lıdır, fakat Tokat'ta doğmuştur.

İlk öğrenimini İstanbul Sarıgözel'deki mahalle mektebi ile, Emir Buharı ilk okulunda tamamlamıştır. Sonra, Fatih Rüştiyesi'nin Siyasal Bilgiler kısmını bitirerek, yüksek kısmına kayıt yaptırmıştır. Bir yıl okuduktan sonra babası ölür ve ardından da evleri yonar. Okuması imkansız bir duruma gelmiştir. Okuldan ayrılacağı sırada Siyasal Okulunun yüksek kısmı Veteriner kısmına nakledilir. Akif de kaydını hem hem yatılı okurum, hem de kısa sürede iş bulurum düşüncesi ile Veteriner Fakültesine aldırır. 1893 yılında birincilikle mezun oldu. Hocaları onu başka yere göndermek istemediklerinden aynı teşkilatta görev verdiler. Ziraat Nezareti Umûr-ı Baytariyye (Tarım Bakanlığı Veterinerlik İşleri) Şubesi'nde memurluk yaparken, Halkalı Ziraat Mektebinde Kompozisyon, Üniversitede Türk Edebiyatı dersleri vermeye başlar.

Şiirlerini 1908'den sonra yayımlamaya başlar. Aynı yıl İttihat ve Terakki Cemiyetine girdi. Baş yazarı bulunduğu Sırat-ı Müstakim'de ve sekizinci ciltten sonraki adıyla Sebülürreşad'da şiir ve makaleler yazmaya başladı. Böylece Akif'in hayatında renkli, hareketli, coşkulu bir dönem başlamış oluyordu.

Sebülürreşad dergisi İslami bilgileri yayınlayan bir dergiydi. Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanların elinde esir kalmış müslümanlara bu devletin esirlere davranışını yerinde görmek amacıyla Berlin'e gönderildi. Böylece o Batıyı da yakından tanıma fırsatını buldu. Edebiyatımıza Beşinci Safahattaki "Berlin Hatıraları"nı kazandırdı.

M. Akif Berlin'den döndükten sonra bazı siyasi meseleleri çözmek amacıyla Teşkilat-ı Mahsusa (Millî Emniyet Teşkilatı) tarafından Necid Emin İbnürreşid'in yanına gönderildi.

Dini yönü oldukça kuvvetli olan şairimiz İslam dininin doğduğu, yayıldığı bu yerleri görebilmenin mutluluğunu yaşadı. Bu topraklarda Peygamberimiz, dört halife ve ashabı yaşamıştı. Büyük şairimiz çeşitli vesilelerle Allah tarafından o güzel yerleri görmekle mükafatlandırılmıştı.

Necef'teki bir konuşmasında: "Hepiniz elinizi açıp Allah'a yalvarıyorsunuz. Onun sevgili peygamberinden şefaahat bekliyorsunuz. Hepinizin mihrabı, Arş-ı Allah'ı birdir. Birinizin beklediği nur diğerlerinin gayesidir. Neden birleşmiyorsunuz?"

Bu seyahat sırasında Mekke Emiri Şerif Haydar Paşa'nın özel daveti üzerine Lübnan'a gitti. Peygamberimizin doğduğu yeri, evi ve müslümanlığın ilk doğduğu şehri gezdi. Hac mevsiminde hac görevini yerine getirdi.

Birinci Dünya Harbi 1918 yılında sona ermiş, galip devletler Türk Milletinin öz yurdunu parçalamak için her taraftan saldırmaya başlamışlardı. Hata İzmir'in işgali Akif'i büyük ızdıraba düşürdü. Fakat o Türk'ün elinden istiklalinin alınmayacağına dair imanını bir an bile yitirmedi.

Hemen Balıkesir'e koştu. Zağnos Paşa Camii'ni hınca hınç dolduran muhterem bir cemaat karşısındaydı.

"Ey müslümanlar!

Cihan alt üst olurken seyre baktın, böyle durdunda

Bugün bir serserisin, derbedersin kendi öz yurdunda" dedi.

"Ey Balıkesir'in mücahitleri! Anadolu'yu müdafaa hususunda diğer vilayetlere göre ön ayak olma şerefine kavuştunuz. İnşallah vatanımızın haysiyeti, istiklali, saadeti, refahı dünyalar durdukça durur."

Allah'tan zafer ve sabır temenni ederek kürsüden inen Akif, mücahitlerle bir bir görüşüp İstanbul'a döndü.

O iyi bir devlet adamı, millî şair ve aynı zamanda mücadeleci bir yazardı. Yazılılarıyla Türk milletini coşturuyor, gerekli talimatları millete

ulaştırıyordu.

Mütarekenin

acı günleri birbirini

kovalıyor, fakat Anadolu'daki hareket gitgide genişliyordu. Güçler Anadolu'ya toplanmaya başlamıştı.

Bazı kaynaklar o günlerde Akif'i yürüyüşünden, asker olduğu anlaşılan birinin Çengelköy'deki evinde ziyaret ettiğini, odalardan birinde yirmibeş dakika kadar konuştuklarını, bu konuşmadan sonra Akif'in düşünceli bir hal aldığını ildirir.

Bu görüşmeden dört gün sonra Ankara'ya varır. Ayağının tozu ile Konya'ya gider. Millî Mücadeleye karşı olanları ikna eder. Ankara'ya döndüğünde Burdur milletvekili seçildiğini öğrenir.

Kısa bir müddet sonra Karadeniz yoluyla İnebolu'ya oradan da Kastamonu'ya geçti. Kastamonu'da yayınlanan "Aşık Sözü" gazetesini 21 Ekim 1920 tarihli sayısında onun gelişini şöyle haber veriyordu:

"Büyük İslam şairi "edib-i a'zam" büyük edebiyatçı, Mehmet Akif Beyefendi iki gün evvel şehrimize gelmiştir. Sebülürreşad'daki yazıları ve seçkin fikirleriyle İslam aleminin yegane şairi olarak tanınan Mehmet Akif Beyefendi'ye gazetemiz adına hoş geldin diyoruz."

Kastamonu, Nasrullah Camiinde etkileyici bir konuşma yaptı. Milletler, topla, tüfekte, zırhla, ordularla, teyyarelerle yıkılmaz. Milletler ancak aralarındaki bağlar çözülerek, herkes kendi çıkarlarının kaygısına düştüğü zaman yıkılır.

Düşman eline geçen müslüman yurtlarının hali bizim için en kötü bir ibret levhasıdır. İslamın son sığınağı olan bu güzel toprakları düşman eline bırakmayalım. Azim ve irade ile mücadele edelim. Cenab-ı Allah kendisi için savaşa meydana atılanlarla beraberdir.

Kastamonu'dan Ankara'ya geldi. Taceddin Veli'nin torunlarından Taceddin Efendi, bir zamanlar dergah olarak kullanılan tek katlı evi, Mehmet Akif için hazırlamıştı. Bu ev konforu az fakat çok temiz, boyalı, ağaçlı, şadırvanlı klasik bir Türk eviydi. Ankara'da yazdığı şiirlerin tamamını bu evde yazdı.

Şimdi Hacettepe Üniversitesi'nin sınırları içerisinde bulunan Taceddin Dergahı Mehmet Akif Müzesi olarak kullanılmaktadır.

Manevi fatihimiz, milletimizin vicdanının millî sesi Akif yazdığı istiklal Marşı'yla gönüllerimizin ebedi bayrağı olmuştur.

Gençlerin yetişmesi için tavsiyelerde bulunmuş "Asım'ın nesli" diye tanımlamıştır.

Türk şiirinde millî-dinî-ahlâkî çığır açmıştır. "Sanat toplum içindir" görüşü doğrultusunda şiirler yazar.

Toplumsal yantımızı, kendi zamanına kadar hiç kimseni işlemediği tarzda, kudretle mısralara döken şairdir. Yaşadığı günlerin aktüel konularını ustalıkla fotoğraf gerçekçiliği içinde işlemiştir. Bir şiirinde:

"Hayır, hayal ile yoktur benim alış verişim

İnan ki, her ne demişsem görüp de söylemişim.

Şudur cihanda benim en beğendiğim meslek;

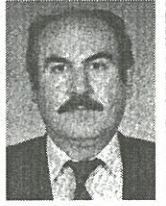
Sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun tek..."

Yaşantısı boyunca, inançlarından hiç sapma görülmez. Batının, Türk topraklarına saldıran emperyalist kuvvetlerine karşı "İslam Birliği" kurulmasını savunur. Aklın ve zamanın gereklerine göre bilimle dinin uzlaşmasını tüm müslümanların birleşmesini ister.

İçinden çıktığı ve birlikte yaşadığı kenar mahalle insanların dertlerini yazar. Akif, ahlâksız edebiyata düşmandır. Samimiyetsizliğe, sahteciliğe, en çok da taklitçiliğe kızar.

Ona göre "sanat hayat içindir" din ve ahireti değil dünyayı aydınlatır. Çünkü, müslümanlık hayat dinidir. Bu nedenle Akif ferdi günah sevap anlayışından çok toplumcu İslam ahlakını şiirlerine yansıtmıştır. Allah'dan dilediği şeyler, sadece milleti huzura ulaştıracak şeylerdir.

Safahat: Yaşadığı çağın bütün acılarını, sevinçlerini, ümitlerini ve

HAYRETTİN CENGİZ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENİ
MÜDÜR YARDIMCISI

düşkünüklüklerin anlatan bir destan, bir tarih, bir roman gibidir.

Aydın, cahil, yobaz, züppe, şehirlî, dinsiz, dinli.. saray, konak, cami, sokak, bayram yeri kısaca çağını yansıtan bütün çevreler ve konular eserlerinde yer almaktadır.

Akif'in dinî, millî ve sosyal gerçekleri telkin etmek için kitleye hitap tarzında yazdığı hutbe ve şiirlerinin çoğu öğreticidir.

Vatanî, millî ve dinî coşkunlukla yazdığı lirik şiirleri en güzel şiirlerdir. Çanakkale Şehitleri'ne, istiklal Marşı, Bülbül gibi lirik-epik şiirlerinde hayal mecaz ve müziğin imkanlarını kullanarak eşsiz şiir gücünü göstermiştir.

Hicvi sert ve acımasızdır. Kişilere karşı değil, kötülere karşıdır. Mesela züppeleri, dalkavukları, millet aç iken tok yatanları, mahalle kahvesinin pislüğünü, sokağın çamurunu, hainliği, vicdansızlığı hicveder. Yoksullara acımak, vatan sevgisi, kötülük karşısında isyan, din sevgisi toplu ve iyimserlik.

Şahsi acı ve sevinçlerini Safahat'a koymamıştır.

Akif bir Türk mütefekkeri olduğu kadar bir İslam mütefekkeridir. Bütün İslam milletlerinin marifet, fazilet ve üstün ahlak temellerine dayanan bir topluma sahip olmasını ister.

Onun bu gayesi İslamiyetin yeni bir ruh, yeni bir hamle ve yeni bir azimle özündeki sonsuz feyizlerin, bereketlerin dünyaya yayılmasını diler. Çünkü İslam dini hayat dinidir. Onunla beraber yürüyen beraber ilerleyen, ilerledikçe yeni şahikalar doğuran bir dindir.

Bunun canlı delilleri ise İslam müesseselerinin beşeriyete Farabi, Gazali, İbn-i Sina, İmam-ı Azam gibi devrinin yaralarına çare bulabilecek alimlerin yetişmiş olmasıdır.

Akif de yaşanan zaman içinde bunu en açık şekilde şöyle izah ediyor:

"Doğrudan doğruya Kur'an'dan alıp ilhamı

Asrın idrakine söyletmeliyiz İslamı."

Akif hurafelere ve batıl itikadlara mukabil, en temiz en dürüst inançları ve yüksek ahlâkı telkin için uğraştı. Onun için müslüman demek, imanı bütün, işi gücü salah, şıarı hak, mesleği sebat olan insandı.

Müslüman Hakka sarılmalıydı.

"Hâlıkın nâ-mütenahi adı var en başı Hak

Ne büyük şey kul için hakkı tutup kaldırmak."

Akif ayrılıklara karşıdır:

"Sen ben desin efrad aradan vahdeti kaldır

Milletler için işte kıyamet o zamandır.

İslamı evet, tefrikadır kasti kavurdu

Kardeş bilerek bilmeyerek kardeşi vurdu."

Uyuşukluğu, miskinliği, tembelliği tedbir almadan "kader ve tevekküle" bağlayanlara:

"Allah'a dayandım" diye sen çıkma yataktan

Manayı tevekkül bu mudur hey gidi nâdân

Ecdadını zannetme, asırlarca uyudu

Nerden bulacaktın o zaman eldeki yurdu

Üç kıtada yer yer, kanayan izler şahidi

Dinlenmedi bir gün o büyük nesl-i mücahidi"

Denilebilir ki Akif, lirizmle destanı, destanla sosyal ve siyasi düşüncüyü adeta meczetmiş ölümsüz bir sanatçısıdır.

Onun bu başarısının önünde mukaddes değerlerimize duyduğu samimi, sade ve heyecanlı sevgi yatmaktadır.

Türk tarihinde din, vatan, millet ve istiklal duyguları yüzyıllar boyunca birbirine bağlı olarak yaşamış ve gelişmiştir. Akif'in anladığı ve "Safahat"ta ortaya koyduğu İslam Dini, en değerli, kıymet ve meziyetlere dayanır. Gerçekten de Türklükte İslamiyetin büyük rolü olmuştur. Onun temelindeki "birlik, adalet, hak, ezeliyet ve ebediyet" düşüncesi daima sonsuza kadar yaşayacak devlet inancını doğurmuştur.

Biz de sohbetimizi Akif'in kaleminden ve gönlünden gelen şu mısralarla bitiriyoruz:

"Ruhumun senden ilahi, şudur ancak emeli:

Değmesin mabedimin göğsüne nâ-mahrem eli.

Bu ezanlar ki şahadetleri dinin temeli

Ebedi yurdumun üstünde benim, inlemeli."

Kalıcı olan ruhumuzdur. Şair burada Allah'a yalvarmaktadır. Allah'tan yegane dileği ibadethanelerimize düşman elinin değmemesidir. Milletimizi Allah'a ibadet etmeye çağırarak, Allah'ın varlığını, birliğini ilan ederek, Hz. Muhammed'in onun kulu ve resulü olduğunu günde beş defa işaret eden ezanların, ebedi olarak yurdun üstünde inlemesini istemektedir

Mehmet Akif'in eserleri:

1- Safahat, 1911, 3000 mısra.

2- Süleymaniye Kürsüsünde, 1912, 1000 mısra.

3- Hakkın Sesleri, 1913, 500 mısra.

4- Fatih Kürsüsünde, 1914, 1600 mısra.

5- Hatıralar, 1917, 1600 mısra.

6- Asım, 1924, 2500 mısra.

7- Gölgeler, 1933, (Mısır) 1500 mısra

ya gel gitme ya git gelme

Tam unutmuşken birileri tarafından seni hatırlamak zorunda kalmanın verdiği acıyı tattım bu akşam. Tam unutmuşken mazide kalan günler basit bir film şeridi gibi geçti gözümün önünden ve bunun verdiği ızdırabı tattım. Senin için ağlamayacağımı zannediyordum ama ağladım, senin için göz yaşlarıma değmez diyordum ama yine de bu akşam senin için ağladım.

Gözlerini hatırlarım, en çok gözlerini severdim çünkü. Bazan umutsuzca bakan bazan umutla, bazan sevinçle, üzüntüyle, bazan sevgiyle ve bazan da nefretle. Alaycı gülüşün gelir aklıma, olmadık şeylere sinirlenmen ve kahreder beni ayrılık. Bilirim ki yalandır sevgiler ve her şeye rağmen sevgiye inanırım; çünkü sevgi yalan olsaydı şu an senin için bir şeyler yazar mıydım?

Umutsuzca gidişin gelir aklıma. Veda etmiştin hani. Belli etmemek için üzüntünü, yere eğmiştin dimdik duran başını. Sakladığın bir şeyler vardı besbelli. Belki göz yaşı, belki zorunluluğa boyun eğmenin ezikliğiydi.

Seni özlerdim. Anıları gözden geçirip, hasreti gidermeye çalıştığım çok oldu. Ama ne yalan söyleyeyim şu son günlerde unuttuğum seni.

Sana ihtiyacım olmadığını düşünmüşken, günlerce çektiğim acılardan kurtulmuşken, geri dönmeye hakkın yoktu. Senden tek istediğim, tek arzum var: Ya gel gitme, ya git gelme.

HATİCE UZBAYLI - YAB.D. 1-B 350

TÜRKİYE ÇÖL OLMASIN

AMAÇ

Toprağın bu vatanın en değerli unsuru olduğunu bilerek, ormanların, meraların, tarım alanlarının, gen kaynaklarının ve doğanın korunması, erozyonun önlenmesi hedeflerinin, milli savunma gibi sapıtılamaz ve dokunulamaz bir devlet politikası haline getirilmesi; teknik yönden yeterli bir kadro ve teşkilatın gerekli mali imkanlar sağlanarak oluşturulması olmalıdır. Toprak erozyonu nedeniyle hızla yokolan tarım arazileri ve meralar, kırdan kente göçü önleyen süreklilikte verimli kılınmalı ve bu nedenle oluşacak ekonomik kayıplar önlenmelidir.

Bu, gerçekleştirilmesi zor ve zaman isteyen bir davadır. Milletçe büyük fedakarlıklar ve tükenmez bir çaba ister. Yürekli, mücadeleci, toprağını, doğayı, vatanını seven yurttaşların sürdüreceği bir savaştır.

Biz vatani uğruna canını veren bir millettiz. Bu savaşa gerekli mali ve manevi desteği vererek, tüm vatandaşlarımızla, hep birlikte başarıya ulaşacağımıza candan inanıyoruz ve diliyoruz ki:

**TÜRKİYE
ÇÖL OLMASIN!**

EROZYONUN ZARARLARI

• Erozyonun yarattığı en büyük zarar yeniden oluşması için binlerce yıl gereken örtü toprağımızın elden çıkmasıdır.

• Ülkemiz her yıl 1 milyar 400 milyon ton vatan toprağını erozyonla kaybetmektedir.

• Toprak erozyonu tarımdaki verimsizliğin en önemli sebebidir. Toprakları, erozyon ve amaç dışı kullanım nedeniyle hızla verimsizleşen, giderek yok olan tarım arazileri, hızla artan nüfusu besleyemez olmuş ve kırdan kente göç hızlanmıştır. Göçler şüphesiz ekonomide çok ağır yükler ve sıkıntılar yaratmaktadır.

• Kaybettiğimiz toprakların barajlarımızı doldurması ve ömürlerini kısaltmasının milli ekonomi-

mizde yarattığı zararların boyutları çok büyüktür.

• 2000'li yıllarda suyun petrol kadar, belki daha önemli bir meta olacağı kesinleşmiştir. Bitki örtüsü ve toprak olmadan kar ve yağmur sularımızın boşa akıp gitmesi önlenerek rezervlere indirilmesi, depolanması ve su kaynaklarının düzenli ve sürekli beslenmesi mümkün değildir.

• Bitki örtüsünün kalkması erozyona başlıca sebep teşkil ederken, toprak kaymaları, taşkınlar, sel ve çığ felaketlerine ve korkunç zararlara yol açmaktadır.

• Toprağın kaybıyla bir daha yerine koyamadığımız orman varlığımızın milli ekonomideki yerini değerlendirmek için bir ağacın ömrü boyunca ürettiği fonksiyonel değerler toplamının, odun değerinin

2000 katı olduğunu dikkate almak yeter.

• Meraların kaybolması ise hayvancılıktan ülkemizin kazanabileceği büyük gelir ve istihdamdan mahrum olmamıza sebep olmaktadır.

• Yeşil örtü ve toprağın elden gitmesi ile jeolojik dengeler ve iklimin bozulmasının, doğal varlıkların kaybolmasının yarattığı ekonomik zararlar-

**Kazan dağını indikten sonra
Yandım'ın Ahmet'in tarlada armut ağacı**

rının vahim neticeleri ortadadır.

TEMA VAKFI

Bütün ilgili resmi ve gönüllü kuruluşları ve basını; erozyon tehlikesinin varlığını ve dehşetini kamuoyunun bilincine yansıtmaya, bilinçli kamuoyu baskısı ve desteği ile bu tehlikeye karşı bir devlet politikasının oluşturulmasına yardımcı olmaya, ulusal bir hareketi başlatmaya ve bu sorumluluğu genç kuşaklara maletmeye davet ediyor.

Toprağı için canını veren Türk insanı bir milli mücadele içinde olduğuna inanırsa, yapamayacağı fedakarlık yoktur. Gelin ülkeyi açlığa, susuzluğa ve göçe mahkum etmeyelim. unutmayalım ki en büyük tehlike erozyondur.

TÜRKİYE ÇÖL OLMASIN!
(Bizim İncisi Gazetesinden)

ATATÜRK'ÜN MİLLET SEVGİSİ

Atatürk, vatan topraklarının üzerinde yaşayan milletinin sevgisiyle iş başarma yolunu tutmuştur. O, bu sevgiyi şu sözleriyle açıklıyor:

“Millet sevgisi kadar büyük sevgi yoktur. İstiklâl Harbi'nde benim de millete ettiğim bir takım hizmetler olmuştur, zannederim. Fakat, bunlardan, hiçbirini kendime mal etmedim. Yapılanın hepsi milletin eseridir, dedim. Aranacak olursa doğrusu da budur. Mazide sayısız medeniyet kurmuş bir ırkın ve milletin çocukları olduğumuzu ispat etmek için, yapmamız lazım gelen şeylerin hepsini yaptığımızı ileri süremeyiz. BUğüne ve yarına bırakılmış daha birçok büyük işlerimiz vardır. İlmî araştırmalar da bunlar arasındadır. Benim arkadaşlarıma tavsiyem şudur: Şahsınız için değil, fakat mensup olduğunuz millet için el birliği ile çalışalım. Çalışmaların en büyüğü budur.”

Atatürk'ün bu sözlerinde hepimiz için bütün bir program mevcuttur. Millet sevgisi kaynağından ilhamını alan her fert, o büyük varlık için, birçok hizmetler yapmak kudretini kendinde bulur. Şahsî menfaatlerin üstünde el birliği ile çalışarak meydana getirilen işler, milletin bütünü için faydalı neticeler verir. Atatürk'ün bu sözlerindeki kuvveti benimseyerek kendimize rehber yaparsak milletimiz için değer sayılacak işlerin yapılcıları oluruz.

Atatürk, fikirleri ve prensipleri uygulama alanında gördüğü zaman huzura kavuşurdu.

O, millet sevgisinden ilhamını aldığı için, büyük işler başarabilmişti. Şahsiyetini, bu varlığın büyüklüğünde bulmuştu. O aynen şöyle diyor:

“Bizim yolumuzu çizen, içinde yaşadığımız yurt, bağından çıktığımız Türk milleti ve milletler tarihinin binbir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir.”

AYŞE ÖZDEMİR – 5-K 8685

GÖZLERİM KAPANIYOR

Ruhum can çekişiyor göz bebeklerinde
Aıyor gözlerim gözlerini karanlıklarda
Ve karanlıklar ellerin kadar soğuk
Ruhum can çekişiyor göz bebeklerinde.

Canımın bakışlarından kan sızıyor gözlerime
Çilekeş gözlerim sana hasret
Sevdaya, umuda, şafağa hasret
Canımın bakışlarından kan sızıyor gözlerime.

Muştucu kuşların sevdası var gönlümde
Ümitlerim dipsiz bir kuyunun kör karanlığında
Seni bekliyor, ruhunu bekliyor
Muştucu kuşların sevdası var gönlümde

Güneşi hapsettim gözlerinin içine
Artık güneş ve gözlerin bana ait
Gözlerin geceyi delen bir ışık
Güneşi hapsettim gözlerinin içine

Yıldızları sana veriyorum ellerimle
Geceleri emrine sunuyorum her gün
Ve samanyolunun tüm güzelliğiyle
Yıldızları sana veriyorum ellerimle

Yorgun gözlerim hayata kapanıyor
Ellerimde kurumuş kırmızı bir gül
Gözlerini kilitleyiyorum kalbime
Ve yorgun gözlerim hayata kapanıyor

ÜLKÜ KARAKOÇ – YAB.D. 3-B

ATATÜRK DİYOR Kİ !

“Bugün Sovyetler Birliği, dostumuzdur, komşumuzdur, müttefikimizdir. Bu dostluğa ihtiyacımız vardır. Fakat yarın ne olacağını kimse bugünden kestiremez. Tıpkı Osmanlı gibi, tıpkı Avusturya-Macaristan gibi parçalanabilir, ufalanabilir. Bugün elinde sınıksız tuttuğu milletler avuçlarından kaçabilirler. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir. İşte o zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir. Bizim dostumuzun idaresinde dili bir, inancı bir, özü bir kardeşlerimiz vardır. Onlara sahip çıkmaya hazır olmalıyız. Hazır olmak yalnız o günü susup beklemek değildir. Hazırlanmak lazımdır. Milletler buna nasıl hazırlanır? Manevi köprülerini sağlam tutarak. Dil bir köprüdür... İnanç bir köprüdür... Tarih bir köprüdür...”

Köklerimize inmeli ve olayların böldüğü tarihimizin içinde bütünleşmeliyiz. Onların bize yaklaşmasını bekleyemeyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerekli...”

(Cumhuriyetin 10 Yılı Konuşmalarından)

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

YENİ BİR YANKI

anket

Bir konuda konuşabilmemizin temel gereklerinden biri de; elinizde o konuya ait sağlam bilgilerinizin olmasıdır. Gerek matematiksel gerekse sosyal araştırma tekniklerine uygun veriler.

Biz de hepimizin konuştuğu; okul, öğrenci, sınavlar ve diğer bazı konuları daha net ortaya koymak için okulumuzun tamamını kapsayan bir anket gerçekleştirelim ve bir de, elde edeceğimiz verilerle bakalım kendimize, dedik.

Uzun uğraşlar sonunda anketimizi tamamladık ve işte sonuçlarıyla huzurlarınızdayız.

İsterseniz anketimizin hikâyesine şöyle bir göz atalım.

Her şey Şerife Hanım'ın kendi öz benliğimize dönmemiz gerektiğini söylemesiyle başladı. Gerçekten de üzerimize ölü toprağı serpilmiş gibiydi, onun her zaman söylediği gibi. Artık o da sıkılmıştı, biz de. Aslında haksız da sayılmazdı. O kendi öğrencilerini istiyordu. Kendi yetiştirdiği; cıvı cıvı, azimli, devamlı üretmek isteyen öğrencilerini arıyor, özlüyordu. Durduk ve şöyle bir kendimize baktık, ona hak verdik. Artık kendimizi toplamalı bir şeyler yapmalı ve eski biz olmalıydık. Bu okulda biz de varız deme vakti gelmişti. Kompozisyon dersiydi. Şerife Hanım ödevleri bir bir sıralıyordu. Biz de her zamanki gibi verilen ödevleri yapmamış mahçup gözlerle onu dinliyorduk. Suçluyduk ve suçumuzdan dolayı Şerife Hanım bizi durmadan iğneliyordu. O da biz de bu durumdan sıkılmıştık artık. Ödev konularını sıralarken anket sözünü duymamızla göz göze gelmemiz bir oldu. Hepimizin aklından geçen aynıydı: "Biz bunu yapmalıyız!" Büyük bir heyecanla işe başladık.

Bir şey yapılacaksa tam yapılmalıydı. Herkese hitap etmeli, okulda ayak basılmadık yer kalmamalıydı. Öğrenci olduğumuza göre bizi ilgilendiren egâne konu eğitimdi. Ve bütün öğrencilerin de görüşlerini belirtebilecekleri en güzel konuydu. Öcelikle büyük bir titizlikle soruları hazırladık. Fakat bundan daha da önemli bir sorunumuz vardı, Müdür Bey'in sorularımızı kabul edip etmeyeceğiydi. Oysa müdür Bey bizi şaşırtmıştı: "Aferin, öğrenci dediğin böyle olmalı" diyerek bize izin verdi. Ne

kadar sevindiğimizi tahmin edebilirsiniz artık.

Dokuz kişiydik. Üçerli gruplar oluşturduk ve işe koyulduk. Okulda bulunan sınıfların sayısını tespit ettik. Sınıfları paylaştık. Öğrencileri bir arada bulabilmek, anketin biraz daha sağlıklı olmasını sağlayabilmek için dersleri bölmek zorundaydık. Ve kendi derslerimizden de izin alarak çalışmayı devam ettirmemiz gerekiyordu.

Anketimiz on sorudan oluşuyordu. Girdiğimiz sınıflardan olumsuz tepkiler aldığımız da oldu. Ama bizi yıldırmadı. Ama üretmenin o tatlı cazibesi bizi daima kendisine çektir. Bir de her zaman yardım etmek isteyen öğretmenlerimizin ilgileri. Sonuçta bitti. Anketi yapmak iki haftamızı aldı. Bu bizim için yorucu ama bir o kadara da öğretici bir çalışmaydı.

Eğitim konulu anketimizin gerçek amacı; öğrencilerin içinde buldukları durumun bilincinde olup-olmadıklarını tesbitti. Buna dair sonuçları ekte sunduğumuz grafiklerde görmek mümkün. Tabii iyi incelenmesi, tahlil edilmesi ve düşünülmesi gerekiyor.

Bu anket sonucunda gördük ki, öğrenciler ne yapmaları gerektiğini bilmekte fakat uygulayamamaktadırlar.

Yaptığımız bu çalışma süresince çalışmamıza ilgi gösteren-göstermeyen öğrenci arkadaşlarımıza ve öğretmenlerimize teşekkürü bir borç biliyoruz.

Bütün bu çalışmalarımız boyunca bizden desteğini esirgemeyen, bizi yüreklendiren, çalışmaya ciddi bir boyut kazandıran Müdür Yardımcımız Ahmek Karatoprak Bey'e, anketimizin bilgisayar grafiklerinde yardımını esirgemeyen Müdür Yardımcımız M.Kemal Kılınmaz Bey'e, gösterdiği duyarlılıktan dolayı hocamız Ülkü Oğuz Hanım'a, dergimizin odası, Merdiven Altı'nı büyük gürültülerimize rağmen bizden esirgemeyen hocamız Süleyman Aydın'a ve bu ödevi bize vererek kendimizi bulmamızı sağlayan Şerife Hocamıza teşekkür ediyoruz.

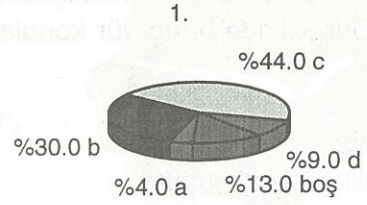
GRUP YANKI:

PERVİN ALTAY-VİLDAN ER-BUKET KİP-FİLİZ
YÜKSEL-AHMET KİPER-HARUN TOPUZ-NUH
EROĞLU-BEKTAŞ UZUN-HADİYE PEHLİVAN

anket **anket anket anket anket anket** anket

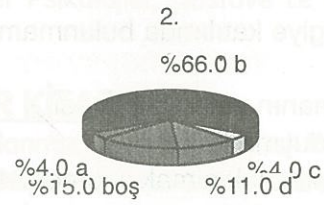
1- Eğitim sisteminde çok önemli bir yeri olan sınavın sizce gerçek amacı nedir?

- a) Yüksek not almak
- b) Kendini denemek
- c) Öğrendiklerini pekiştirmek
- d) Hiçbiri

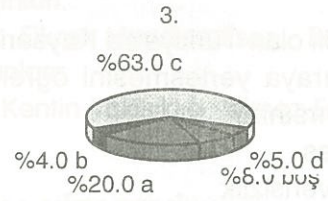
2- İdeallerinize ulaşabilmek için üniversite sınavında başarı elde etmeniz için aşağıdaki yöntemlerden hangisi uygulanmalıdır?

- a) Klasik yazılı yöntemi
- b) Test yöntemi
- c) Sadece sözlü yöntemi
- d) Sadece çalışıp, hiçbir sınava tabi olmamak

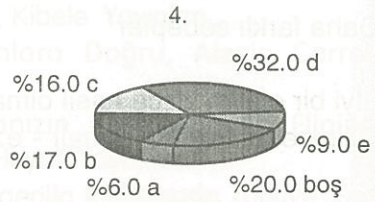
3- Konuları anlamak ve bilginin kalıcılığını sağlamak için hangi yolu tercih edersiniz?

- a) Test çözmek
- b) Yazılı anında çalışmak
- c) Düzenli tekrar yapmak
- d) Ezber yapmak

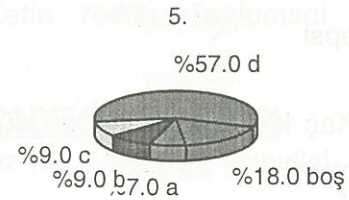
4- Okuldaki sosyal faaliyetler hangi konuda olursa katılmayı düşünürsünüz?

- a) Kompozisyon - şiir
- b) Tiyatro
- c) Bilgi yarışmaları
- d) Sportif faaliyetler
- e) Münazara

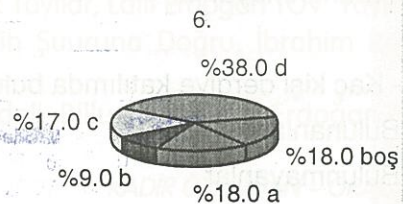
5- Rehberlik hizmetleri hangi konulara yönelik olmalıdır?

- a) ÖSS ve ÖYS'ye
- b) Kişisel sorunlara
- c) Ders geçme sistemine
- d) Hepsini

6- Kütüphanede ne tür kitaplar bulunursa sık sık gitmeyi düşünürsünüz?

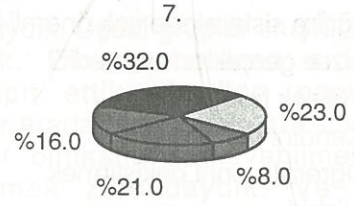
- a) Test kitapları
- b) Şiir kitapları
- c) Hikaye - roman
- d) Ansiklopedi ve bilimsel kitapları

anket **anket anket anket anket anket** anket

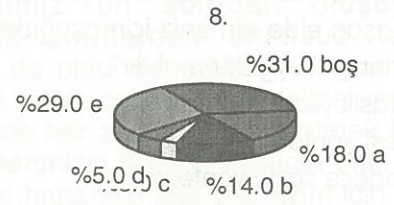
7- Okulumuz bünyesinde çıkarılan Kayseri Lisesi Dergisi'nde hangi tür konulara yer verilmektedir.

- Mizah
- Öğrenci sorunları
- Bilimsel çalışmalar
- Rehberlik hizmetleri

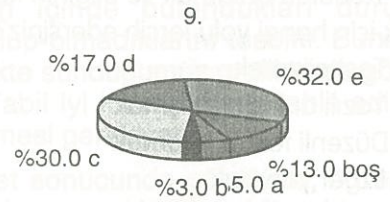
8- Dergiye katılımda bulunmamanızın sebebi nedir?

- Zamanın yetersiz olması
- İlgi duymamak
- Sorumluluk almak istememek
- Yetenekli olmamak
- Hiçbiri

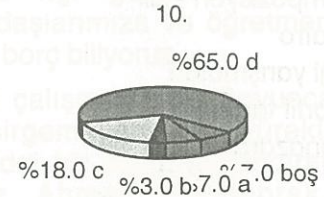
9- 80 ili olan Türkiye'de Kayseri'nin sınavlarda 64. sıraya yerleşmesini öğrencilerle nasıl bağdaştırırsınız?

- Stres
- Güvensizlik
- Öğrenmeden ezberlemek
- Önemsememek
- Daha farklı sebepler

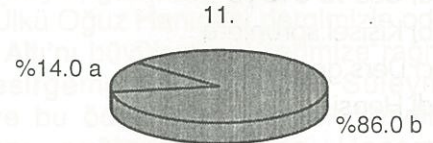
10- İyi bir eğitim sizce nasıl olmalıdır?

- Bilimsel bir eğitim olmalı - ezberci olmamalı
- Eğitim öğretim birarada olmalı
- Dersler laboratuvarlarda uygulamalı yapılmalı
- Hepsi

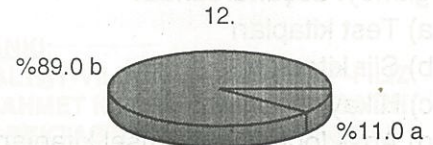
11- Kaç kişi kütüphaneden düzenli olarak yararlanıyor?

- Yararlananlar
- Yararlanmayanlar

12- Kaç kişi dergiye katılımda bulunuyor?

- Bulunanlar
- Bulunmayanlar

KAYSERİ'DE SON BİR AYDA EN ÇOK SATAN KİTAPLAR

Dergimizin önceki sayısında başlatmış olduğumuz Kayseri'de en çok satan kitaplar listemiz bu sayıda da devam ediyor. Daha önceki sayımızda elde ettiğimiz verilerden yola çıkarak oluşturduğumuz "ilk on" listesinin yetersiz kaldığını gördük. Bu sebeple bu sayımızda Kayserimizin bellibaşlı kitapçılarından derlediğimiz listeleri olduğu gibi aktarmayı daha uygun bulduk. Umarız ki okuyucularımız bu listelerden bir tercih ve beğeniye ulaşırlar. (Kitabevleri alfabetik sırayla verilmiştir)

Bu arada değerli kitabevlerimize de göstermiş oldukları ilgiden ve yardımlarından dolayı Kayseri Lisesi Dergisi Olarak teşekkür ediyoruz.

AKABE KİTABEVİ

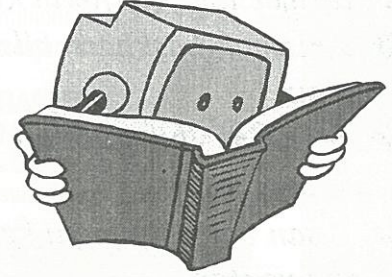
- 1- Var Olmak, Nurettin Topçu, Dergah Yayınları.
- 2- İsyân Ahlâkı, Nurettin Topçu, Dergah Yayınları.
- 3- Simyacı, Paulo Coelho, Can Yayınları.
- 4- Sofi'nin Dünyası, Jostein Goarder, Gri Yayınları.
- 5- Kayıp Kentin Yakışıklısı, Yılmaz Erdoğan, Sel Yayınları.

BİLGE KİTABEVİ

- 1-Simyacı, Paulo Coelho, Can Yayınları.
- 2- Piedra Irmağının Kıyısı, Paulo Coelho, Can Yayınları.
- 3- Kayıp Kentin Yakışıklısı, Yılmaz Erdoğan, Sel Yayınları.
- 4- Tehlikeli Masallar, Ahmet Altan, Can Yayınları.
- 5- Kumral Ada Mavi Tuna, Buket Uzuner, Remzi Yayınları.

GEÇİT KİTABEVİ/YAYINEVİ

- 1- Abdullah Çatlı Kimdir?, Hakan Türk, Geçit Yayınları.
- 2- Sevdalı Şiirler, Hekimoğlu İsmail, Timaş Yayınları.
- 3- Ya Bir Yol Bul, Ya Bir Yol A, Ya da Yoldan Çekil, Mümin Sekman, Timaş Yayınları.

- 4- Armagedon, Aydoğan Vatandaş, Timaş Yayınları.

- 5- Kitleler Psikolojisi, Gustave Le Bon, Hayat Yayınları.

KELEPİR KİTABEVİ

- 1- Yanılgılarımız, Ayşe Nil, Sarmal Yayınları.
- 2- Batı Düşüncesinde İslam, Albert Hovrani, Sarmal Yayınları.
- 3- Atatürk ve Komünizm, Rasih Nuri İleri, Sarmal Yayınları.
- 4- Tefvik Fikret Hay.San.Eser., Recep Usta, Kastaş Yayınları.
- 5- Kayıp Kentin Yakışıklısı, Yılmaz Erdoğan, Sel Yayınları.

KIVILCIM KİTABEVİ

- 1- (Reis) Gladio'nun Türk Tetikçisi, S.Yalçın-D.Yurdakul, Kibebe Yayınları.
- 2- Yarınlara Doğru, Alexis Carrel, Hayat Yayınları.
- 3- Kocanızın Başarısı Sizin Elinizde, Dale Carnegie, Hayat Yayınları.
- 4- Kontrgerilla Kiskacında Türkiye, Fuat Parlar, İletişim Yayınları.
- 5- Atatürk'ün Başarısız Demokrasi Devrimi, Prof.Dr. Çetin Yetkin, Toplumsal Dönüşüm Yayınları.

NİL KİTABEVİ/YAYINLARI

- 1- Sonsuz Nur 1-2-3-, M. Fethullah Gülen, Nil Yayınları.
- 2- Prizma 1-2- M. Fethullah Gülen, Nil Yayınları.
- 3- Kırk Tayflar, Latif Erdoğan TÖV Yayınları.
- 4- Tarih Şuuruna Doğru, İbrahim Refik, TÖV Yayınları.
- 5- Özdeli Billur, Mehmet Erdoğan, Kaynak Yayınları.

KADİR ÖZDOĞAN – ORAL AYHAN
YAB.D. 3-A 4 – YAB.D. 3-A 283

SÖZ OLA!

- ❖ İhtiyaç ilmî keşiflerin keskin gözlü kılavuzudur.
- ❖ Anlamak başkadır, bilmek başkadır; bin şeyi bilmektense, bir şeyi anlamak daha iyidir.
- ❖ Kendini "bilmiyorum" demeye alıştı ki, birgün "bilmiyorum" deme hichabını yaşamayasın!...
- ❖ İnsan vardır zamanı kendi hesabına yontar, insan da vardır bir ömür boyu zaman onu yontar...
- ❖ Yaşlılık içinde yaşlılığı katlayan en büyük dert, yaşlılık tasasıdır...
- ❖ Devamlı olan az hayır, ara-sıra kesilen çok hayırdan daha bereketlidir.
- ❖ Eldeki bir serçe, elde olmayan bin güvercinden daha iyidir.
- ❖ Sıhhat, sağlıklı kimselerin sırtında atlastan öyle bir nimettir ki, kadrini ancak hastalar bilir...
- ❖ Eşyanın fiyatını bilmek değil, kıymetini bilmek mühimdir.
- ❖ Ağaç kurumamışsa baharı duyar...
- ❖ Hiç kızmayanın kızması çok farklıdır...
- ❖ Tecrübe aklın hocası, düşüncenin de rehberidir.
- ❖ Kalbin tiktakları doğumla başlamış ölüm bestesinin murultılarıdır.
- ❖ Her şey kontrol altına alınabilir ama, huy zor...
- ❖ Ruh aynasında, iyiliklerin yanında kötülükler de sıra sıradır...
- ❖ Her sarı altın, her parlayan ışık, her akan su değildir...
- ❖ Tedbir kaderi değiştirmese de, neticede insanı kadere taş atmaktan kurtarır.
- ❖ Tilkilere kümes bekçiliği yaptırılmaz!
- ❖ Herkesi hoşnut etmek, her babayiğidin kârı değildir.
- ❖ Bencilin hakiki dostu olmadığı gibi, vicdanî huzuru da yoktur.
- ❖ Her şeye burnunu sokan, töhmetten kurtulamaz.
- ❖ İlelebed şahikalarda kalabilmiş tek varlık yoktur...
- ❖ Bin kere va'dedeceğine bir kere va'dini yerine getir!
- ❖ Verilen sözde durma, insan olmanın gereğidir.
- ❖ Başkalarının ayıplarıyla meşgul olan, hayat boyu hep ayıp yapar...
- ❖ Yarın yaparım düşüncesi, iradesizliğin bir diğer ifadesidir.
- ❖ Tamah, arslanı fare yapan bir kapandır.
- ❖ İnsan meftûn olduğu şeyin kollarında can verir.
- ❖ At, binicisini, ferâset erbâbı da sîmâların perde arkasını hemen anlar.
- ❖ Herkese mutlaka bir kusur yakıştıran ya bir akıl hastası veya kendini beğenmiş bir bencildir.

İNGİLİZCE

IS THAT A DUCK OR A GOOSE

A man is carrying a duck on his hand. He goes in a cafe. Another man who sitting asks him.

- Why are you carrying this goose?

Man who was sitting answers.

- I didn't ask to you. I asked to duck.

PRIME MINISTER

Prime minister of USA came to Turkey. He wants to visit a hospital for mental diseases. When he was visiting he saw Temel. He was standing under a tree. Temel didn't agree with him. Prime minister asked to Temel.

- Do you know me? Am thi prime minister of USA

- Yest must be. I started like you too.

HE WANTS TO SLEEP

At midnight a kid rings the belland says

- My father wants your casette player

- Why, does he wants to listeen any casette?

- No, he only wants to sleep.

SIGNAL

Temel was bought a new car. He asked to his friend.

- Look at may signal, is it lighting.

- Is lighting, is lighting, is lighting, isn't lightig.

LET'S LAUGH COMMIT SUICIDE

One day Temel wanted to commit suicide. Two men saw Temel and said what are you doing? Temel said "I want to commit suicide" Temel connected rope his waist. The two men "you can't commit suicide in that way connect the rope your throat" Temel said "When I connect the rope my throat, I can't breath"

I DIDN'T WANT TO BOAST YOU

When the teacher wants to meet with new students, a child from Kayseri, He says:

- I'm from Manisa

The children speak about him in the class and teacher is angry with them and asks them

- What are you speaking?

- He is saying lie. He is from Kayseri, the child is from Kayseri

- I didn't want to boast so, I said that

THE CAT AND THE LIVER

Nasrettin Hodja was very fond of liver. Once he bought some and gave it to his wife When he come home in the evening his wife said "Ah, my sir that good-for-nothing cat of yours stole the liver and ate it uf

Hodja was very angry. He sprong up and fetched the steel-yord. Then tied a handkerchief arand the cat waist, weighed it carefully and said "I can't understand The liver was 3 okkas and this cat also weighs 3 okkas, well women "if this is the liver where is my cat? If this is the cat, where i: thi liver?"

CIGARETTE

If you ask me "What's the most harmful thing according to you" I answer thats it's cigarette. Because really cigarette is very harmful for people and their health. Every year thirteen millions people die, millions people are ill and become unconci-ous in the world from cigarette.

DAMAGES OF CIGARETTE

1. Cigarette causes the illness of coroner heard

2. Cigarette causes the concer of lungs

3. There are 4000 substonces with posion in the smoke of ci-garette

4. Cigarette causes of the suffocation of vein

In addition to cigarette has got a lot of damages from other these, we understand that cigarette is very dangerous, for peo-ple's health. Peuple mustn't smoke cigarette. If they think their lifes if the people smoke cigarette, immediatly, they must give up smoking cigarette, for their healty

HOW DO THE PEOPLE LEAVE CIGARETTE?

Firstly people must decide to leave cigarette. They must give up the cigarette suddenly or must give up slowly-slowly. They must live in a planned discipline. They must be for away, from stress.

I CALL OUT OUR ELDERS FROM HERE

IF YOU THINK YOUR HEALTH PLEASE

GIVE UF THE CIGARETTE !!!

SOME FUNNY PARAGRAPPHES – GENERAL PERSHING

General Pershing was a famous Americak officer. He was in the American army. He fought in Europe in the first world War. After hi died, some people in his home town wanted to remem-ber him. So, they put up a bif statue fo him on a horse. There was a school near the statue and some of the boys passed it everyday on their way the school and again on their way home.

After a few months some of them begam to say "Good mor-ning, Pershing" whenever they passed the statue, and soon all the boys at the school were doing this.

One saturday one of the smallest of these boys was walking to the shops with his mother when he passed the satatue. He said "Good morning, Pershing" to it, but then then he stopped and said to his mother "I like pershing very much, ma, but who's that funny man on his back?"

HARRY AND BOB

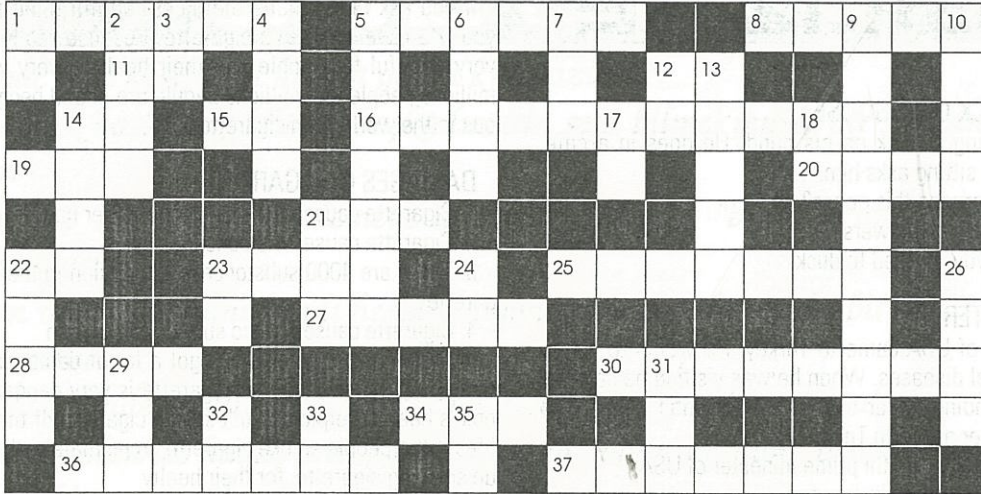
Harry and Bob were neighbours, and they worked in the some bank. They were young and they often went out together. Then the bank sent both of them to a new town. They didn't know any other people there, so on the girst saturday. Bob said to Harry "There is a dance at the bank holl. Let's go there. Perhaps we"ll meet some nice girls. Harry answered "All right" and they went to the dance together. They dance seueral times, with the girls there and then Harry went to Bob and pointed to one girl.

"She's a nasty one" he said angrily. "Don't talk to her."

Bob was surprised "Why? What happened? he asked his fri-end.

Harry answered "She said to me, "Do you donce?" Beob laugh-ed and said "But, that isn't a nasty thing to say!"

"She said it while I was dancing with her" Harry answered angrily.

ACROSS

1. "What time is it" Eight.....
5. 10x8
8. This clue is number.....across
11. At five o'clock in the morning
I'm still.....bed
12. Yes,.....course
14. Do you like the music? It's
15. Do you like cats? "....., I don't"
16. It's under the first floor
19. Half of two
20. I live in a small.....on the third floor
21. 3x2
22.name's michael
23.is Judy. She's tall and fair
25. 3.15=apast three
27. Is a table in the living room?
28. I like dogs, but I don't like
30. Half of 26
34. 1.30= Half past.....
36. Good.....How are you?
37. Are you.....single?

**D
O
W
N**

1. The same as 12 across
2. I cats, but I don't dogs
3. It's over there.....the left
4. What time is it? I'm sorry
I don't
5. Do you speak? Yes, a little
6.afternoon. How are you?
7. 5x2
9. Judy is Sam's
10. Is your name Anne? Yes,'s right
12. The same as I down
13. We live on the fourth.....
14.one person in the class like
maths
17.you speak English?
18. The same as 12 down
21. Please down. Thank you
22. I like music very.....
23. At a quarter to eight I'm on my
..... work
24. Are you married?
26. Three threes
29. Half of four
31. She's a teacher name's Alice
32. My brother's engineer
33. There are two chairs the bath-
room
35. Do you like dancing?, I don't

L	C	Y	P	N	C	R	I	S	P	S	M
A	V	Z	O	B	P	B	A	N	A	N	A
M	U	S	T	E	A	K	N	B	T	R	R
B	Z	O	A	M	O	Y	R	Y	J	A	M
K	G	F	T	G	H	O	D	F	G	H	A
B	A	C	O	N	F	G	R	A	P	E	L
H	J	K	F	I	S	H	T	Y	U	I	A
H	O	N	E	Y	B	U	B	R	E	A	D
R	A	S	D	F	G	R	Z	K	L	P	E
I	B	V	E	G	E	T	A	B	L	E	I
C	Z	X	C	V	B	N	M	L	P	G	J
E	W	E	C	E	R	E	A	L	B	G	U

M _____ B _____ C _____
 C _____ R _____ F _____
 B _____ V _____ Y _____
 P _____ E _____ G _____
 Steak _____ B _____ H _____
 J _____ L _____

Cevaplar:

Marmalade

Cereal

Banana

Pea

Steak

Jam

Bacon

Rice

Vegetable

Egg

Bread

Lamb

Crisp

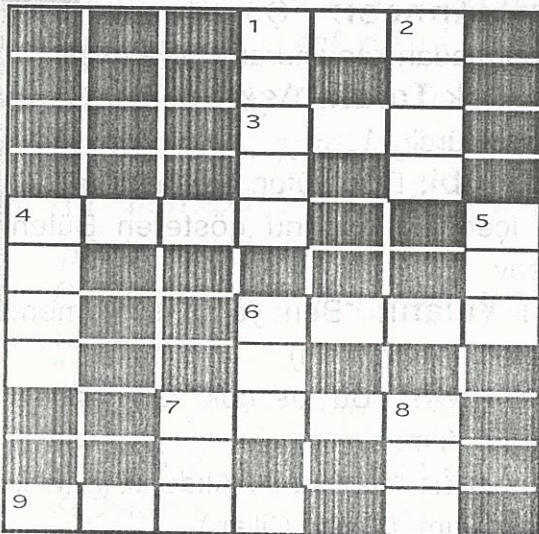
Fish

Yoghurt

Grape

Honey

CROSSWORDS

ACROSS

1. Cut
3. Asked
4. Kicked
6. Hurt
7. Stepped
9. Met

DOWN

1. Cracked
2. Take
4. Kept
5. Bet
6. Hit
7. Saw
8. Put

Kübra KARAMAVUŞ

▲ FIKRALAR ...

▲ ZİPİR BİLMECELER ...

TEMEL'DEN ESİNTİLER**ÇAY**

Bir handa çay ocağı işleten Temel'e bağırmışlar:

-Dört çay, biri açık olsun!

Temel sormuş:

-Hangisi açık olsun?

CAHİL TURİST

Temel'le dursun bir yerde otururken bir turist gelir, adres sorar. Yalnız turist tam yedi dil biliyor ve yedi dilden de adres sorar fakat Temel'le Dursun hiç cevap veremez.

Turist gider. Arkadan Dursun der ki:

-Ula Temel, maşallah adam yedi dil biliyi...

Temel:

-Hiçbir bildiği yok. Bir derdini anlatamayı...

TELESKOP

Temelbirgün teleskopalmış. Eve doğru götürürken, kahvedeki arkadaşları yolunu kesip sormuşlar:

-Temel ne aldın?

Teleskop.

-Ne yapacaksın?

-Güneşe bakacağım.

-Hiç güneşe oyle bakılır mı, kör olursun sonra.

-O kadar da cahil değiluz. Ben güneşe geceleyun bakacağım.

EMANET ARABA

Bakkal Temel komşusunu arabasını ödünç alarak çarşıya gider. Dükkanına kavun, karpuz alır gelir. Arabadan iner bakkalı açarken araba kendi kendine kayar, devrilir. Emanet araba ve kavun karpuz parçalanır. Temel başlar ağlamaya:

-Kavunlarım, karpuzlarım, diye.

Dursun gelir der ki:

-Ula Temel ayiptir. Emanet araba kırıldı. Seh hâlâ karpuzuna ağlıyorsun...

Temel cevap verir:

-Ula sen ne diyeesun. Arabanın tamircisi var ama karpuzun tamircisi var midur?

UYUZ

Ailesi sekiz kişi olan Karadenizli politikacı ve ailesi uyuz hastalığına yakalanmış. Oğlunu eczaneye gönderirken tenbih etmiş:

-Oğlum sekiz tane uyuz ilacı al da cel. Soran olursa "Hediyeliktur" dersin!

BELEŞ TRAŞ

Temel İstanbul'da da bir berber dükkanına yanında küçük bir çocukla girer. Önce kendi traş olur.

-Benim işim var, dönünceye kadar ha bu uşğu tiraş et, der ve gider.

Çocuğun traşı bitince berber çocuğa "birazdan baban gelir, otur bekle"der.

-O benim babam değil ki, der çocuk. Bedava traş olmak istiyorsan benimle gel dedi...

1-Tarzan'ın son sözü ne olmuştur?

2-Saat niçin tehlikelidir?

3-En çok karakol nerede var?

4-Filler neden maça gitmez.

5-Tarihin en parlak devri hangisidir?

6-Saymakla bitmeyen yemek hangisidir?

7-En çok şükran duyduğumuz teyzemiz kimdir?

8-Biberon'u ikiye bölersek ne olur?

9-İçi boşaldıkça büyüyen şey nedir?

10-Diş doktoru en çok hangi diştten korkar?

11-Hangi zarda altı yoktur?

12-Çektikçe kısalan şey nedir?

13-Talaş böreğini kimler sever?

14-Çiğnediğimiz halde yutamadığımız şey nedir?

15-Anadil büyüyünce ne olur?

Cevaplar: 1-Kim yağladı bu sarmaşıkları? 2- içinde akrep olduğu için. 3-Afrika'da 4- Zevk meselesi 5-Cilalı taş devri 6-Pilav 7-Şükran Teyze 8-Biber beş 9-Çukur 10-Köpekdişi 11- Kulak zarı 12-Sigara 13-Marangozlar 14-Trafik Kuralı 15-Kaynana dili.

KATKIDA BULUNANLAR: YILDIRIM KARAKAYA 6-B 6411/AHMET DUMAN 6/B 7075/ESRA ÇULFA HAZ.A. 481/SELİN MEMİŞ HAZ.A. 488/SEVİLAY ŞİMŞEK 6-B 6718/MERAL CEVİZ 6-B 6714/ NAZMİYE GENİŞER 6-B 6141

97'den Kalanlar

Yılın Sorusu: "Mahkumlar tüneli hapishaneden kaçmak için mi kazdılar?"
(Reha Muhtar)

Yılın Annesi: Çocuğunu daha doğurmadan konuşuran Hülya Avşar.

Yılın Tek Taraflı Aşkı: Serdar Ortaç-
Aysel Gürel

Yılın Klibi: Bize sütün ne kadar faydalı bir içecek olduğunu gösteren Bülent Ersoy

Yılın Yalanı: "Ben yalan söylemem"
(Mahsun Kırmızıgül)

Yılın İtirafı: "Bu kış çok zor geçecek
(Mesut Yılmaz)

Yılın Gafı: "Samsun'u Akdeniz'in incisi yapacağım" (Tansu Çiller.)

HATİCE ÖZDEMİR - 6-A 7356

Duvar Yazıları ...

- ◆ Aşkımıza nokta koyma sevgilim ben sana istediğin kadar virgül veririm.
- ◆ Salatalığın en çok bozulduğu şey kendisine hıyar denmesidir.
- ◆ Her yiğidin bir dayak yeme şekli vardır.
- ◆ Ne zaman bir kitap okumak istesem oturur bir kitap yazarım.
- ◆ Kumarı bırakacağıma bahse girerim.
- ◆ Miras bekliyorsan zamana güvenme Azraille anlaş!
- ◆ Damlaya damlaya her yer ıslanır.
- ◆ Bülbülü altın kafese koymuşlar; "daha iyisi yok mu?" demiş!
- ◆ Besle kargayı, şişmanlayıp uçamasın.
- ◆ Adamın biri turnayı gözünden vurmuş, turna tek gözlü kalmış.
- ◆ Kurt kocayınca, hayvanat bahçesinden emekli olur.
- ◆ Atı alan Üsküdar'a Boğaz'dan gider.
- ◆ Bakarsan bağ olur, bakmazsan bakma...
- ◆ Her tezeğe maydanoz olma.
- ◆ Kafasıyla üretebildiği tek şey kepekti.
- ◆ Büyük jetona para vermeyin, küçükken alın büyütün.
- ◆ Bilmemek ayıp değil, yeter ki çaktırma...
- ◆ Madem dünya yuvarlak, neden bazıları köşeyi dönüyor?
- ◆ Paranı değil, Şeni Şeviyorum.
- ◆ Adamın biri o kadar nazikmiş ki Sen nehrine Siz nehri dermiş.
- ◆ İçinizdeki Trafik Canaarnını öldürmenin yolu kaza yapmaktır!
- ◆ Hirsımı alamadım çünkü param yoktu.
- ◆ Dünya malı dünyada kalır, ama bunu hiçbir uzaylı bilmez.
- ◆ Biraz zamana ihtiyaç var. 2996'da kupa bizim!
- ◆ Borcunu inkar etme tebessüm et, piç olmazsa umut ver.
- ◆ Sigaraya sürekli zam geliyor. Düşmanını sigaraya alıştı, ocağı sönsün...
- ◆ Dikkat! Öğrenciler okulu icat edeni arıyor!
- ◆ Bilgisizlik kolay ve rahat elde edildiği için çoğunluk bilgisizdir.
- ◆ Yazılılarda kopye çekmek niye bu kadar zor?
- ◆ Takma kafanı istikrarsızlık da bir istikrardır.

KATKIDA BULUNANLAR: HASAN OKÇU 5-G 7661/ EMEL KURTYEMEZ 5-D 6500/ MUSTAFA DOĞAN 6-D 8496/SOYDAN KOKLU 6-H 9642/EMEL ARI 5-F 6462

görmelisiniz bizi

Coğrafyada görmelisiniz bizi
Japonya'da ararız koca
Karadeniz'i
Buzulları anlatırız biz ekvator
hakkında
Kutuplar ısınacak bu gidişle
yakında...

Hele Tarih'te geliştik biz, hem de
pek çok
İskender'i öldürür Fatih'in attığı
ok!
Denizlerde keşfeder Yavuz
Amerika'yı
Bize de sıfır düşer aslan payı.

GÜLGÜN ÖZSOY - YAB.D. 2-D 81

bedava

İş değil beş numara,
Okumak zorlaştı bu devirde!
Kitap para,
Defter para,
Kalem para!
Ben zayıf satıyorum
Yok mu alan: Bedava!

GÜLGÜN ÖZSOY - YAB.D.2-D 81

FIKRALAR

PLAKA

Trafik polisi Temel'i durdurmuş:

-On dakika önce kırmızı ışıkta geçtiniz.

-Kim deydi?

-Beş kilometre ötede başkomiserimiz var, telsizle bildirdi.

Temel kızmış:

-Ula amma boşboğaz komiserin varmış ha! Ağzında pakla islanmayı...

AT YARIŞI

Temel at yarışı oynamış, yarış başlamış, üzerine oynadığı at sonuncu...

Temel övünmüş:

-O gözünü sevdiğumun atına bak, at dedüğün ha böyle olur, bakın bütün atları nasıl katarlayı, kovalayı!

MAHKEMEDE

Temel mahkemede tanıklık yapmaktadır, hakim, kimlik tesbiti yapar, doğum yeri, doğum yılı, baba adı, ana adı gibi...

Ana adının sorulması nedense Temel'in tuhafına gider!

-Benum anamin adini mi soraysun hakim bey!

-Yok benimkini!

Temel rahatlar:

-Haçan hakim bey, ben senun ananın aduni nereden bileceğüm!...

İLERLEYELİM

Temel İstanbul'da otobüse binmiş, biletçi durmadan sesleniyor:

-İlerleyelim beyler, yürüyelim beyler!

Temel dayanamamış:

-Has deysin, ey deysin, ilerleyelum, yürüyelum deysin ama, haçan yürüyeceğduk, o zaman otobüse binmezduk!

HAYVAN

Temel arkadaşına hakaret ettiği için yargılanıyormuş, kendisini savunmuş:

-Yok hakim bey, ben kendusuna sadece heyvan dedum!

-İyi ya, hayvan demek hakaret değil mi?

-Ne demek hakim bey... Yanlış anlaşılıy... İnsan kurnaz olursa tilkidur. Kurnazlukta ileru giderse kurttur, pek cesur ve heybetlu olursa aslan, uysal olursa kuzi, korkak olursa tavşan, inatçı olursa eşek, güzel sesli olursa bülbül, mercan gözli olursa hamsi, velhasili kemal, hakim bey, insan hiç bir zaman heyvanluktan kurtulamaz...

SAĞ AYAK

İhtiyar Temel doktora gider, sol ayağı ağrıaktadır.

Doktor muayene eder.

-Yaşlılıktan, yaşlılıktan!

Temel doktorun teşhisini beğenmez:

-Doktor bey, haçan bağ ayağum da aynı yaştadır, o niçun ağrımayı?

FİKRALAR

KASKO

Temel otobüs şoförü, kelle götürür gibi otobüs sürüyor, arkadan bir ses:

-Şoför yavaş!

Dinleyen kim?

Yine aynı ses:

-Yahu şoför sana söylüyorum, yavaş!

Temel'in sabrı taşar:

-Yahu ne korkaysın, ha bu otobos kasgolidur, korkma!

İŞİNE SON VERİRDİM

Temel onbaşı sürekli kaytarıyormuş.

-Ulan Temel, demiş, sen usta başı olsan, işçilerinden biri sürekli kaytarsa ona ne ceza verirsin?

-Hemen işine son veririm komutanım!

OPERA

Adamla karısı operayı izlemek için Kültür Sarayı'na gitmişlerdi. Kadın bir ara dirseği ile kocasını dürttü:

-Öndeki adam uyuyor, dedi.

Kocasını sinirli bir şekilde:

-Bunun için mi beni uyandırdın?...

ÖĞRETMEN

Çocuk babasına sordu:

-Baba öğretmenler maaş alıyor mu?

-Evet yavrum.

-Oh be biz çalışıyoruz onlar para alıyor...

ÜÇÜMÜZ İÇİN

Köylü merkebine binmiş ormandan ot getirmeye giderken, onu küçük görmek isteyen biri sorar:

-Böyle ikiniz nereye gidiyorsunuz?

Köylü cevabını yapıştırır:

-Üçümüz için ot getirmeye...

ANLAYIŞ

Hanım, yeni hizmetçisine bir sürü talimat verdi ve bu arada:

-Çok laf söylemekten hoşlanmam, örneğin misafir varken başımı hafifçe öne doğru eğsem, bu "yanıma gel" demektir.

Hizmetçi:

-Ben de fazla laf etmem hanımcığım. Eğer başımı arkaya doğru sallayacak olursam "gelmeyeceğim" demektir!

VASİYET

Adam avukatını çağırıp vasiyetini yazdırdı:

-Bütün servetimi, öldükten sonra karımla evlenmek şartıyla bana çarpan şoföre bırakıyorum.

Sonra devam etti:

-Böylece ondan intikamımı almış olacağım.

FİKRALAR

KREDİ OLARAK İSTEDİM

Hakim soygun suçuyla karşısına çıkarılan Karadenizliye sormuş:

-Neden soydun bankayı?

Karadenezli cevap vermiş:

-Kredi olarak istedim, vermediler!

KOKLADIĞI ZAMAN

Elinde çiçeklerle mezar ziyaretine giden Amerikalı, yan mezarda bir Çinlinin piriğ getirdiğini görünce alay ederek sormuş:

-Mezarlarınıza koyduğunuz piriğleri ölümlerinizi ne zaman yiyecek? Çinli başını Amerikalıya çevirmeden cevap vermiş:

-Sizin ölümlerinizi, koyduğunuz çiçekleri kokladığı zaman...

EŞEK KULAKLARI

Kulaklarının büyüklüğü ile ünlü olan Galileo'ya hasımlarından biri:

-Üstad, demiş, kulaklarınız bir insan için biraz büyük değil mi?

Galileo:

-Doğrudur, benim kulaklarım bir insan için biraz büyük ama seninkiler bir eşek için fazla gülünç sayılmaz mı?

MİYOP ÖĞRETMEN

Miyop olan öğretmen hışımla haykırdı:

-Hey, sen, en arkadaki, dikil bakayım ayağa!

-Buyrun efendim...

-Anlat bakayım ev ödevini, ezbere bana!

....

-Bilmiyorsun ha! Peki ya, dün akşam ne yaptın sen?

-Şey efendim, arkadaşlarla beraberdik...

-Bak küstaha, bir de neler söylüyor, peki eğilmiş ne yapıyorsun arkada bakayım?

-Kaloriferi tamir ediyorum, ben kolorifer tamircisiyim de...

TEHDİT

Kadın kocasıyla kavga ediyormuş. Sonunda dayanamamış ve:

-Şimdi, demiş, doğru anneme gidiyorum... Adam bu tehditten dolayı zevkten sırtıtmaya başlayınca kadın cümlesini tamamlamış:

-Evet, doğru anneme gidiyorum ve onu alıp dönüyorum!

ÇOK BİLMİŞ

Misafir hanım, evin küçük kızını seviyormuş.

-Söyle bakayım yavrum, büyüncü ne yapacaksın?

Küçük kız çok bilmiş bir havada cevap vermiş:

-Perhiz!

KATKIDA BULUNANLAR: ZEHRA KARAHAN 5-G 7514/BETÜL ÜNLÜ 5-H 8066/ÖZLEM TATAR 5-I 8325/DERYA GELGİ 6-E 8982/BUKET MERMİ HAZA-407/FADİME TAŞKIN 6-A 7621/ALİ MANAT 6-B 7335/MUSTAFA DOĞAN 6-D 8496/HACER ÇARKIT 4-C 8259

İSTER İNAN İSTER İNANMA!

*Torquay United takımlarından Pat Kruse 3 Ocak 1977 tarihinde Cambiridge United'e karşı oynadığı karşılaşmanın henüz 6. saniyesinde kendi kalesine gol attı.

*1978-1979 kışında Thistle-Falkirk takımları arasında oynanması gereken kupa maçı hava muhalefeti yüzünden tam 29 kez ertelendi.

*Bir futbol maçını izlemeye gelen en çok seyirci 16 Temmuz 1950'de Jenerio'nun Maracona stadyumunda yapılan Brezilya-Uruguay Dünya Kupası maçını izlemek üzere gelen 205.000. seyircidir.

*İsveçli Palmaust 1983'te resmi bir futbol topunu yere düşürmeden 12 saat 15 dakika süreyle ayakları, bacakları ve kafasıyla sektirmeyi başardı.

*Meslek hayatı boyunca en fazla para kazanan at 1977 yılından 1984 yılına kadar 79 yarışta 34 kez birinciliği kazanan ve 4,6 milyon Dolar kazanan John Henry idi.

*Hipodromlara çıkan en yaşlı Jokey Harry Beascay oldu. 1935'te son yarışını kazandığı zaman 83 yaşındaydı.

*Dünya Kupası maçlarında en erken atılan gol, 15. saniyede Slovakya-Uruguay maçında kaydedilmiştir.

*En genç jokey ilk yarışını 1939 yılında 9 yaşındayken koşan Güney Afrikalı Wootton'dur.

*22 Mart 1929'da yapılan ve 66 atın katıldığı Grand National yarışı şimdiye kadar düzenlenen en kalabalık at yarışı oldu.

*17 Şubat 1977 tarihinde İngiltere-San Marino'yu 6-0 yenerken İngiliz kaleci Chris Woods topa hiç temas etmedi.

*Ipswich kalecisi Poul Cooper 1979-80 sezonunda maruz kaldığı on penaltının sekizini kurtarma başarısını göstermiştir.

SPOR MİLLİ TAKIMIMIZIN “EN”LERİ

*En çok maç yaptığımız ülke: Romanya (21 kez)

*En çok yendiğimiz ülke: İsviçre (6 kez)

*En çok yenildiğimiz ülke: Sovyetler Birliği (12 kez)

*En çok gol attığımız ülke: Bulgaristan (29 gol)

*En çok gol yediğimiz ülke: Romanya (44 gol)

*En çok maç yaptığımız yıl: 1995 (15 maç)

*En çok galip geldiğimiz yıl: 1995 (9 kez)

*En çok yenildiğimiz yıl: 1997 (7 kez)

*En çok gol attığımız yıl: 1995 (22 gol)

*En çok gol yediğimiz yıl: 1965 (24 gol)

*En çok A Milli olan futbolcumuz: Oğuz Çetin (63 kez)

*En çok gol atan A Milli futbolcumuz: Hakan Şükür (22)

*En farklı galibiyetlerimiz: Suriye, G. Kore, San Marino (7-0)

*En farklı mağlubiyetlerimiz: İngiltere (2kez), Polanya (8-0)

*En başarılı teknik direktör: Fatih Terim (33 maç, 17 galibiyet)

*En iyi gol ortalamasına sahip olduğumuz yıl: 1949 (Ort.:2,8 gol)

*En gollü maçımız: Türkiye-Pakistan (7-4)

*Bir maçta en fazla gol atan futbolcumuz: Zeki Rıza Sporel ve Oktay Derelioğlu (4 gol)

HAZIRLAYANLAR:

AHMET DUMAN 6-B 7705/YILDIRIM KARAKAYA 6-B 6411)

* Okulumuzdan Haberler *

* OKULUMUZDAN HABERLER! *

*ŞİİRDEKİ
BAŞARIMIZ

Battalgazi Eğitim Kurumları'nın düzenlediği "3. GELENEKSEL ŞİİR OKUMA YARIŞMASI"nda okulumuz iki öğrenciyle dereceye girdi. İl çapında düzenlenen yarışmaya her okul iki öğrenciyle katıldı. Önce eleme sonra da finali yapılan yarışmada okulumuz, Yab.Dil. 3/B sınıfından ÜLKÜ KARAKOÇ ve HARUN AYDIN ile temsil edildi.

İki arkadaşımız da sekiz kişilik il finaline kalarak ilk başarılarını gösterdiler. Daha sonra Kapalı Spor Salonu'nda yapılan final yarışmasında HARUN AYDIN il üçüncüsü, ÜLKÜ KARAKOÇ da il altıncısı oldu.

Arkadaşlarımızı başarılarından dolayı tebrik ediyor ve başarılarının devamını diliyoruz.

Okulumuzun yayınlamakta olduğu Kayseri Lisesi Dergisi'nin 13. sayısı yeni mizampajı, kapağı ve zevkli sayfa düzenleri ile olduğu gibi muhtevasıyla da beğenildi. Gerek öğrencilerimizden gerekse dışardan birçok okurumuz beğenisini bildirdi.

*DERGİMİZ
BEĞENİLDİ

Ayrıca birçok okul ve eğitim kurumuna da emsalleri için örneklik eden dergimizin ulaştığı nokta ve kazandığı başarı okulumuz adına hepimizi sevindirdi.

Okurlarımıza ve çalışmalarını ile katkıda bulunan bütün dostlarımıza teşekkür ediyoruz.

10 KASIM'DA
ATA'YI BİR KEZ
DAHA ANDIK

10 Kasım'da, Büyük Ata'nın ölüm yıl dönümünde onu bir kez daha andık. Okulumuz Kültür Edebiyat Kolu Rehber öğretmenlerinden Nursun Alkan'ın yönetiminde hazırlanan anma programı beğeniyle izlendi. Ayrıca kütüphanemizde Atatürk Kitapları Sergisi açıldı. Resim öğretmenlerimiz yönetiminde okulumuzun birçok yerine Atatürk'ün vecizeleri güzel yazılarla bir kez daha gündeme getirildi. Müzik öğretmenlerimiz yönetiminde de koro çalışmaları ve Atatürk'ün sevdiği şarkılar seslendirildi.

24 Kasım Öğretmenler Günü okulumuzda kutlandı.

24 Kasımda Kültür Edebiyat Kolu Rehber öğretmenlerimizden Sedat Karakoç'un yönetiminde hazırlanan program takdim edildi. Program içinde halk âşıklarımızın söylediği türküler ve yaptıkları atışmalar öğrencilerimizi coşturdu.

ÖĞRETMENLER
GÜNÜ
KUTLANDI

25 Kasımda da okulumuz Koruma Derneği, öğretmenlerimize Pansiyon Yemekhanesinde bir öğle yemeği verdi. İlçe Milli Eğitim Müdürümüzün ve diğer idari kadronun da katıldığı yemek sıcak bir ortamda gerçekleşti.

BİR UYARI

Okulumuzun en yoğun yerlerinden birisi olan Kütüphanemiz hizmetlerine devam ediyor. Ancak bazı öğrencilerimizin, emanet aldığı test kitaplarından ihtiyaç duydukları konulara ait bölümleri söktükleri, ya da test kitapları üzerinde soru çözüp, kitap üzerinde işaretleme yaptıkları tespit edildi. Bu öğrencilerimiz uyarıldı. Unutmayalım ki; bu kitaplar daha pek çok arkadaşımız tarafından kullanılacak.

KAYSERİ LİSESİ 100. YIL ŞEREF BELGESELİ BÜYÜK YANKI UYANDIRDI.

Kayseri Lisesi'nin kuruluşunun 100. yılı şerefine hazırlanan 3 ciltlik 2544 sayfalık şömiz kapaklı kuşe kâğıda basılı dev eser "**Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgesi**" beklenenin üstünde ilgi gördü, yankı uyandırdı. Tüm yerel TV'ler ve yerel gazetelerin yanında ulusal gazeteler de eserden sitayişle bahsetti. Yerel TV'lerde saatlerce süren tamtım programları yapıldı. Belgeseli sadece Kayseri Lisesi mezunları değil, kitabın kıymetini bilen, kitaptan anlayan herkes alıyor. 3 ciltlik adeta bir Kayseri Ansiklopedisi olmuş diyerek herkes bu eseri özel kitaplığına kazandırma yarışına girmiştir.

Bir çok kişi de il dışındaki yakınlarına, Türkiye'nin muhtelif yerlerindeki Kayserililere bir takım "Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli"ni hediye olarak göndermektedir. Çünkü onlar biliyorlar ki ölmez yitmez kalıcı en güzel hediye kitaptır.

Belgeselimizle ilgili hala tebrik telefonları, mesajları ve hakkında yazılar devam etmektedir. Daha önceki sayılarımızda bu konuda söylenenlerden bazılarını yayınlamıştık. Bunların bir kısmına bu sayımızda da yer vereceğiz:

Halen İstanbul'da ikamet etmekte olan sayın **Mustafa Dülgeroğlu (Emekli okul müdürü)** Kayseri'ye geldiklerinde bizzat Kayseri Lisesi'ne uğrayarak Yusuf Özmerdivenli'yi tebrik etmiş, "Eserinizi İstanbul'da aldım. Bütün dostlarla inceledik, inceliyoruz. Çok güzel olmuş ellerinize sağlık, Allah razı olsun. Çocuklarınız ve ailenizle sağlık ve mutluluk dolu günler içinde yaşayınız. Bu güne kadar hiç bir şey yapmamış olsanız bile bu eseri hazırlamış olmak bile bir insan ömrü için en büyük ve yeterli bir hizedir..." dedi.

Özel Kılıçaslan müdürü sayın Bayram Murat: "Çok güzel bir eser olmuştur, tebrik ederim. Yusuf Özmerdivenli ismi Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli ile izdeşleşmiştir..." dedi.

TV programı yapımcısı Araştırmacı Gazeteci Yazar Sayın S.Burhanettin Akbaş da 5 Kasım 1997 tarihli **KAYSERİ AKIN GÜNLÜK** gazetesinin Bindallı köşesinde şunları yazmıştı:

Kayseri Lisesi 100.Yıl Şeref Belgeseli 104 Yıllık Bir Eğitim Çınarı

Kayseri Lisesi, 13 Eylül 1893 tarihinde kurulmuş, 1895-1896 öğretim yılında 60 öğrencisi varken 8 mezun vermiş, 1992-1993 öğretim yılında ise 3542 öğrencisi varmış. Nereden nereye...

1920-21 Yılı Son Sınıf Öğrencileri Sakarya Savaşında Şehit Düştüler

Bu tarihi okulun gurur kaynağı olan mezunlar ise 1920-21 yılı mezunlarıydı. Gerçi mezun diyoruz ama doğru şekliyle söylerken mezun olmak üzereydiler. Son sınıfların tamamı Sakarya Savaşı'na katıldılar ve Sakarya'da şehit oldular. Bu sebeple o yıl okul mezun vermedi. Mezuniyetleri şeklen gerçekleşmese de onlar Türk milletinin kalbinde en yüksek mevkiye oturdular. Mezuniyetlerin en mükemmelini yaşadılar ve dünya mektebinden iftiharla mezun oldular.

Kayseri Lisesi Dergisi

1982 yılından itibaren bugüne kadar beş tane yıllık çıkartan Kayseri Lisesi, 1993 yılından bu yana da Kayseri Lisesi Dergisi'ni yayınlıyor. bu güne kadar 12 sayı yayınladı.

Ve Kayseri Lisesi 100. Yıl Şeref Belgeseli

Kayseri Lisesi Şeref Belgeseli'ni hazırlayan Kayseri Lisesi Müdür Yardımcısı Yusuf Özmerdivenli'nin yirmi yıllık çalışması ile Kayseri Lisesi'nin şanına uygun bir büyük eser ortaya çıktı. Lisenin ilk mezunlarından bugüne kadarki bütün mezunların yer aldığı belgeselde Kayseri Lisesi değişik yönleriyle tanıtılıyor ve okuldan mezun olan ünlüler ve Atatürk'ün Kayseri Lisesi'ni ziyaretine gemiş yerler ayrılmış.

Meşhurlar.....

Meşhurlar.....

Rahmetli Cumhurbaşkanı Turgut Özal'dan, Mehmet Yazar'a. Birçok siyasetçinin mezun olduğu Kayseri Lisesi'nde ünlü şair Faruk Nafiz Çamlıbel iki yıl öğretmenlik yapmış. Ünlü edebiyatçımız Cevdet Kudret öğretmenlik yaparken yine ünlü şairimiz Behçet Kemal Çağlar, aslen Kayseri'nin Bürüngüz Köyü'nden oluyor.

Belgeselde Yusuf Özmerdivenli'nin İmzası Var

Müdür Yardımcısı Yusuf Özmerdivenli: "Bu gün yılların hayalini gerçekleştirmenin sevincini yaşıyorum." diyor. Özmerdivenli, zaman kaybetmenin bu belgesel için dezavantaj olacağını düşünmüş ve kolları sıvamış. 20 yakın birikimini aktarmış birçok belge ve bilgiye ulaşmış. Kendisini tebrik ediyorum, Yusuf Özmerdivenli adımı ölümünüzleştirdi.

Cumhuriyet 10. Sayı 10
1945
10 Ocak 1945

Atamız yurdun kalbinde

Bizim günümüz
Günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır.

İnönü'nün beyanamesi

Essiz ve Kahraman Atatürk, vatan sana minnettardır.
Atamızın yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır.

Büyük Şefin fani varlığı dün, çok hazin bir merasimle ebediyete teşgi edildi

Şimdi, Lâyetmüt Atamızın mukaddes istirahatgâhında derin bir sükun var.
En büyük teselli, Onun adıdır.

Ankara gençliğinin asıl tezahürü

Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır.

ULUS ADIMIZ ARKINDIR
10 Ocak 1945

ALTINCI ÖLÜM YILI

İnönü'nün tarihi beyanamesi

Bugün bütün yurt Atatürk'ü anacak
Ankara Halkevinde bir tören yapılacak

Dünkü mesaj
Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır. Bu günümüzün en büyük özelliği, Atatürk'ün yurdun kalbinde olmasıdır.

ULUS ADIMIZ ARKINDIR
10 Ocak 1945

ÖLÜMÜNÜN VII NCİ YILI

Kaybımız dolayısıyla İnönü'nün Türk Milletine tarihi beyanamesi

Bugünkü ihtifaller Atatürk'ün ölmez hatırasını candan anıyoruz

Onun yedi yıl uzaktık...
İptidanda var olan...
Atatürk'ün kabri ziyaretleri için çok bu olacak.
Bugün ATATÜRK İZLEMİZİ

Hürriyet 10. Sayı 10
10 Ocak 1945

Büyük ATA'yı bugün toprağa veriyoruz

Ankara'da muhteşem bir merasim yapılıyor

Büyük Atatürk hakkında İnönü'nün yolladığı mesaj
Suudi Arabistan Meliki İbnissuud dün sabah öldü
Güney helikopteri vuruldu
Mısır'da askerî darbe
Eski Kral ölmüş
Yeni Kor Birliği
Mısır'da askerî darbe
Bati Trakya Türkleri'nin durumu
Leyla Zana'nın tahliye pazarlığı
Papa'nın sarfına reddedildi

Kanal'den yılbaşında otomobil yağmuru

10 Fiat Mareo
10 Fiat Bravo
15 Tipo
20 Uno

55 TOFAŞ FIAT

İlk yılbaşı Armağanı Kartı bugün

Hürriyet Herkese Tombala Yarın

Böyle sevgi görmedik

TIME Dergisi'nin Yayın Yönetmeni Walter Isaacson, ABD'nin en çok izlenen 3. kanalı ABC Televizyonu'nda "Atatürk'ün Türkiye için ne demek olduğunu anımsadık. Böyle sevgi görmedik" dedi.

RP'nin son umudu bitti

Geç gelen akol...
İslami sermaye mi...
Etiler'de otuzam böyle otuzam
Yılbaşı'nda 4 gırtlı kılıç